

ΔΙΠΤΥΧΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

2023

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΔΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΠΤΥΧΔ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί·
Θεοῦ γεώργιον,
Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.
(Α΄ Κορ. γ΄ 9)*

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΩΝ
καὶ
ΜΗΝΟΛΟΓΙΩΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
2023

«Τὴν δὲ τοῦ ἡλίου ἡμέραν κοινῇ πάντες τὴν συνέλευσιν ποιούμεθα, ἐπειδὴ πρώτη ἐστὶν ἡμέρα ἐν ᾧ ὁ Θεός, τὸ σκότος καὶ τὴν ὅλην τρέψας, κόσμον ἐποίησε, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἡμέτερος σωτὴρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη».

(Ιουστίνου Απολογία Α' 67,7)

«Ἐδαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

(Ψαλμ. 95,2)

«Ἐδαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με... κηρῦξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν».

(Λουκ. δ' 19-20. Ἡσ. ξα' 1-2)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εναγγ. Αναγνώσματα
01	δ'	Z'	Ἐορτῆς (Κλσ. β' 8-12)	Ἐορτῆς (Λκ. β' 20-21, 40-52)
08	πλ. α'	H'	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (Ἐφεσ. δ' 7-13)	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (Μτθ. δ' 12-17)
15	πλ. β'	Θ'	Κυριακῆς κβ' Ἐπιστολῶν (Κλσ. γ' 4-11)	Κυριακῆς ιβ' Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 12-19)
22	βαρύς	I'	Κυριακῆς λβ' Ἐπιστολῶν (Α΄ Τιμ. δ' 9-15)	Κυριακῆς ιε' Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 1-10)
29	πλ. δ'	ΙΑ'	Κυριακῆς ιζ' Ἐπιστολῶν (Β΄ Κορ. ζ' 16-ζ' 1)	Κυριακῆς ιζ' Μαθθαίου (Μτθ. ιε' 21-28)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εναγγ. Αναγνώσματα
05	α'	A'	Κυριακῆς λγ' Ἐπιστολῶν (Β΄ Τιμ. γ' 10-15)	Κυριακῆς Τελόνου & Φαρισαίου (Λκ. ιη' 10-14)
12	β'	B'	Κυριακῆς λδ' Ἐπιστολῶν (Α΄ Κορ. ζ' 12-20)	Κυριακῆς Ἀσώτου (Λκ. ιε' 11-32)
19	γ'	Γ'	Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Α΄ Κορ. η' 8-θ' 2)	Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Μτθ. κε' 31-46)
26	δ'	Δ'	Κυριακῆς Τυροφάγου (Πωμ. ιγ' 11-ιδ' 4)	Κυριακῆς Τυρινῆς (Μτθ. ζ' 14-21)

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εναγγ. Αναγνώσματα
05	πλ. α'	E'	Κυριακῆς α' Νηστειῶν (Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40)	Κυριακῆς α' Νηστειῶν (Ιο. α' 44-52)
12	πλ. β'	Σ'	Κυριακῆς β' Νηστειῶν (Ἐβρ. α' 10-β' 3)	Κυριακῆς β' Νηστειῶν (Μρ. β' 1-12)
19	βαρύς	Z'	Κυριακῆς γ' Νηστειῶν (Ἐβρ. δ' 14-ε' 6)	Κυριακῆς γ' Νηστειῶν (Μρ. η' 34-θ' 1)
26	πλ. δ'	H'	Κυριακῆς δ' Νηστειῶν (Ἐβρ. ζ' 13-20)	Κυριακῆς δ' Νηστειῶν (Μρ. θ' 17-31)

ΔΤΠΡΙΛΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
02	α'	Θ'	Κυριακῆς ε' Νηστειῶν (Ἐβρ. θ' 11-14)	Κυριακῆς ε' Νηστειῶν (Μρ. ι' 32-45)
09	—	—	Κυριακῆς Βαῖων (Φιλιπ. δ' 4-9)	Κυριακῆς Βαῖων (Ἰω. ιβ' 1-18)
16	—	—	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ (Πρξ. α' 1-8)	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ (Ἰω. α' 1-17)
23	—	Α'	Άγίου (Πρξ. ιβ' 1-11)	Ἐορτῆς (Ἰω. κ' 19-31)
30	β'	Δ'	Κυριακῆς γ' Πράξεων (Πρξ. ζ' 1-7)	Κυριακῆς Μυροφόρων (Μρ. ιε' 43-ις' 8)

ΜΑΪΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
07	γ'	Ε'	Κυριακῆς δ' Πράξεων (Πρξ. θ' 32-42)	Κυριακῆς Παραλύτου (Ἰω. ε' 1-15)
14	δ'	Ζ'	Κυριακῆς ε' Πράξεων (Πρξ. ια' 19-30)	Κυριακῆς Σαμαρείτιδος (Ἰω. δ' 5-42)
21	πλ. α'	Η'	Άγίου (Πρξ. κς' 1, 12-20)	Κυριακῆς Τυφλοῦ (Ἰω. θ' 1-38)
28	πλ. β'	Ι'	Κυριακῆς ζ' Πράξεων (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)	Κυριακῆς Πατέρων (Ἰω. ιζ' 1-13)

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
04	—	—	Κυριακῆς η' Πράξεων (Πρξ. β' 1-11)	Πεντηκοστῆς (Ἰω. ζ' 37-52, η' 12)
11	πλ. δ'	Α'	Κυρ. α' Ἐπιστ.-Ἀγ. Πάντων (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)	Κυριακῆς α' Ματθαίου (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)
18	α'	Β'	Κυριακῆς β' Ἐπιστολῶν (Ρωμ. β' 10-16)	Κυριακῆς β' Ματθαίου (Μτθ. δ' 18-23)
25	β'	Γ'	Κυριακῆς γ' Ἐπιστολῶν (Ρωμ. ε' 1-10)	Κυριακῆς γ' Ματθαίου (Μτθ. ζ' 22-33)

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ημ.	Ηγος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
02	γ'	Δ'	Θεοτόκου (Εβρ. θ' 1-7)	Κυριακῆς δ' Ματθαίου (Μτθ. η' 5-13)
09	δ'	Ε'	Κυριακῆς ε' Ἐπιστολῶν (Ρωμ. ι' 1-20)	Κυριακῆς ε' Ματθαίου (Μτθ. η' 28-θ' 1)
16	πλ. α'	Σ'	Κυριακῆς Πατέρων (Τίτ. γ' 8-15)	Κυριακῆς Πατέρων (Μτθ. ε' 14-19)
23	πλ. β'	Ζ'	Κυριακῆς ζ' Ἐπιστολῶν (Ρωμ. ιε' 1-7)	Κυριακῆς ζ' Ματθαίου (Μτθ. θ' 27-35)
30	βαρύς	Η'	Κυριακῆς η' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. α' 10-17)	Κυριακῆς η' Ματθαίου (Μτθ. ιδ' 14-22)

ΔΥΤΟΥΣΤΟΣ

Ημ.	Ηγος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
06	—	—	Ἐορτῆς (Β' Πέτρ. α' 10-19)	Ἐορτῆς (Μτθ. ιζ' 1-9)
13	α'	Ι'	Κυριακῆς ι' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. δ' 9-16)	Κυριακῆς ι' Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 14-23)
20	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς ια' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. θ' 2-12)	Κυριακῆς ια' Ματθαίου (Μτθ. ιη' 23-35)
27	γ'	Α'	Κυριακῆς ιβ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ιε' 1-11)	Κυριακῆς ιβ' Ματθαίου (Μτθ. ιθ' 16-26)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηγος	Έωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
03	δ'	Β'	Κυριακῆς ιγ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ις' 13-24)	Κυριακῆς ιγ' Ματθαίου (Μτθ. κα' 33-42)
10	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς πρὸ Ὑψώσεως (Γαλ. ζ' 11-18)	Κυριακῆς πρὸ Ὑψώσεως (Ιω. γ' 13-17)
17	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς μετὰ τὴν "Ὑψωσιν (Γαλ. β' 16-20)	Κυριακῆς μετὰ τὴν "Ὑψωσιν (Μρ. η' 34-θ' 1)
24	βαρύς	Ε'	Ἄγιας (Β' Τιμ. γ' 10-15)	Κυριακῆς α' Λουκᾶ (Ακ. ε' 1-11)

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
01	πλ. δ'	ζ'	Κυριακῆς ιζ' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1)	Κυριακῆς β' Λουκᾶ (Λκ. ζ' 31-36)
08	α'	Ζ''	Κυριακῆς ιη' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. θ' 6-11)	Κυριακῆς γ' Λουκᾶ (Λκ. ζ' 11-16)
15	β'	Η'	Κυριακῆς Πατέρων (Τίτ. γ' 8-15)	Κυριακῆς δ' Λουκᾶ (Λκ. η' 5-15)
22	γ'	Θ'	Κυριακῆς κ' Ἐπιστολῶν (Γαλ. α' 11-19)	Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ (Λκ. η' 27-39)
29	δ'	Ι'	Κυριακῆς κα' Ἐπιστολῶν (Γαλ. β' 16-20)	Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ (Λκ. η' 41-56)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
05	πλ. α'	ΙΑ'	Κυριακῆς κβ' Ἐπιστολῶν (Γαλ. ζ' 11-18)	Κυριακῆς ε' Λουκᾶ (Λκ. ις' 19-31)
12	πλ. β'	Α'	Ιεράρχου (Β' Κορ. θ' 6-11)	Κυριακῆς η' Λουκᾶ (Λκ. ι' 25-37)
19	βαρύς	Β'	Κυριακῆς κδ' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. β' 14-22)	Κυριακῆς θ' Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 16-21)
26	πλ. δ'	Γ'	Κυριακῆς κε' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. δ' 1-7)	Κυριακῆς ιγ' Λουκᾶ (Λκ. ιη' 18-27)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Εύαγγ. Αναγνώσματα
03	α'	Δ'	Κυριακῆς κς' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. ε' 8-19)	Κυριακῆς ιδ' Λουκᾶ (Λκ. ιη' 35-43)
10	β'	Ε'	Κυριακῆς κζ' Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. ζ' 10-17)	Κυριακῆς ι' Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 10-17)
17	γ'	Ζ'	Κυριακῆς Προπατόρων (Κλσ. γ' 4-11)	Κυριακῆς ια' Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14)
24	δ'	Ζ'	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων (Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40)	Κυριακῆς πρὸ Χριστουγέννων (Μτθ. α' 1-25)
31	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων (Β' Τιμ. δ' 5-8)	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων (Μρ. α' 1-8)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΤΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΔΙΔΤΔΞΕΩΝ

1. Τὸ ἑτήσιον Κανονάριον τῶν Διπτύχων βασίζεται εἰς τὸ ἰσχῦον Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.), συνταχθὲν ὑπὸ Γ. Βιολάκη, Κων/πολις 1888. Σκοπὸς τοῦ Κανοναρίου εἶναι ἡ σωστὴ ἔρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ Τ.Μ.Ε., καὶ ὅπου χρειάζεται, ἡ διασύφησις καὶ συμπλήρωσίς του, λαμβανομένων ὑπόψιν καὶ τῶν κρατούντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (ἐκ Συνοδικῶν ἀποφάσεων, λειτουργικῶν ἐθίμων κ.λπ.).
2. Ἡ ἐπαρκὴς γνῶσις τῆς Προθεωρίας καὶ τῶν λοιπῶν βασικῶν διατάξεων τοῦ Τ.Μ.Ε., καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς ὄρολογίας τοῦ Τυπικοῦ, εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὁρθὴν κατανόησιν καὶ χρῆσιν τοῦ Κανοναρίου.
3. Ωσαύτως εἶναι ἀναγκαία ἡ πλήρης καὶ συνολικὴ μελέτη τῶν ἐν τῷ Κανοναρίῳ διατάξεων καὶ σημειώσεων πασῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ ἡ ἔγκαιρος προετοιμασία πρὸ ἐκάστης ἀκολουθίας, καὶ ὅχι ἡ ἀποσπασματική, πρόχειρος καὶ ἐπὶ τροχάδην ἀνάγνωσίς του. Τὸ Κανονάριον (καὶ τὸ Τυπικὸν ἐν γένει) δὲν εἶναι «τυφλοσύρτης».
4. Τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» τοῦ ἀειμνήστου ιέρεως Κων/νου Παπαγιάννη, ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐν Αθήναις 2006), ἐπίσης συμβάλλει εἰς τὴν ἀρτιωτέραν γνῶσιν τῶν περὶ τὸ Τυπικὸν θεμάτων.
5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανοναρίου (καὶ παντὸς ἐν γένει Τυπικοῦ) δι’ ἐκάστην ἡμέραν τοῦ ἔτους συντάσσονται κατὰ κύριον λόγον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν i. ἀκολουθῶν τῶν καθιερωμένων Μηναίων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ἐκκλησίας.
6. Διὰ τὴν τέλεσιν τοπικῶν ἔօρτῶν καὶ ἀκολουθιῶν, πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐν χρήσει λειτουργικῶν βιβλίων, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὴ ἔόρτιος ἀκολουθία (συνήθως ἐν ἴδιαιτέρῳ τεύχει). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας προσαρμόζεται ἀναλόγως καὶ τηρεῖται ἡ τάξις τῆς εἰδικῆς ἀκολουθίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις παρομοίων περιπτώσεων τοῦ ἐπισήμου Τυπικοῦ.

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΔΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου (†379). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., 1η Ιανουαρίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον»· ἀπόλυσις «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς...»

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, ἀναστάσιμα 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ» (δις) καὶ «Οὐκ ἐπησχύνθη» (ἄπαξ), καὶ τοῦ ἀγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «Ο ἐπωνύμως κληθεὶς» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἀγίου «Σοφίας ἐραστής», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά**, Δόξα, τοῦ ἀγίου «Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐπησχύνθη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Καὶ νῦν, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἀκολουθίας μετὰ τὴν εἰσόδον τοῦ ἐσπερινοῦ συχνάκις ὑπάρχουν στιχηρὰ ἰδιόμελα διὰ τὴν λιτήν· κατὰ τὰς διατάξεις ὅμως τοῦ Τ.Μ.Ε. εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακούς ναοὺς νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ ἐσπερινῷ, ἀλλὰ τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

** Τὰ παραλειπόμενα ἀπόστιχα στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλοῦν ἐν τῷ μεσονυκτικῷ μετὰ τῶν ἰδιομέλων τῆς λιτῆς (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Ιαν. 6, §3).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ό ἐν τῇ ὄγδοῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ στιχηρὰ ιδιόμελα τῆς λιτῆς, τὰ τριαδικὰ «Ἄζιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλὰ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Ο πάντων ποιητής»· εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλὰ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ ὄμοηχον τῆς ἑορτῆς «Ως ὑπάρχων ἄβυσσος»· εἴτα τὰ διὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα τοῦ μηναίου ώς ἔχουσιν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός», καὶ ὁ τοῦ ἀγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου, εἴτα τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οἵ τοῦ οἶκος τοῦ ἀγίου καὶ τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνθμένα» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο είρμοι τῆς θ' ὡδῆς «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Άπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λντρωσαμένην... Ω τῶν ὑπέρ νοῦν».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οτι ἤραν τὸν Κύριον», τοῦ ἀγίου «Φιλοσοφίας ἔρωτι» καὶ τῆς ἑορτῆς «Τὴν σάρκα περιτέμνεται».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 4 προσόμοια «Φέρει περιτομὴν» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐξεχύθη ἡ χάρις», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Άντιφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον τὸ ἐφύμνιον αὐτοῦ «...ό σαρκὶ περιτμηθεῖς»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ο τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' φόδην). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ιανουαρίου, «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κλσ. β' 8-12). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λουκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ ἔξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἀγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μόστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδοκῶν χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

KOINΩNIKON «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους*

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια: τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», καὶ τοῦ ἀγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· κοντάκιον τῆς ἴνδικτου, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Ο ὑψωθεῖς»,

«Ο τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπέιρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

* Αναλυτικαὶ διατάξεις διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπισήμων τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν».

Εύθυνς ἡ δοξολογία (έπιλογή στίχων), μεθ' ἦν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἔξαιρέσει τῆς ἐκτῆς αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἦν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστον ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιρὸς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὅντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὅντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμίᾳ καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἰσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· δύμφρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγώγησον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τὸς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ὄγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἦν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων

ήμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχρι-
στον ήμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου,
βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ
ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μῆτρας καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δο-
ξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυτις ώς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ειδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι
τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθη-
μερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τοπικὰς διατάξεις» §§52-
63.

3. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ
«Νῦν ἀπολύτεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε
Τ.Μ.Ε., Δεκεμβρίου 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

4. Άπο 2 μέχρι 5 Ιανουαρίου, ἐὰν τοπικῶς ἐօρτάζεται ἄγιος, ψάλ-
λονται καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ
ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ
τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρειθροῖς
στήμερον».

2. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης (†335)-
Θεαγένους (†320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρ-
τύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Σεραφίμ ἐν Σάρωφ (†1833).

Ἀπόστολος: παραλειφθείς, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5).

Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Μτθ. γ' 1-6).

3. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ
450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραλειφθείς, Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων (Β' Τιμ. δ' 5-8).

Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων (Μρ. α' 1-8).

4. Τετάρτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἀγίων 70 ἀπο-
στόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ (†1964).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λ' ἑβδ. ἐπ. ('Εβρ. ι' 1-18).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. διακαίν. ('Ιω. α' 18-28).

5. Πέμπτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρ-
τύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ή ακολουθία τῆς ήμέρας ψάλλεται κατά τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἱρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἄπεστρέφετο ποτὲ» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α΄ ὥραν «Ἐόλογητὸς ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ή ακολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (Τ.Μ.Ε., 6η Ιαν., §1)· ἀπολυτίκιον «Ἄπεστρέφετο ποτὲ». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ', τῆς ζ' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾶ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

Ὦρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α΄ Δόξα Πατρί, ὁ β΄ Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἴστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὑφος τοῦ Ἀποστόλου ὄλοκληρον τὸ δοξαστικὸν «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην» (ό πρῶτος στίχος «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...») καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἥμων» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἄπαξ), καὶ εἴτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἴτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἴτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

**‘Ο μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς
τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας
τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«Ἐόλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά. ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὑπέκλινας κάραν». Εἶσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρόν»· προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ’ εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός· μετ' αὐτὸν ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γένετον τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ Ἰησοῦ φωτίσης τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ον) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸν τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «Εἶπεν Ἡλίας· μετ' αὐτὸν ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γένετον τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὄποιον «Ποῦ γὰρ εἰχε τὸ φῶς σου λάμψαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ηβ' (92ον) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸν τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ σ' ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὄποιον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Απόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὁν ἐκ πάντων» (Α΄ Κορ. θ' 19-27). Εὐαγγέλιον: τῆς θ' ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαιρεῖ». Κοινωνικὸν «Ἄλιεῖτε· «Εἰδομεν τὸ φῶς».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» καὶ τελεῖται ύπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ιερέως ὁ μέγας Ἅγιασμός, ὃς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἅγιασμοῦ ὁ ιερεὺς βαπτίζει τρίς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὅρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενον σου, Κύριε», τὸ ὄποιον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τὸ κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον». Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ νὰ ἀγιασθῇ, ἐνῷ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ιδιόμελον «Ἄνυνησωμεν οἱ πιστοί».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «Ο ἐν Ἰορδάνῃ ύπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Παρασκευή. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἐσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ώς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν· εἴτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εις τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου», τὸ προκείμενον «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

KANONEΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν είρμων) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἑκάστῃ φόρῃ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοὴ «Ὄτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν, οἱ είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόρης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἴτα οἱ είρμοι (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχή μον, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μον, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΙΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Νάματα ιορδάνια», Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ Χριστός». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» ἄπαξ.

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

* Όσάκις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἴνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἴνων, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἔξαντληθοῦν οἱ στίχοι τοῦ ρν' ψαλμοῦ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εύλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Άντι τρισαγίου «Ὄσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: δῆς Ἱανουαρίου, «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ είριμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλούϊα»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ἴδιομελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἀγιασμὸς ὡς χθές, ἀλλὰ κοντάκιον τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον». Απόλυσις τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1) Τὸ Μηναῖον, τὸ ἰσχῦν τυπικὸν Βιολάκη (Τ.Μ.Ε., 6 Ιανουαρίου, §3) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ τυπικὰ ὄριζον τὸν μέγαν Ἀγιασμὸν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ιανουαρίου 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

2) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἀγιασμός, ἐνῷ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλὰξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' φύδης «Τριάδος ἡ φανέρωσις».

3) Απὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ιανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται ἡ τῆς ἑορτῆς.

7. Σάββατον (α' μεθέορτος ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων §§5-7).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Απο-

λυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ». Άπολυσις «Ο ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Τὸ μεσονυκτικόν, ως εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῳ ἀπολυτίκια. «Ἔκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Οὐ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ αἱ τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, οἱ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φῶδης τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Στείβει θαλάσσης». Άντι τῆς στιχολογίας τῆς φῶδης τῆς Θεοτόκου (Τὴν τιμιωτέραν), οἱ είρμοις καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φῶδης τοῦ αἱ κανόνος τῆς ἔορτῆς «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ώς χθές), εἴτα ή θ' φῶδὴ τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», Δόξα, «Ο τοῖς ἀσωμάτοις», Καὶ νῦν, «Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν», καὶ ὁ είρμος «Μεγάλυνον, ψυχή μου,... Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικὰ ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἔορτῆς ως χθές. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Άντι τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Απόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— τοῦ Προδρόμου, 7ης Ιανουαρίου, «Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ιησοῦν» (Ιω. α' 29-34). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αὐώνιον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ». Άπολυσις ως ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Σημειώσεις. 1. Απὸ αὐριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων

«Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης του μηνὸς τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον» (βλέπε 6 Ιανουαρίου).

2. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς 13ης Ιανουαρίου στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν η'.

Σημείωσις. Κατὰ παρίαν τάξιν τοῦ T.M.E. (Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα §§ 8-10) ἡ μὴ ἑορτάσμιος ἀκολούθια τῶν ἀγίων τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Ἐν Ιορδάνῃ», Δόξα, «Μνήμη δικαίου»· κοντάκιον «Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ., Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ιανουαρίου), Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (λιτὴ 6ης Ιανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Ιορδάνῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ».

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν Ιορδάνῃ».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (8 Ιανουαρίου). Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' τῶν

Θεοφανείων (ἄνευ είρμων) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Άπο γ' φδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μεθέορτον μεσώδιον κάθισμα. Άφ' οὐκοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Ὦ τῶν ύπερ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η̄ ἀναστάσιμον «Δόξα ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα*— τῆς ἑορτῆς (6ης Ιαν.) 4 «Φῶς ἐκ φωτὸς» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπίσω», β) «Τί σοί ἔστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ιορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπίσω;», Δόξα, τὸ η̄ ἔωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμίων αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οὐκοντάκιος τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν Ιορδάνῃ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13) —μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ—. Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

«Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως. Απόλυτις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

* Εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ύπάρχουν προσόμοια τινὰ (πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ») ώς ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὅρθρου, τὰ όποια κατ' ἀκρίβειαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὔτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέρκραζα», ώς ἐμφαίνεται ἐν τῇ Παρακλητικῇ καὶ ώς γνωρίζουν καλῶς οἱ μύσται τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Βλ. καὶ Ήμερολόγιον τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

9. Δευτέρα. Πολυνεύκτου μάρτυρος (†295). Εὐστρατίου όσίου (θ' αι.).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. η' 7-13).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. ιβ' ἑβδ. Μτθ. (Μρ. α' 9-15).

10. Τρίτη. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης (†395). Δομετιανοῦ Μελιτινῆς (†602). Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λα' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. α' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Τετάρτη. Θεοδοσίου όσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τοῦ όσίου, Παρασκευῆς β' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. σ' 17-23). καταβασίαι οἱ είρμοι «Στείβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν»· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τοῦ όσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Πέμ. δ' ἑβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. Πέμπτη. Τατιανῆς μάρτυρος (†226). Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λα' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 19-27).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Ιανουαρίου 12 (Ιω. ι' 39-42).

13. Παρασκευή. Ἐρμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων (†315).

Σημείωσις. Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραιθὼ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἔορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λα' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 1-13).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Σάββατον μετὰ τὰ φῶτα. Απόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραιθὼ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἄπαντα τὰ τῆς ἔορτῆς (Ιαν. 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἴτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ώς εἰς τὸ Μηναῖον· ἀπόλυτις, ώς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὁδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας»· ἀφ' οὗ, μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὅρθρου, ώς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ τοῦ ἀγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ώς ἐν τῇ ἑορτῇ· μετὰ τὴν εἰσόδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. 5: 10-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἄνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. 4: 1-11). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡς τῶν ὑπέρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ιορδάνῃ»· ἀπόλυτις, ώς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰδήσεις. 1. Απὸ αὔριον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἀγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητική.

2. Απὸ αὔριον ἔως τῆς ἀπόδοσεως τῆς Υπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκον», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν» (ζήτει 2 Φεβρουαρίου).

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Ἡχος πλ. β', ἔωθινὸν θ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 6, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἄρνησάμενος κόσμον», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὄσιου «Ὄσιε πάτερ», Καὶ νῦν, τῆς Παρακλητικῆς «Οὐ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μονοῦ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον «Ἄγγελικαι δυνάμεις», τοῦ Θηβαίου «Τῆς ἑρήμου πολίτης» (ζήτει ἔμπροσθεν, μετὰ τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις), Δόξα, τοῦ Καλυβίτου «Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲθεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην»*, καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲτο τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φῶντος τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυνσσοτόκον»· «Τὴν πιμιωτέραν» καὶ ὁ είρμος «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὰ τοῦ Μηναίου «Μεθέξεσθι θεούμενος», «Πτωχὸς ως ἄλλος Λάζαρος» καὶ εὐθὺς τὸ ὅμοιον θεοτοκίον «Βουλῆς μεγάλης ἄγγελον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ως ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἀν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου τοῦ ἥχου δὲν ψαλῇ εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τοῦ ὅρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ως θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας.

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Τῆς ἑρήμου πολίτης», «Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουγίᾳριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. κθ' ἐπιστ., «Οταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κλσ. γ' 4-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ, «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην» (Λκ. ις' 12-19). Εἰς τὸ Έξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Ἄινεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

16. Δευτέρα. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίπου, Ἐλασίπου κ.λπ. μαρτύρων (β' αἰ.). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἀπόστόλου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πράξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ε' 24-34).

17. Τρίτη. † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ιωαννίνοις (†1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἀγίου ἀνὰ 4. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Δεκεμβρίου 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις» (Ἐβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

18. Τετάρτη. † Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου,

άνευ Παρακλητικῆς· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐργοις λάμψαντες» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. 1' 9-16)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἀγίων· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν»· Ἀπόστολος: 18ης Ιανουαρίου, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἐφρ. 1γ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

19. Πέμπτη. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἴγυπτου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ιουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ιεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ιακ. δ' 7-ε' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 30-45).

20. Παρασκευή. † Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἔξ Αρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ (άνευ Παρακλητικῆς)· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύφραίνου ἔρημος» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἐβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Σάββατον. Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Πατρόκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τωπ. διατάξεις §§31-44).

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 14-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. κδ' 1-13).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ. Τιμοθέου ἀποστόλου (†96), Αναστασίου ὁ σιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†628), Βησσαρίωνος ὁ σίου τοῦ νέου (†1991). Ἡχος βαρύς, ἔωθινὸν ί'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ»· κοντάκιον «Τὸν τῆς Τριάδος ἑραστήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 6, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Τῷ Θεῷ προωρισμένος», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁσιομάρτυρος «Ἐμεγάλυνας, Χριστέ», Καὶ νῦν, «Ὦ θαύματος καινοῦ» (Παρακλητική, ἥχος β', Σάβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς», Δόξα, «Ο μάρτυρς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς μὲν α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ὦς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», τῆς δὲ β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φῶτῆς μεσώδια καθίσματα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οι είρμοι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Tὴν τιμιωτέραν*», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τοῦ Μηναίου «*Δυνάς φωτοειδέστατος*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Πανάμωμε μητρόθεε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ι' ἔωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερενλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκια «*Κατέλυνσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς*», «*Ο μάρτυς σου, Κύριε*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος: Κυρ. λβ' ἐπιστ., «*Πιστὸς ὁ λόγος... εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν*» (Α' Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε' Λουκᾶ, «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ιεριχώ*» (Λκ. ιθ' 1-10). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἶνεῖτε*»· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς λειτουργίας διὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν 22αν Ιανουαρίου, ώς καὶ διὰ τὴν ἐπομένην 29ην τοῦ μηνός, ἐσημειώθησαν ώς ὅριζονται εἰς τὸ T.M.E. καὶ εἰς τὰ κανόνια τὰ διωρθωμένα τῷ 1982 ύπὸ τοῦ ἀειμνήστον Γεωργίου Μπεκατώρου καὶ ἐγκεκριμένα παρὰ τῆς Ι. Συνόδου, τὰ ὅποια ἔκτοτε ἐκδίδονται εἰς τὸ Εὐαγγελιστάριον ύπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Σημειωτέον ὅτι ἀργότερον ὁ Γ. Μπεκατώρος ἐπεσήμανεν ὅτι, παρὰ τὰς φιλοτίμους προσπαθείας καὶ διορθώσεις αὐτοῦ, παρέμειναν εἰς τὰ κανόνια ὀλίγα ἀκόμη σφάλματα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἐν λόγῳ δύο Κυριακῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως συγχύσεως καὶ αὐθαιρεσιῶν εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ τάξιν, σημειοῦνται τὰ ἀναγνώσματα ώς ἔχουν, ἔως ὅτου συνταχθῇ ἔμπεριστατωμένη περὶ τοῦ ζητήματος μελέτη καὶ ἀποφασίσῃ ἡ Εκκλησία τὴν διόρθωσιν καὶ αὐτῶν τῶν θεμάτων.

23. Δευτέρα. Κλήμεντος ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Αγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος (†312)· Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὁλύμπῳ (†1540).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 54-ζ' 8).

24. Τρίτη. Ξένης όσιας (ε' αι.). Βαβύλα ιερομάρτ. (γ' αι.), Φίλωνος ἐπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

25. Τετάρτη. † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζήνον) (†390).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (ἄνευ Παρακλητικῆς)· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «Οἱ ποιμενικὸς αὐλὸς» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένον σοι». Εἰς τὸν ὅρθρον Εὐαγγέλιον: 13ης Νοεμβρίου, «Ἄμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ιεράρχου· καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰνῶν «Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις» (Παρακλητική, ἥχος α', Δευτέρᾳ ἐσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Οἱ μήτραν παρθενικήν»· Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

26. Πέμπτη. Ξενοφῶντος όσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ζ' αι.). Κλήμεντος όσίου τοῦ Ἀθηναίου (†1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

27. Παρασκευή. † Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ιεράρχου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἄνευ Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἐλλείποντα στιχηρὰ ζήτει εἰς τὴν 13ην Νοεμβρίου, λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον: 13ης Νοεμβρίου, «Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀγίου. Κατα-

βασίαι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἵεράρχου καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος: τοῦ ἵεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Ἐθρ. ζ' 26 - η' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμβρίου, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μημόσυνον*».

28. Σάββατον. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἱ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τωπ. διατάξεις §§31-44).

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 23-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 34-37, 42-44).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ια'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 4 «*Θεολόγων ἀκρότητος*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Θεοφόρε Τηγάτιε*», Καὶ νῦν, «*Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς Ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ω τῆς στερρᾶς*», Καὶ νῦν, «*Ιδού πεπλήρωται*» (Παρακλητική, ἥχος α', Σάβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἐξ ὕψους κατῆλθες*», Δόξα, «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ δρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς μεσφόδια καθίσματα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' οἵ το διάταξιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*», «*Tὴν πιμιωτέραν*» καὶ ὁ είρμος «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Έν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», καὶ τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια' ἔωθινὸν «*Φανερῶν ἑαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Үπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατῆλθες*», «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. ιζ' ἐπιστ., «*Үμεῖς ἐστὲ ναὸς Θεοῦ ζῶντος*» (Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Ματθ., «*Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος*» (Μτθ. ιε' 21-28). Κοινωνικὸν «*Αἴνεῖτε*»· «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

30. Δευτέρα. † Τῶν τριῶν ιεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ιερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823). Αὕρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 30 Ιανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ὡς ὄριζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἢ ἀκολουθία τοῦ ιερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῶν ἀγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «΄Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εις τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀμφότερα τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἀγίων «Τὸν τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «΄Ως τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὅρθρου, 30ῆς Ιανουαρίου, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν είρμων καὶ τῶν ἀγίων οἱ δύο (ἄνευ είρμων), ως εἰς τὸ Μηναῖον. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβύνσσοτόκον». Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς ἥχον β' είρμολογικόν, εἶτα ἡ θ' ὡδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ είρμου «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ως ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ είρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι». Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗνοι ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων.

Εις τὴν λειτουργίαν. [Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς γ' ὡδῆς τοῦ α' κανόνος τῶν ἀγίων καὶ 4 ἐκ τῆς σ' ὡδῆς τοῦ β' κανόνος αὐτῶν]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν τρεῖς μεγίστους» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, 18ῆς Ιανουαρίου, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Εβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, 30ῆς Ιανουαρίου, «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως σύνηθες.

31. Τρίτη. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (†311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἔξι μαρτύρων (†251), Ἡλίᾳ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτ. γ' 10-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 18-27).

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΔΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΔΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι καὶ ὀκτὼ
Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Τετάρτη. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος (†250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†870), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ναυπλίου (†1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ο μάρτυρς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἥχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»·

'Ως ἀγκάλας σήμερον πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σεπτ. 2 (Ρωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-38)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὄπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἀγιος Τρύφων ἢ ὁ ἀγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου συμψάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητική.

3. Ἐν τῇ ἑκδόσει τοῦ Μικροῦ Εὐχολογίου ὑπὸ τῆς Αποστ. Διακονίας (ἔτους 2013 καὶ ἐξῆς), εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἅγιασμοῦ ἔχει προστεθῆ καὶ εἰδικὴ εὐχὴ διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὄδατος.

2. Πέμπτη. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ο μάρτυρς σου, Κύριε»· κοντάκιον «'Ως ἀγκάλας σήμερον».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Η ἀκολουθία (ἄνευ ψαλτηρίου) ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ’ εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυσις «Οὐέν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν νέον ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ἄπαξ).

Εις τὸ ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὅρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζήτει Φεβρουαρίου 2, «Ὕν ἀνθρωπος ἐν Ιερουσαλήμ» (Λκ. β' 25-32). Ό νέον ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ό κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· (ἀντὶ τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) εἰς τὴν θύραν τοῦ στιχολογοῦνται τὰ μεγαλύναρια «Ἀκατάληπτον ἔστι» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ’ ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχήν» συμψάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θύρας (ό είρμος καὶ τὸ α΄ τροπάριον δίς), εἴτα ό είρμος «Θεοτόκε, ή ἐλπίς... Έν νόμον σκιᾶ». Ήξαποστειλάριον καὶ αὖτοι ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ἄπαξ).

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούνια». Μετὰ τὴν εἰσοδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «Χωρὶς πάσσης ἀντιλογίας» (Ἑβρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἄνηγγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Θεοτόκε,

ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἀξιον ἔστι). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλληλούια»)· «Εἰδομεν τὸ φῶς». Απόλυτις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Ειδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Υπαπαντῆς, εἰς τὸν κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63).

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἔως τῆς ἀποδόσεως στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς».

3. Παρασκευή. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Σάββατον. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ιερομάρτυρος (†347).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ΙΣ' ΛΟΥΚΑ). Αγάθης μάρτυρος (†251). Πολυεύκτου Κωνσταντινουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774). Ἡχος α', ἐώθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§1-3, καὶ διατάξεις Υπαπαντῆς §§14-15).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Υπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ωρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἀγίων μητέρων τῶν τριῶν Ιεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ανθούσης».

Ἄρχεται τὸ Τριώδιον

Σημείωσις. Άπο σήμερον ἄρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριωδίου περιεχόμενοι ὅμνοι. Ἐν τισι ναοῖς πρὸ

τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐσπερινοῦ τίθεται ύπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ηύτρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριφδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριφδίον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριφδίου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριφδίου «Μὴ προσευξόμεθα» (δίς) καὶ «Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ» (ἄπαξ), καὶ τῆς ἑορτῆς 3 προσόμοια (5ης Φεβρουαρίου) «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριφδίου «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριφδίου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ο τοῖς χερουβίμι ἐποχούμενος» (5ης Φεβρουαρίου, εἰς τὸ Καὶ νῦν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαγαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἀμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (5 Φεβρουαρίου). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (α'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ εἰδικὰ τροπάρια τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριφδίου (μέχρι τῆς ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν), ἢ τοι Δόξα, «Τῆς μετανοίας», Καὶ νῦν, «Τῆς σωτηρίας», καὶ εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς» τὸ ἰδιόμελον «Τὰ πλήθη».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου «Ταπείνωσις ὑψωσε κατηγραφμένον», Δόξα, τὸ ἔτερον «Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι τελώνην», Καὶ νῦν, τὸ δόμοντον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Νηπιάζει δι' ἐμέ» (Φεβρουαρίου 2, μετὰ τὸν πολυέλεον)· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χέρσον ἀβύνσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ή ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ Τριῳδίου «Υψηλορίαν φύγωμεν» καὶ τῆς ἑορτῆς «Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον» (5 Φεβρουαρίου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῶν Κυριακῶν τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι», Καὶ νῦν, «Υπερεντολογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ώς ἀκριβῶς ἔχουσιν εἰς τὸ Μηναῖον (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον «... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών...»)*. [Ἀν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ η̄ ζ' φόδη τοῦ Τριῳδίου εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, οὐ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Απόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστ., «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν» (Λκ. ιη' 10-14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

* Πρβλ. Τ.Μ.Ε., διατάξεις 2ας Φεβρουαρίου, §6, §13 καὶ §18. Ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» §761 καὶ §776.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Ειδήσεις. 1. Άν τύχῃ ἀγίουν ἑορταζομένουν μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ Τριωδίου, κοντάκιον ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ **«Προστασία τῶν χριστιανῶν»**, καθόσον καὶ ἐν τῷ ὅρθρῳ καταβασίαι λέγονται **«Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»** (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, §40, ὑποσημείωσις 13). Έὰν δὲ μετέπειτα τῆς Υπαπαντῆς, τότε λέγονται αἱ καταβασίαι καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἢ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

6. Δευτέρα. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/ πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ισαποστόλου (†891).

Α'. Συνήθης τάξις

(διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. α' 20-β' 9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 9-13).

Β'. Έόρτιος τάξις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρικὴ συνοδικὴ λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἔόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ψάλλεται ἐξ ἴδιατέρας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (έκδ. Αποστολικῆς Διακονίας) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Υπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδικὸν ἔօρτασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Εκκλ. Θιμοτυπίας», τόποις Α.Δ., ἐν Αθήναις 2012, σελ. 169 καὶ ἐξῆς (ἴδια περὶ τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἰεράρχου ἔχει μικρὸν ἐσπερινόν (στοιχεῖον μοναστικῆς ἀγρυπνίας), μέγαν ἐσπερινὸν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων, λιτήν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυνέλεον, Εὐαγγέλιον ὅρθρον, καταβασίας, αἴνους καὶ μεγ. δοξολογίαν ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν

μεθεόρτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἔορταζομένων ἀγίων, κατὰ τὰς συναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ιανουαρίου καὶ τῆς 23ης Απριλίου καὶ τὰς παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Απρ. 23, §§ 19-20, 30-32 καὶ 35-37). Πρβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ρήγα, σ. 221 §2 ὑποπερίπτωσις α', καὶ σ. 205 §7· ἐπίσης «Σύντημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἔκδ. Απ. Διακονίας, σ. 134-135, §§ 211-214.

3. Συνῳδὰ τῇ ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου (ἀριθμ. πρωτ. 5636/19-11-2015), καταχωρίζονται ἐφεζῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς σήμερον «ἀναντικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμίᾳ ἀπορίᾳ περὶ τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» κατὰ τὸν συνοδικὸν ἔορτασμόν.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Τοῦ λιθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»· κοντάκιον τῆς ἔορτῆς «Ο μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ίστῳμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν μόνα τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ιεράρχου, ἢ τοι τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὄτε ἐπινεύσει θεϊκῆ» καὶ τὰ 3 ἔτερα «Τὸ τῆς χάριτος ὅργανον» κ.λπ., Δόξα, «Οσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἔορτῆς «Ἄνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ» (ζήτει εἰς τὰ ἐσπέρια τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀγίου «Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ» κ.λπ. –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, τῆς ἔορτῆς ὁμόηχον «Σήμερον ἡ ιερὰ μήτηρ» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὥς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἔορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε». Η ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἔορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ιεράρχου, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, ὁμόηχον ἰδιόμελον τῆς ἔορτῆς «Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς» (ὅρα εἰς τοὺς αἴνους τῆς 2ας Φεβρουαρίου)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπόλυτικον τοῦ ἀγίου.

Εἰς τὸ ὅρθρον. Ο ἔξαψαλμος· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπόλυτικον τοῦ ιεράρχου «Ὥς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος»,

Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαιρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυύλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [διὰ τὴν α' στιχολογίαν] τοῦ ἀγίου «Ἐπέλαμψεν ἰδού», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον τῆς ἑορτῆς·

Ο ὡν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὥν ἀπερίγραπτος, διν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

[Διὰ τὴν β' στιχολογίαν] τοῦ ἀγίου «Θείαν ἔλλαμψιν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὄμόηχον τῆς ἑορτῆς·

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεών· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὃ Δέσποτα· Ἄννα δὲ ἡ ἀμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὄμνον προσῆγε σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

[Διὰ τὸν πολυύλεον] τοῦ ἀγίου «Οἱ ιεράρχης καὶ σεπτός», Δόξα, Καὶ νῦν, ὄμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Κατεπλάγη Ιωσήφ»·

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Απόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Εὐθὺς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὸ προκείμενον «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν» μετὰ τοῦ στίχου «Ἄκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην»· Εὐαγγέλιον τοῦ ιεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὅμιν» (Ιω. 1' 1-9). Εἴτα ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ Ιεράρχου», Καὶ νῦν, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», εἰς δὲ τὸν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός» τὸ ιδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ ιεράρχου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ». Άπὸ γ' ὧδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἀγίου «Τὸν προφήτην Ἡλίαν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὄμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν»·

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, δὸν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ρῆμά σου, ὃ εὐδοκήσας σῶσαι ώς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἄφ' οὐδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ήμέρας (μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· εἴτα «*Tὴν τιμιωτέραν*», «[Θεοτόκε, ή ἐλπίς... JἘν νόμον σκιᾶ]».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ἀγίου «*Προστάτην σε θερμότατον*» καὶ τῆς ἑορτῆς ὅμοιον «*Ἄτρεπτως καθ' ὑπόστασιν*» (ζήτει τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου)*.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀγίου, Δόξα, «*Ὄπου ἐπικληθῆ σου*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὄμοιχον «*Ο παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί*» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν τῆς 2ας Φεβρουαρίου). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτικιόν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἔφυμνίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούγια*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτικιόν τῆς ἑορτῆς «*Χαιρε, κεχαριτωμένη*», τοῦ ἱεράρχου «*Ως τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος*», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ο μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «*Toιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Εβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ιω. ι' 9-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Eἰς μνημόσυνον*»· «*Eἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως. Η ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

* Πρβλ. Τ.Μ.Ε., διάταξις 2ας Φεβρουαρίου, §15.

7. Τρίτη. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Mp. ιγ' 14-23).

8. Τετάρτη. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Mp. ιγ' 24-31).

9. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος (†257). Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομείου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (Φεβρουαρίου 2) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· δθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ, προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Mp. ιγ' 31-ιδ' 2).

10. Παρασκευή. † Χαραλάμπους ἰερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία, ἑορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ώς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, ζήτει Τρίτη ιβ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες: ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἀγίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος –μετὰ προ-

κειμένου τῆς 15ης Δεκεμβρίου—τοῦ ἀγίου, ζήτει 26 Ὁκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἑβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2). κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Απὸ αὖτον ἄρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητική.

11. Σάββατον. Βλασίου ἱερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὄρθοδοξίαν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲν «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» δεσποτικὰ τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ ἔτερα 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, ψάλλομεν δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ δοξαστικὰ τοῦ ἀγίου· εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. σ' 11-16). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ). Μελετίου Ἀντιοχείας (†381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως (†901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748). Ἡχος β', ἐωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος»· κοντάκιον «Ο θεῖος βλαστός».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ιδιόμελα τοῦ Τριῳδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, Δόξα, «Ὦ πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Απολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς» κ.λπ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἅμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (β'): μετὰ τὸν ύψηλον, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ό ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Ἄόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου* καὶ τὸ θεοτοκίον. Αφ' οἵ κοντάκιον καὶ οἴκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ Τριῳδίου «Τὴν Μωσέως φόδήν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τῶν γηγενῶν τίς ἥκουσεν».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν» κ.λπ., Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριῳδίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ὥτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «Τῆς πατρώας δόξης σον». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ' ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α' Κορ. ζ' 12-20). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπός τις εἶχε δύο νιούς» (Λκ. ιε' 11-32). Κοντωνικὸν «Αἴνεῖτε»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰδησις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἔβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

13. Δευτέρα. Μαρτινιανοῦ ὄσίου (ε' αἱ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (†607).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ιω. β' 18-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Μρ. ια' 1-11).

* Τὸ ἐν λόγῳ κάθισμα ὑπάρχει διωρθωμένον καὶ πλῆρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Απ. Διακονίας ἔκδοσιν τοῦ Τριῳδίου (Αθῆναι 2014, σελ. 40), ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀοιδίμου ιερέως Κων. Παπαγιάννη.

14. Τρίτη. Αὐξεντίου ὁσίου (†470). Ἀβραὰμ (ε' αἱ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἱ.) τῶν ὁσίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 10-42).

15. Τετάρτη. Ὁνησίμου ἀποστόλου (†109). Εὔσεβίου ὁσίου (ε' αἱ.), Μαΐωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγίανου) τοῦ ἐν Χίῳ (†1960).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

16. Πέμπτη. Παμφίλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. δ' 20-ε' 20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

17. Παρασκευή. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος Τήρωνος (†307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου (α' αἱ.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας βασιλέων, Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ (†1795).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Ἰω. 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

18. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὁρθοδόξων χριστιανῶν». Λέοντος πάπα Ρώμης (†461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἱ.).

(Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ β' ἥχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου.)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6–, ἐσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου 3 («Τῶν ἀγίων μαρτύρων», «Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν», «Μεγάλη ἡ δόξα»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον ἰδιόμελον «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἵλαρόν», καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἥχον πλ. δ', τὸ «Αλληλούια, ἀλληλούια,

ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν»· εἴτα εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ώς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος, ώς ἔπονται.

Oι τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἡξιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι· Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. *Ai ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.*

Οἶμοι! οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχή, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἵμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὅμματα ρέπουσα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· δι' ὃ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. *Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε.*

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾧ τὰ κρυπτὰ τῆς ἑκάστου πράξεως, φανερὰ παρίσταται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαι μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούντες, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Δόξα, «Ἄρχῃ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἥχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἔξῆς προῦμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἑκάστης φόδης εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Ai ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται»·

* Ή διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόντος ἐσπερινοῦ ὀφείλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ώς ἔχει καταδειχθῆ ὑπὸ πολλῶν μελετητῶν.

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι».

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεί»· μετὰ τὴν θ' ὡδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ή ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὄτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ιερεὺς ίστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ώς ἔξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὅρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ μοναστριῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὄπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ο ιερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἄπαξ. Ο ιερεὺς τὴν εὐχήν

«Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, μοναχῶν, μοναστριῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ

περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὄρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναγύζεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἡ ἔργῳ ἡ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνθρωπος δεῖ ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπτωσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὄρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ...»

Ο χορὸς τὸ «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» ἐκ τρίτου. Οἱ εἱρεὺς «*Σοφία*»· «*Ο ὁν εὐλογητὸς*» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «*Tὴν πᾶσαν ἐλπίδα μουν*», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ο βάθει σοφίας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὰ συνήθη, ἀντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἥχον πλ. δ' τὸ «*Ἄλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*» τετράκις, δὶς ἀνευ στίχου καὶ δὶς ἐφύμινον τῶν στίχων «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*», «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*». Εἴτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἐσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἥχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) «*Ο φαιδρύνας τοὺς ἀγίους*» κ.λπ. –εἰς τὸν οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἄμωμον) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἴτα ὁ ιερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κάθισμα «*Ἀνάπτανσον, σωτὴρ*

ήμων», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Οὐ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας».

ΚΑΝΩΝ. Όντ' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια, α) «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάψον, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», δ') «Ἀνάπανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Απὸ γ' ὡδῆς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Οὐ στερεώσας ἐν τῇ χειρί», ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσῷδιον κάθισμα «Ο δι' ἡμᾶς ὑπομεινάς» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' οὗ ὡδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Συνεχόμενον δέξαι με», ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὡδῆς «Τὸν ἐν ὅρει ἀγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὡδῆς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἔτερον «Ἀνάπανσον τοὺς δούλους σου» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια 4 «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἥχου) «Ρύμην τοῦ θανάτου» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ο βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ώς ὄριζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (διάταξις Τριῳδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ σ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἀν ὅμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ο βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Απόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὖν ἐξελέξω». «Εἶδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὁπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἰερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ὁ ἰερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ἐύλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχίπου, Φιλήμονος καὶ Απφίας (α΄ αιών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (†1589). Ἡχος γ', ἐωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου προσόμοια 4 «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Οἵμοι, μέλαινα ψυχή», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφεντε παρθένε». Ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὕπὸ τὴν σήν, δέσποινα», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαγαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν,

«Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαθυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (γ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριῳδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητήν»)· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ είρμὸς «Ἄσπόρου συλλήψεως».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «὾τι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἔαντούς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ή οὗτοῖς τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου «὾ταν ἔλθης, ὁ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*. Απόστολος: Κυριακῆς ἀπόκρεω, «Βρῶμα ήμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α΄ Κορ. η' 8-θ' 2). Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «὾ταν ἔλθη ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἔօρτάζοντας τὴν ἀγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἡ ἀκολουθία γάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας φυλλάδος αὐτῆς μετὰ τῆς ἀν-

* Προκείμενον, ἥχος βαρύς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ», στίχ. «Αἴνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός». — Άλληλουιάριον, ἥχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει».

στασίμου καὶ τῆς τοῦ Τριφδίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Φεβρ. 10, §§3-5.

Εἰδησις. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἐβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίζια οὖσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ώδων καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

20. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης (†780).
Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 (ἐκ τῆς α' ὥμαδος δύο καὶ ἐν ἐκ τῆς β' ὥμαδος στιχηρῶν) καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριφδίου (σήμερον «Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ύπέστημεν γύμνωσιν») δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (σήμερον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»), Δόξα, Καὶ νῦν, ὅμοχον θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «Τῇ ἀνατραφείη ἐν τῷ ναῷ») [βλ. εἰς Ὁρολόγιον], καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν δρθρὸν. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ώς διατάττεται ἐν τῷ Τριφδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριψδίοι κανόνες τοῦ Τριφδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ὡδὰς λέγομεν τὰ δύο τριψδία καταλιμπάνομεν τὰς ὡδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ὡδὰς α', η' καὶ θ') εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ὡδῆς λέγεται ὁ είρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ είρμοι ἐν τέλει τῶν ὡδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ώς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριφδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ἡμέρας [καὶ «Προστασία»]. Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας (σήμερον Δευτ. τῆς Τυροφάγου· Γ' Ἰωάν. 1-15, καὶ Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ώς διατάττονται ἐν τῷ

Τριῳδίω καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον (πρβλ. T.M.E., διάταξις Τριῳδίου §13). ἀν δῆμως ἐν τινὶ ἡμέρᾳ τύχῃ ἔορτὴ ἢ μνήμη ἁγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριῳδίου.

2. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς Παρασκευῆς πρὸ τῶν Βαῖων ὁσάκις εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Τριῳδίου καὶ τῶν Τυπικῶν διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας (ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου) γίνεται λόγος περὶ Ὀκτωήχου καὶ περὶ καθισμάτων τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος, δὲν ἐννοεῖται ἡ Παρακλητική, ἀλλ' ἡ «Ὀκτώηχος τοῦ Τριῳδίου» ἢ «στιχηροκαθισματάριον», ὅ περ εὑρηται ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Στιχηρὰ καὶ καθίσματα» (κατανυκτικά, θεοτοκία, σταυρώσιμα, σταυροθεοτοκία, ἀποστολικά καὶ μαρτυρικά).

21. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Τιμοθέου ὄσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἱ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κων/πόλεως (†577).

Αἱ ἀκολονθίαι διεξάγονται ως προδεδήλωται χθὲς Δευτέρᾳ.

Ἀπόστολος: Τρίτης Τυροφάγου (Ἰούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: Τρ. Τυροφάγου (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

22. Τετάρτη τῆς τυρινῆς. Ή εὕρεται τῶν ἡ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίον (†395-423).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ως προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ, ἀλλὰ τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τῆς παρούσης ἐβδομάδος ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἄλληλονία» (γ') μετὰ τῶν οἰκείων στίχων, ἐν τέλει δὲ τοῦ ἐσπερινοῦ ἀντὶ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν τελεῖται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ἀπόλυτις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς ὅσας φόδας τὸ Τριῳδιον ἔχει μόνον ἔνα κανόνα, προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς φόδας λέγονται μόνον τὰ δύο τριῳδια.

Εἰδησις. Κατ' ἔθος ἐπικρατήσαν εἰς ἄπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος οὗτε τελεία θ. λειτουργία οὕτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἀν τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἔορταζομένου ἁγίου, ὅποτε καταλυπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

23. Πέμπτη τῆς τυρινῆς. Πολυκάρπου ἰερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ως προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ.

Ἀπόστολος: Πέμπτης Τυροφάγου (Ιούδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: Πέμ. Τυροφ. (Ακ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

24. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς. † Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τ. κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὴν α' στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραξα» ἐσπέρια προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Χαίροις ἡ ἴερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὄμόηχον α' θεοτοκίον «Τις μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν ὅρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς) προσόμοια 3, «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β' «Ἐκεῖ ἐξανατελὼ κέρας τῷ Λανίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μονῷ», εἰς δὲ τὸ γ' «Ἐνόφρανθήσεται δίκαιοις ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν», Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ ὄμόηχον θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν» (ζήτει αὐτὸς εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 24ης). Ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ιδιόμελον «Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου, ἐν ἥ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ» (Ακ. ζ' 17-30). Κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν είρμῶν ἀπὸ γ' καὶ

ς' φόδης ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια, αἴνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλῃ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐκ γῆς ἀνατεῖλασα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ιεροτολῶν, «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Δευτέρας δ' ἔβδ. Μαθαίου, «Ἀκούσας ὁ Ιωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

25. Σάββατον τῆς τυρινῆς. † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἀγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Τηγίνου ιερομονάχου ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Άλεξανδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀκολούθια ψάλλεται ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν»· ἄνευ εἰσόδου, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸν ἔτερον προκείμενον, τὸ «Καταξίωσον» κ.λπ.. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὅρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριῳδίου· καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ τοῦ κανόνος «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰνῶν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῷ νόσιῳ ν...» Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὄσιακά (βλέπε ἐν τῷ Τριῳδίῳ)· Απόστολος ὄσιακός, Σαβ. κζ' ἔβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Σαβ. Τυροφάγου, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι».

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «Ἄναμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἔξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἄδαμ». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος,

Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει (†1575). Ὡχος δ', ἐωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ως εὐσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἄδαμ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἄδαμ», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον «Ἡλιος ἀκτῆνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (δ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' ζ' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ είρμος «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριφδίου ἰδιόμελα 3 «Οἵμοι! ὁ Ἄδαμ» κ.λπ., Δόξα, «Ἐφθασε καιρός», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ σ' ὁδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριφδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον* τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριφδίῳ). Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. 1γ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. 5' 14-21). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνετε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»· κοντάκιον «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κόριε, ἐκέκραζα» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δέ ἥχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου) «Ἡθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖγαι» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριφδίου 3 «Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρουαρίου 27) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ἐσπέρας τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριφδίῳ τάξιν. Ἡ ἐκτενῆς «Εἴπωμεν πάντες», «Καταξίωσον» καὶ τὰ λοιπά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριφδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δἰς καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ο ἐνδοξαζόμενος» ἅπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «὾τι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν»,

* Οι στίχοι τοῦ ἀλληλουιαρίου· α' «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου, ὑψιστε», β' «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νόκτα».

«Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ιερεὺς «Ο ὅν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ᾧ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ιερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §17).

Εἰδησις. Η τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικοὺς ἑσπερινοὺς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἥχων ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριῳδίου.

27. † Καθαρὰ Δευτέρα. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (η' αἱ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἐφραὶμ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1998).

Ἄρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν «διὰ τὴν τῆς ἑσπέρας παράκλησιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.τ.λ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ», καὶ ὁ ιερεὺς εὐθὺς* «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἔξαψαλμον. Τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὦτι πρέπει σοι».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος (δ' ἥχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζει» κ.λπ., ως ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ' ὅ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου τριαδικοὺς ὅμινους** τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον: ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ως συνήθως: ἐν δὲ ταῖς ιεραῖς μοναῖς λέγονται καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ 19 καὶ 20 ως ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

** Ιστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὅμινων γίνεται ως ἔξῆς. Τοῦ 1ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «προστασίαις

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος (Δευτέρας τοῦ δ΄ ἥχου, ἢ περ ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (τῇ Δευτέρᾳ τῆς α΄ ἑβδομάδος «Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ» κ.λπ.).

Οὐ νόοντας χρήσιμα, τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ἐλέει καὶ οἰκτηρμοῖς». Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ φόδαι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα ψάλλονται ἡ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προῦμνιον ἡ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὧς ἔξῆς: εἰς ὅσας φόδας ὑπάρχουν τριῳδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν είρμων αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριῳδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς φόδας μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ΄ φόδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ είρμος αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἀν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριῳδια, τότε ψάλλεται ὁ είρμος τοῦ β΄ τριῳδίου), αἴτησις, ἐκφώνησις «὾τι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ τὸ μεσῷον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἡ (Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς σ΄ φόδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἡ τοῦ τριῳδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ είρμος αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς». Εἴτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η΄ φόδῃ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «Εύλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»)

τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς». Τρίτη: «πρεσβείας τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς». Τετάρτη καὶ Παρασκευή: «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς». Πέμπτη: «πρεσβείας τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς»).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «πρεσβείας τοῦ ὄστιον, σῶσον ἡμᾶς» ἢ «πρεσβείας τῆς ἀθληφόρου...» ἢ «πρεσβείας τῶν μαρτύρων...» ἢ «πρεσβείας τοῦ iεράρχου, σῶσον ἡμᾶς» κ.λπ.). Ἄν ὅμως ὁ ναὸς τιμάται ἐπ’ ὄνόματι δεσποτικῆς ἡ θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α΄, πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὕστης καὶ εἰς τὸν ἄγιον Νικόλαον, καθ’ ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μὲ τὸ «πρεσβείας τοῦ iεράρχου, σῶσον ἡμᾶς».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὅμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μὲ τὸ «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς».

Εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμὸς τῆς η' φόδης τοῦ β' τριῳδίου, «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ είρμὸς τῆς θ' φόδης τοῦ β' τριῳδίου καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν». Αἴτησις, καὶ ἐκφώνησις «὾τι σὲ αἶνοῦσι».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ ἔξαποστειλαρίου. [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνων χῦμα.] Στιχηρὰ αἰνων δὲν ψάλλονται, ἀλλ᾽ εὐθὺς «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ό iερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν» κ.τ.λ. ώς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ τὸ ἴδιόμελον τοῦ Τριῳδίου δὶς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ εἰς τὸν οἰκείον στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἡ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἴδιόμελον «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία» κ.τ.λ.).

«Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ.π., «Ἐν τῷ ναῷ ἔστωτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ iερεὺς «Ο ὅν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

ΑΙ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε καὶ Δέσποτα» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστὴς» κ.λ.π., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ iερεὺς «Δι' εὐχῶν», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἥχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφυμνίου εἰς ἔκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, δταν ἔλθης ἐν τῇ

* Ιστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «σῶσον ἡμᾶς», ἀλλὰ μὲ τὸ «καὶ σῶσόν με» (π.χ. «πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με», τὸ δὲ γ' πάντοτε μὲ τὸ «πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με»).

βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ Ὁρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», τὸ «Ἄνεις, ἄφες», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ιερεὺς «Ὅτι σοῦ ἔστι», καὶ τὰ κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (βλέπε αὐτὸς εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὄποιον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν ζ' φόδην τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἀγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ιερεὺς «Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, μεθ' ἃς ἀρχεται

Ο ἐσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ώς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 «Πᾶσαν ἀμαρτίαν» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ ἀγίου τῆς ἑπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος).

Άνευ εἰσόδου «Φῶς ἵλαρόν», ὁ ιερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ ιερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν» κ.τ.λ., ώς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον ἄπαντα τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἥχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ιερεὺς «Ο ὧν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὄμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Ἐύλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὅποιᾳ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἑπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Όρμδ' ψαλμὸς «'Υψώσω σε, ὁ Θεός μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στίχος τῆς τραπέζης», καταλιμπάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α΄ ἔβδομαδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμῆμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ὡρᾶς μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α΄ ἔβδομαδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ιερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε», Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυτιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ προσόμοιον «Πάντων προστατεύεις» (ἀλλ' ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας τὸ «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον»).

Ειδήσεις. 1. Εἰς τὸν ἰκετευτικὸν στίχον τοῦ μεγάλου ἀπόδειπνου «Παναγίᾳ δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «'Οσιοὶ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἄγιος, οὗ τινος ἐψάλῃ ὁ ἑσπερινός, εἶναι ἔօρταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἑσπέραν ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ώς ἔχοντα ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ψάλλονται μόνον κατὰ τὴν α΄ ἔβδομαδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

28. Τρίτη. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ψωμαίου· Προτερίου Ἀλεξανδρείας ιερομάρτυρος (†457), Κυράννης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†1751).

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ. Τὸ μεσονυκτικόν (ὅ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπομένης ἀνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §18 καὶ §19).

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β΄ τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος: Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παν-

νυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. 5' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἑκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὅρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρῶν καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ώς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἐβδομάδα.

2. Ό ἐσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἑκάστῃ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἀνευ προηγιασμένης, ἑκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζόμενου ἀγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριαδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τρεῖς νηστησίμους ἡμέρας, ἀν δὲ ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαυτῆ (πρβλ. Σύστημα Τυπικοῦ §1708 ὑποσημ. 1169, καὶ §1714 ὑποσημ. 1177).

3. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἐσπερινοῦ (τελούμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

4. Ἐὰν τύχῃ μνήμη ἑορταζόμενου ἀγίου ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, τελεῖται προηγιασμένη (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριαδίου §22), ἐν δὲ τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἑορταζόμενος ἄγιος. Ἐὰν τυχὸν προηγηθῇ καὶ ἔόρτιος ὅρθρος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» (Τ.Μ.Ε. 10 Φεβρ., 24 Φεβρ., 9 Μαρτίου, καὶ Προθεωρία §27). [Ἐπίσης εἶναι δυνατὸν μνήμη ἑορταζόμενου ἀγίου συμπίπτοντα ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς νὰ μετατεθῇ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ (Σύνοδος ἐν Λαοδικείᾳ ἔτους 362, κανόνες μθ' καὶ να').]

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. Τετάρτη. Εύδοκίας ὁσιομάρτυρος (†160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Τῇ Τετάρτῃ προι. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ώρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ως προδεδήλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν», μεθ' ὅ ἀρχεται

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῆς ι. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. «Ἐύλογημένη ἡ βασιλεία». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («Πρὸς Κύριον»).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριφδίῳ ίδιόμελον τῆς ἡμέρας «Νηστεύοντες, ἀδελφοὶ» δίς, τὸ μαρτυρικὸν «Εἴ τις ἀρετὴ» ἄπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Φεγγοβόλους ὑμᾶς» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 2) ἔτερα 3 «Καὶ ἐν βίῳ περιδόξος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου «Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρὸν» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης «Προκείμενον» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἔτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «Κέλενσον»· ὁ ἱερεὺς ἴσταμενος πρὸ τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «Σοφίᾳ· ὄρθοί», στραφεῖς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι»· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (τῶν Παροιμῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ. Εἴτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν πρὸ τῆς ἀγίας τραπέζης ψάλλει τὸ «Κατευθυνθήτω», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ τῆς ἀγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἴτα ὁ ἱερεὺς

θυμιῶν τὸν λαὸν λέγει πάλιν τὸ τελευταῖον «Κατενθυνθήτω» μέχρι τοῦ «ώς θυμίᾳμα ἐνώπιόν σου», τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῦ ὁ χορός. [Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἐβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.]

Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὰ τῶν κατηχουμένων κ.λπ.: ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ «Νῦν αἱ δονάμεις»· κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται τὸ «Εὐλογήσω τὸν Κύριον», τὰ λοιπὰ τῶν προηγιασμένων κατὰ τάξιν καὶ ἡ ἀπόλυτις (ἐν ᾧ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Εἰδησις. Έὰν τελεσθῇ προηγιασμένη ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἀγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, α) εἰς τὰ κεκραγάρια μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἀγίου τῆς ἐπαύριον, β) ἡ πρώτη εἰσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ οὐχὶ μετὰ θυμιατοῦ, καὶ γ) εἰς τὴν ἀπόλυτιν μνημονεύεται ὠσάντως ὁ ἑορταζόμενος ἄγιος.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἐχετε πίστιν Θεοῦ» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

2. Πέμπτη. Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας Κύπρου (†326), Εύθαλίας παρθενομάρτυρος (†252).

Μνήμη Νικολάου ιερέως τοῦ Πλανᾶ (†1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ι. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὅρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὕδραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης (3 Μαρτίου) ἄνευ προηγιασμένης.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Ἄλεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

3. Παρασκευή. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ιερομάρτυρος.

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου καὶ ώρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ώς προδεδήλωται.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ἢχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἢχου «Ο ἐνδοξαζόμενος» κ.λπ. (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἄγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ὀργάνῳ χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, Παρασκευὴ ἐσπέρας, ἢχος δ'). Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἥλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατενθυνθήτω», «Νῦν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ αἱ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ώς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστί» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἑκάστην φόδην· εἴτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ αἱ στάσις τῶν οἰκων (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (A-Z)· εἴτα «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«Πίστιν Χριστοῦ ώσεὶ θώρακα, ἐνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύναθλε· καὶ στέφει οὐρανίω ἐστέφθης αἰωνίως ως ἀγέτητος».

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀπόδειπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μουν» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος τῆς Παρασκευῆς «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀμπελος» (Ιω. ιε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυτις, τὸ «Εὐχώμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὡραιότητα» καὶ εἴτα «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §26).

Σημείωσις. Η τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεζῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' καὶ δ' ἐβδομάδος, ὅνευ ὅμως Εὐαγγελίουν. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχῃ ἑօρταζόμενος ἄγιος·

«Ὦς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,

ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον,
πολυνέλεε».

4. Σάββατον α' τῶν νηστειῶν. «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ
Τήρωνος (μνήμη διὰ κολλύβων θαύματος)». Γερασίμου ὁσίου
τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ (†475). Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων
(†273).

Εἰδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλε-
ται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυ-
σοστόμου, τὸ δὲ ἐσπέρας ψάλλεται, ώς συνήθως, ὁ ἐσπερινὸς τῆς
ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἥν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ. Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ
ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἀγίου [ἢ τὸ σύνηθες
μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἀγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν'
ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἱνῶν ἰδίομελα τοῦ ἀγ.
Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ
αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν τρισάγιον
κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Μεγάλα
τὰ τῆς πίστεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».
Καθίσματα [μετὰ τὴν α' στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ δ'
ῆχου (τὸ νεκρώσιμον δὲν λέγεται) «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε»
κ.λπ. (ζήτει ἄπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ
α' θεοτοκίον τοῦ ἦχου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», εἶτα [μετὰ τὸν Ἄμω-
μον] τὰ τοῦ ἀγίου (Τριῳδιον, Σάββατον α' ἑβδομάδος) «Ζέων
πίστεως», Δόξα, «Θεῖον δῶρον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἡ τὸν
ἀχώρητον Θεόν». Ο ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου
καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ' φόδης τὰ μεσῷδια καθίσματα
τοῦ ἀγίου Θεοδώρου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀγίου,
τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.
Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν»· «Ἄπας γη-
γενῆς». Ἐξαποστειλάρια, αἴνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.
Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ
εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ὡδὴ τοῦ πρώτου κανόνος τοῦ
Τριῳδίου]. Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Μεγάλα τὰ τῆς

πίστεως» και τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου και τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– τοῦ ἀγίου (26 Ὁκτ.), «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν» (Μρ. β' 23-γ' 5). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἔστι»· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Τερατικόν)· εἶτα «Εἴη τὸ δόνομα Κυρίου» και ἀπόλυτις.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ὑπάρχει συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους και νὰ τελῆται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἀν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, εἶναι δυνατὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀγίου ἑόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι’ εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὃ ἵερενς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» και νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ὄλλων κολλύβων.

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Κόνωνος ὁσιομάρτυρος (α' αἰ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ' αἰ.). Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (δ' αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ραψάνης. Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»· κοντάκιον «Πίστιν Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 και τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδῷ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Χαίρετε, προφῆται τίμοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. και ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εις τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πόλη Κυρίου», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ε΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Άπὸ γ΄ φῶτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ' ζ΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ύπομνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Θαλάσσης τὸ ἔρυθραιον πέλαγος»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Λίθος ἀχειρότμητος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ τῆς ἑορτῆς «Σκιρτήσατε, κροτήσατε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ρομφαῖαι νῦν ἔξελιπον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἀσματικὸν τῆς δοξολογίας «Ἄγιος ὁ Θεὸς» (ἢ μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτάνευσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἐσωθεν τοῦ ἵ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἵ. ναοῦ, ὅ τε ἵ. κλῆρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἵ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἥπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Εἰς ἑκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτίᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ύπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ύπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὄρθιοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.: οἱ χοροὶ «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «*὾τι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις*».

γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ύπὲρ τῶν ζώντων, ως ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἡ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέᾳ) ύπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «*Υπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*» κ.λ.π., «*Ἐπάκουονσον ἡμᾶν*» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἵερευς (ἢ ἂν ἡ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἑξῆς περικοπὰς τοῦ ύπερ τῆς ὄρθιοδοξίας συνοδικοῦ:

Oi προφῆται ώς εἴδον, οἱ ἀπόστολοι ώς ἐδίδαξαν, ἡ Ἑκκλησία ώς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ώς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ώς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ώς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ώς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ώς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ώς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ώς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμᾶν, καὶ τὸν αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ώς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τὸν δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ώς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὄρθιοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριζεν. Ἐπὶ τούτοις τὸν δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ύπὲρ ἣς ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὄρθιοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

‘Ο χορὸς «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» γ’.

Τούτων τοῖς ύπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαί τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείμεν τῶν ἔξαιτονμένων, οἰκτίρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου

άρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείας τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.

Ο χορὸς «Ἄμην». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἵ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἴτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Ἡ λιτανεία τῶν ιερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Αλεξανδρείας καὶ Ιεροσολύμων

Σχηματίζεται ιερὰ πομπὴ ως ἔξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἴτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἔξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἴτα οἱ ιερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἵ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὑρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· «Ἐύλογησον, δέσποτα, τὴν ἀγίαν εἰσοδον». Ο ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· «Ἐύλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν ἀγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ο χορὸς «Ἄμην».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὸν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσέβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ρήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἴκοντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχούμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἔορτάζομεν. Καὶ ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ἄσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ιερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

Σημείωσις. Λόγω τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύναται νὰ ψαλῇ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως· ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέχρι τῆς βορείας θύρας «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστὲ ὁ Θεός», ἀπὸ τῆς βορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «Οθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ισταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Πιστεύω εἰς ἓν Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Οἱ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

— Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνίᾳ ἡ μνήμῃ. [Ο χορὸς «Αἰωνίᾳ ἡ μνήμῃ» (γ')].

— Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἀκτιστόν, τὸ ὄρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραπτὸν καὶ ἀπερίγραπτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἀκτιστόν καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τά τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραπτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνίᾳ ἡ μνήμῃ. [Ο χορὸς «Αἰωνίᾳ ἡ μνήμῃ» (γ')].

— Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἥ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὡφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι᾽ εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνίᾳ ἡ μνήμῃ. [Ο χορὸς «Αἰωνίᾳ ἡ μνήμῃ» (γ')].

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἥ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἵσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεν-

νηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Oἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαψιν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γηγενίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἔστηριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἵ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὄταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ώρισμένον τόπον, ἵσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὸν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Άμήν.

Εῖτα ό ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

— *Μιχαὴλ τοῦ ὁρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρός, αἰωνίᾳ ἡ μνήμη.* [Ο χορὸς «*Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη*» (γ')].

— *Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Αλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Άνδρονίκου, Ισαακίου, Αλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλα-ζαμένων, αἰωνίᾳ ἡ μνήμη.* [Ο χορὸς «*Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη*» (γ')].

— *Ιγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Άντωνίου, Ιωσήφ καὶ πάντων τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγω-νισαμένων, αἰωνίᾳ ἡ μνήμη.* [Ο χορὸς «*Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη*» (γ')].

— *Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἔξαιτον μένων, οἰκτυρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ὀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείας τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μα-ρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων.*

Ο χορὸς «*Ἄμην*» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτικιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα*» κ.λπ.], ἐνῷ ἡ ἵ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ό ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «*Τίς θεὸς μέγας ώς ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὸν εἰ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος*». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμ-βάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἶτα τὸ «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ώς ἔξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥ τις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουνστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἔχθροῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς νιοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούια.

Ψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς....

Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς νιὸν τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

META THN EISODON, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ύπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς* (βλέπε ἐν τῷ Τριψίῳ). Απόστολος: Κυριακῆς α'

* Προκείμενον, ἵχος δ', Ὁδὴ τῶν πατέρων, «Ἐύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ. «Οτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἵς ἐποίησας ἡμῖν». —

νηστειῶν, «Πίστει Μωνσῆς μέγας γενόμενος» (Εβρ. 1α' 24-26, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ιω. α' 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἄλινεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»· καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ο ἀπερίγραπτος Λόγος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἐσπέρια εἰς στίχους 10, κατανυκτικὰ τοῦ (πλ. α') ἥχου 4 «Κύριε, ἀμαρτάνων οὐ παύομαι» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου 3 «Δίδου μοι κατάνυξιν» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (6 Μαρτίου) ἔτερα 3 «Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον «Οὐτὶ εἰς βάθη πολλῶν». Εἶσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν» κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις» κ.τ.λ. ώς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

6. Δευτέρα. Τῶν ἐν Αμορίῳ 42 μαρτύρων (†845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἐλένης (326).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὅρθρου, ώρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ώς προδεδήλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἔως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἔβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ώς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ.

Ἀλληλουιάριον, ὅχος πλ. δ', στίχ. α' «Μωνσῆς καὶ Ααρὼν ἐν τοῖς ἰερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλονυμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ», στίχ. β' «Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς».

Σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας ὑπάρχουν κατὰ τόπους καὶ κατὰ i. μονὰς διάφορα τυπικά.

1. Τὸ T.M.E. (διατάξεις Τριψδίου §23, ὑποσ. 17) ὄριζει μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου μόνον ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος· τοῦτο τηρεῖται καὶ εἰς πολλὰς ἐνορίας, ιδίως νησιωτικῶν περιοχῶν.

2. Εἰς ἄλλας i. μονὰς καὶ περιοχάς, ὀσάκις ἐν τῷ ἀποδείπνῳ λέγεται κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Θεοτοκάριον παραλείπεται.

3. Εἰς ὠρισμένας ἐκκλησίας συμψάλλονται ἀμφότεροι οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριψδίῳ σημειούμενην τάξιν (α' Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ)· ἡ τοι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (8-23 Απριλίου) ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ γ' φόδης κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' σ' τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἴτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὄταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

4. Τέλος πολλαχοῦ τὸ μέρα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἀνεν οίουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν βεβαίως καὶ τῶν ἀποδείπνων τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος).

7. Τρίτη. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ιερομαρτύρων (δ' αἱ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

8. Τετάρτη. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5), Ἐρμοῦ ἀποστόλου (α' αἱ.).

Τῷ πρῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ιδιόμελον «Τὴν πνευματικήν, ἀδελφοί» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριψδίου ἀνὰ μίαν, εἴτα 3 τοῦ Μηναίου (9 Μαρτίου) «Φέροντες τὰ παρόντα» εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου «Ἐργοις σκοτει-

νοῖς»· εἶσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατενθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπά τῆς προηγιασμένης· κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἰδετε», «Ἐβλογήσω τὸν Κύριον», καὶ ἀπόλυτις.

Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον. Εἰς τοὺς ἱκετευτικοὺς στίχους «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ ὁ ἔξῆς στίχος «Ἄγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν».

9. Πέμπτη. † Τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αἴνους ἴδιομελα τῶν μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκαπόρσεντος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», «Ἀληθείας κρατῆρα», Δόξα, «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον» (βλέπε εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἄδιόδευτε πύλη», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων».

Εἰς τὸν ὄρθρον (έορτάσιμον). Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου». [Τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν είρμων καὶ ὁ τῶν μαρτύρων· ἀπὸ γ' καὶ σ' φῶντος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς». Τὸ ἔξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων «Δεῦτε μαρτυρικὴν» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἄθλοφόροι Χριστοῦ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε»· δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων.

ΩΡΑΙ. Εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ αἱ ὥραι λιτοί, λέγοντες εἰς ἑκάστην χῦμα, μετὰ μὲν τοὺς ψαλμούς, Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων «Πᾶσαν στρατιάν». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ (μὲ μόνον τὸ κοντάκιον τῶν ἀγίων) κ.τ.λ.: μετὰ τὸ «Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τὸ δόμοούσιον

κράτος» ό ιερεὺς τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*», μεθ' ὅ ἄρχεται

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῆς ἡ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ο ιερεὺς «*Ἐύλογημένη ἡ βασιλεία*». «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρὶς καὶ ό προοιμιακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» εἰς στίχους 10, τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας τὸ εὑρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα (Τριῳδιον, Πέμπτη β' ἑβδομάδος ἐσπέρας) «*Μὴ νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν τοῦ κτίσαντος*» δίς, τὸ ἐν συνεχείᾳ μαρτυρικὸν «*Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων*» ἄπαξ, εἴτα τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐσπερινοῦ τοῦ Τριῳδίου 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς «*Πλευρὰν ἔκκεντονύμενος*» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ 3 στιχηρὰ τῶν ἀγίων «*Φέροντες τὰ παρόντα*» κ.λπ. (9 Μαρτίου, εἰς τὸν πρῶτον ἐσπερινὸν) εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, τῶν ἀγίων «*Ἐν φόδαις φυσάτων*», Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι προσόμοιον σταυροθεοτοκίον (ἐκ τῆς 6ης Μαρτίου), πρὸς τὸ «*Τριήμερος ἀνέστης*».

Ἡ πάναγνος ώς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῶδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρὸν*» ἄνευ μέλους, ό ιερεὺς «*Ἐσπέρας*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ «*Κατενθυνθήτω*» κατὰ τάξιν ὑπὸ τοῦ ιερέως καὶ τῶν χορῶν. Ο Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «*Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον*» (Ἐβρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετάρτης θ' ἑβδ. Ματθαίου, «*Όμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Μτθ. κ' 1-16). Καθεξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*» τὸ «*Ἐύλογήσω τὸν Κύριον*» κ.λπ.: εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύονται πάλιν οἱ ἄγιοι τῆς 9ης Μαρτίου.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἶνου καὶ ἔλαιον.

10. Παρασκευή. Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων (†251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Άδριανούπολει (†1544).

Τῷ πρῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ώς προδεδήλωται.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ιδιόμελον «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (πλ. ά) ἥχου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 11) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου (ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου) «Ἐμνήσθη τοῦ προφήτου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ»· εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ β' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», εἶτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὑμνου «Ἡκουσαν οἱ ποιμένες». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ὦς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

11. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (†638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἀρτης.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι», οἱ χοροὶ εἰς ἥχον β' τὸ ἀλληλουϊάριον, δὶς ἄνευ στίχων καὶ δὶς ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν». Απολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Μήτηρ ὁγία». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἥχου, «Κύριε, τὸ ποτήριον» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριψδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, ἀλλ' εἰς τὸ Δόξα, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν» (ὅ περ θὰ ψαλῇ ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὰ εὐλογητάρια) λέγεται τὸ παρόν (ἐκ τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου).

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γεγεννήμεθα· δι' ὃ σε ἰκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἀ ὡς ἄνθρωποι καὶ θνητοὶ ἐν βίῳ ἔπραξαν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος». Εὐθὺς [ό Ἀμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὁποῖα γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ώς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω). Εἴτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπανσον, σωτὴρ ἡμῶν», Δόξα, «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, «Οὐ ἐκ παρθένου ἀνατείλας». Ό ν' ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φόδων καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν είρμων) μέχρι μὲν τῆς ε' φόδης μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς σ' φόδης μετὰ τῶν τετραφδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριψδιον, Σάβ. β' ἐβδ.). Απὸ γ' φόδης ὁ είρμὸς τοῦ Μηναίου, αἵτησις, «Οὐτὶ σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ μεσφόδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἄφ' σ' φόδης ὁ είρμὸς τοῦ β' τετραφδίου «Βυθός μοι τῶν παθῶν», αἵτησις, «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς», εἴτα τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμὸς τῆς η' φόδης τοῦ β' τετραφδίου «Τὸν ἔξ ἀνάρχον»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον»· ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ἥχον γ'). εἴτα ὁ είρμὸς τῆς θ' φόδης τοῦ β' τετραφδίου «Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «Οὐ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ θεοτοκίον «Οὐ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» (βλέπε εἰς Ὡρολόγιον). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριψδιον 4 ιδιόμελα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἐνύλογημένος ὁ στρατὸς» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Σὺ ἔπλασάς με, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε». «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ως συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἥχου «Αἴγλῃ τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστὲ» κ.λπ. ως ἐν τέλει τοῦ Τριψδιον. «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτίκια τῆς μετ' Ἀλληλούια ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μήτηρ ἀγία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ,

κοντάκια «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ «΄Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Ἀπόστολος: Σαββάτου β' ἐβδ. νηστειῶν, «Βλέπετε μήποτε ἔσται» (Ἑβρ. γ' 12-16). Εὐαγγέλιον: όμοιώς, «Ἄπηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον» (Μρ. α' 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· «Ἄξιον ἔστι»· «Μακάριοι οὓς ἔξελέξω»· «Εἴδομεν τὸ φῶς». Ἐὰν ύπάρχουν κόλλυβα ύπερ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὄπισθάμβων εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὄνόματα ύπερ ὃν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομένων γ' καὶ δ' ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τόχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡ μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου.

2. Εἰ τόχοι μνήμη ἑορταζομένου ἀγίου ἐν τῷ β', γ' ἢ δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ψάλλονται εἰς τὸν ὅρθρον καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Θεοφάνους τοῦ όμοιογητοῦ (†818). Γρηγορίου Τρόμης τοῦ Διαλόγου (†604), Φινεὲς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (†1022). Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριψίδιον §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «΄Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριψίδιου 3 εἰς 4, Δόξα, «Οσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφεντε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ὀρθοδοξίας ὁ φωστήρ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἰδησίς. Κατὰ τὴν παροδσαν ἐβδομάδα, β' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ὅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων) καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ύπερ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἵεράρχου, εἴτα τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τοῦ Τριῳδίου «Χαῖρε, πατέρων καίχημα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἵεράρχου προσόμοια 3 «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, «Τοῖς ἐν σκότει ὄμαρτημάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένῃ». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὧδης τοῦ ἡγίου]. Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», «Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ» καὶ τοῦ ἡγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Τῇ ύπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς β' νηστειῶν, «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας» (Ἐβρ. α' 10-β' 3). Εὐαγγέλιον:

* Ἐπειδὴ τὸ κείμενον τοῦ ζ' ἀναστασίμου ἔξαποστειλαρίου δημοσιεύεται πολλαχοῦ μὲ λάθη, παρατίθεται ἐνταῦθα διωρθωμένον.

«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἰ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχεις, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει».

όμοιώς, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Μρ. β' 1-12). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χάρει» κοινωνικὸν «Ἄινεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, «Ὀρθοδοξίας ὁ φωστήρ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. β' ἥχου «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου «Ἄμετρητὰ σοι πταίσας» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (13ης Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἴδιόμελον «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμεῖς σε», «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ. ὡς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

13. Δευτέρα. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως (†846). Πουπλίου ἐπισκόπου Άθηνῶν ἱερομάρτυρος (β' αἱ.).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

14. Τρίτη. Βενεδίκτου ὁσίου (†543). Εὐσχήμονος ὄμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου (θ' αἱ.).

15. Τετάρτη. Αγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (†303). Άριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1792).

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» τὸ ἴδιόμελον τοῦ Τριῳδίου «Ἄσώτως διασπείρας» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Τερεῖα ἔμψυχα» (ἄπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου «Ἡλίου αὐγάσματα» καὶ ἔτερα 3 τοῦ Μηναίου (16 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

16. Πέμπτη. Σαββίνου τοῦ Αίγυπτίου (†287). Ιουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἱ.), Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

17. Παρασκευή. Άλεξίου όσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (†411).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ως προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη̄ κάθισμα. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριφδίου «Ἄσώτου δίκην ἀπέστην» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἥχου «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» (ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου) καὶ τοῦ Μηναίου (18 Μαρτίου) ἔτερα 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἥχου «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου)· εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Σημείωσις. Ἐνθα ἑορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Άλεξίου, ἡ ἐξ ἴδιαυτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. τῆς 10ης Φεβρουαρίου καὶ τῆς 9ης Μαρτίου· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, 6 Δεκ. (Ἐβρ. γ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Ακ. σ' 1-10).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ γ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκουν. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται ἡ γ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «Νέαν ἔδειξε κτίσιν», ως εἴθισται. Κοντάκιον «Ὦς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

18. Σάββατον γ' τῶν νηστειῶν. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων (†386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†300).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ως ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Η ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (11 Μαρτίου). Εἰς τὰ καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἥχου «Ἀθλητικὸν ἀγῶνα» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Ἀληθῆς ματαιότης τὰ σύμπαντα», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Ο τὴν εὐλογημένην»· ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἥχου «Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν» κ.λπ.. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν δύο τετραφδίων κανόνων τοῦ Τριφδίου. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ὁ είρμος, αἴτησις, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεο-

τοκίου. Άφ' ούτης τοῦ β' τετραφδίου ό είρμὸς αὐτοῦ, αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. «*Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ό είρμὸς τῆς η' φδῆς τοῦ β' τετραφδίου «*Oἱ θεορήμονες παιδεῖς*». στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπαναλαμβάνοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἥχον πλ. δ'). εἴτα ό είρμὸς τῆς θ' φδῆς τοῦ β' τετραφδίου «*Μεγαλύνομέν σε*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἔστιν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχον τῆς ἑβδομάδος δίς.) Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἴνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων ώς ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου (ἥχος πλ. β'). Άπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «*Ἄπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ ἀγίᾳ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντα ώς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάβ. τῶν νηστειῶν (11 Μαρτίου). Άναγνώσματα Σαββάτου γ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. i' 32-38· Μρ. β' 14-17).

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων (†283). Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναρᾶ (†1564). Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Άπολυτίκια «*Ἄπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*». κοντάκιον «*Ὦ Ζ άπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραζα*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, «*Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ο συμμαχήσας, Κύριε*». Άπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ό τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον τοῦ σταυροῦ «*Ὀρῶσά σε ἡ κτίσις*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστι*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθῇ ἐν ταῖς ἐνορίαις μία λειτουργία προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ό πολυνέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «΄Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἶτα κάθισμα τοῦ Τριῳδίου «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριῳδίου μόνον μετὰ τῶν είρμων αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ είρμὸς δίς «Ο θειότατος προετύπωσεν», εἶτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ώς εἰς τὸ Τριῳδίον)· οὗτω ποιοῦμεν ἐν ἐκάστῃ φόρῳ. Μετὰ τὴν γ' φόρην, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν, «Ο σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται» κ.λπ.. Μετὰ τὴν ζ' φόρην, κοντάκιον καὶ οἴκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ο θειότατος προετύπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ώρ μῆτρε παρθένε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ώτι ἥραν τὸν Κύριον», τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Τὴν ύψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἥχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς ὥποιας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἵ. βήματος σχηματίζεται ἵ. λιτανεία κατὰ τὴν ἔξῆς τάξιν· προηγοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἔξαπτέ-

ρυγα, είτα οι χοροί ψάλλοντες τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεὸς» καὶ είτα οι μετὰ θυμιατῶν θυμιδῶντες.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ ἀσματικόν, ὁ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιὰ τὴν ἀγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ’ αὐτῆς ἐν ηύτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ’ ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· είτα αἱρεῖ τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἄριστερά, ἔξερχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἀγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἵ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς ηύτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸν καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἀσματικοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὁρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Είτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὑμνον «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», δὲν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Είτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιὸν» κ.λπ., ἐνῷ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Σημείωσις. Ό τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ηύτρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ὅτε γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἱρεται ἐν τῷ Ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ως ἔξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ἐσημειώθῃ ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξον. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ανέβης εις ὅψος, ἥχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοιτουμένοις τὸ ὄνομά σου,
Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

**Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι, ἀλληλούια.**

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὐ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

**Ο δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν
ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...**

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ο μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰῶνος.
«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

**ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν».**

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Σῶσον,
Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ
ὑπερμάχῳ». Άντι τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ
Σταυροῦ. Απόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν»
(Ἐβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ος τις θέλει ὀπίσω μου
ἔλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθῃ ἐφ'
ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια». Άντι τοῦ
Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαιά».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ βαρέος ἥχου «Ὦ οὐρανοῦ νιὸς» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, οὐ ἐπὶ σταυροῦ ἐκονυσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 20) ἔτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ώς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

20. Δευτέρα. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων (†796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἱερακλείου (†1793).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

Εἰδησις. Σήμερον Δευτέρα καὶ τῇ Τετάρτῃ, εἰς τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν» τρὶς καὶ γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου σταυροῦ. Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῆμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρόμφαια»· ὅμοίως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς.

21. Τρίτη. Ὁσίου Ιακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†610).

Εἰδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριῳδίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 22ας Μαρτίου καταλιμπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἐσπέρας).

22. Τετάρτη. Βασιλείου ἱερομ. πρεσβυτέρου τῆς Αγκυρανῶν ἐκκλησίας (†362). Καλλινίκης μάρτυρος (†252).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. **Εἰς τὸν ὄρθρον** ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου, ἀνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἑκάστην φόδην τοῦ ἐννεαφδίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ είρμοι αὐτοῦ (κατὰ τὸ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὸν κανόνα

τῶν Οἴκων τοῦ τιμίου Σταυροῦ· μετὰ τὴν ζ' ὡδὴν τὸ κοντάκιον «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία» μετὰ τοῦ οἴκου «Τρεῖς σταυροὺς ἐπήζατο», τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ώς συνήθως.

Ο ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» –εἰς στίχους 10– ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριῳδίου) «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι», τὸ μαρτυρικὸν «Ἀκορέστω διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (23 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα. Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ» (τοῦ Τριῳδίου). Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ᾧ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτιζομένων» «Ὄσοι πρὸς τὸ φώτισμα».

23. Πέμπτη. Νίκωνος ὄσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων (†251).

Τῷ πρῳ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ώς προδεδήλωται.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν (ἄνευ προηγιασμένων). Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς», τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Τὸν ἀειμακάριστον» κ.λπ. καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (τῆς 24ης Μαρτίου) «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐνάγγελιζεται ὁ Γαβριηλъ»· ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὰ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον «Παρὰ Κυρίου τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτόν» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Οἱ μάρτυρες σον Κύριε» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (ζήτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τῆς 24ης) τρισάγιον, «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» μ', «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», τὰς 3 μετανοίας, τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς», «Ἐνδογήσω τὸν Κύριον» (ψαλμὸς λγ'), «Ὑγώσω σε, ὁ Θεός μου» (ψαλμὸς ρμδ') καὶ ἀπόλυτισις.

Εἰδησις. Τὸ ἔσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, ἐνθα λέγονται κανόνες, λέγεται ἐκ τοῦ Τριῳδίου ὁ πλήρης κανὼν τοῦ τιμίου Σταυροῦ «Τὸν τοῦ Κυρίου προσελθόντες σήμερον» (Παρασκευῆς δ' ἐβδομ. νηστειῶν), διότι θὰ παραλειφθῇ αὐριον εἰς τὸν ὅρθρον.

24. Παρασκευή. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἱ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. σήμερον δὲν τελεῖται προηγιασμένη λειτουργία.

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Μεσονυκτικὸν τὸ καθ' ἡμέραν. Μετὰ μὲν τὸ β' τρισάγιον (ἀντὶ τοῦ «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται») τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου», μετὰ δὲ τὸ γ' (ἀντὶ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων) τὸ κοντάκιον «Ἐπελεύσει πνεύματος». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλεήσον ἡμᾶς» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

[Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας]. Καθίσματα σταυρώσιμα τοῦ ἥχου (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, ἥχος βαρύς, τῇ Παρασκευῇ πρωί):

α) ἄνευ στίχου «Πυρὸς φωτεινότερον»,

β) μὲ στίχον «Ὕψοντε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ», τὸ κάθισμα «Ο δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων»,

γ) μὲ στίχον «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ» τὸ μαρτυρικὸν τῆς σειρᾶς «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, τὸν ἔχθρόν»,

δ) Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ πρὸ τοῦ μαρτυρικοῦ σταυροθεοτοκίον.

Εἶτα [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ τῆς ἡμέρας καθίσματα, ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (βλέπε Παρασκευῇ δ' ἐβδομάδος) «Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν» κ.λπ..

'Ο ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ωδῶν. Κανόνες, ὁ προεόρτιος τοῦ Μηναίου «Ο κόσμος περιχαρῶς» μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ καὶ τὰ δίειρμα τριῳδία τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριῳδίου) εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Άπο γ' ωδῆς τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα «Σήμερον ἄπασα κτίσις»· ἀφ' οὗ τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς στίχον «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμὸς τῆς η' ωδῆς τοῦ δευτέρου τριῳδίου «Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ»· στιχολογοῦμεν τὸ

«Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες τὸν είρμον «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ὅχον δ')· ἐν τέλει ὁ είρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ β' πάλιν τριῳδίου «Τὸν ἀσπορὸν τόκον σου» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

Ἐξαποστειλάριον τὸ προεόρτιον «Ως δῶρα προεόρτια» (δίς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνων χῦμα], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ώς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων τὸ ἰδιόμελον τῆς ήμέρας «Ο τῆς ἀληθείας ἐξεταστής» (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Τίς οὐκ ἐξίσταται ὄρῶν» (ἄπαξ) εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, τοῦ σταυροῦ «Σήμερον ὁ δεσπότης τῆς κτίσεως», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Αἱ ὥραι α', γ' καὶ ζ' ἀναγινώσκονται λιταί (οὐδὲν ἐκ τῶν συνήθων τροπαρίων ψάλλεται ἐν αὐταῖς), ἀρχόμεναι ἀπασαὶ μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'. Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς ἐκάστης, Δόξα, «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον θεοτοκίον· μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος»· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ζ' ὥρας «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων» ἡ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Εἰς δσας ἐνορίας τηρεῖται τὸ ἔθος τῆς τελευταίας σταυροπροσκυνήσεως, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῶν ὄρῶν ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμῷ τρὶς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, κατόπιν προσκυνεῖ αὐτὸν κατὰ τάξιν καὶ ὁ παριστάμενος λαός, ἐνῷ ψάλλονται ὁ ὅμνος «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» γ' καὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί» (ζήτει τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ)· εἴτα αἱρεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ὁ τ. Σταυρός ἐν τῷ i. βήματι, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ἀπόλυσις.

Οἱ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου ψάλλονται τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑορτίου ἑσπερινοῦ (βλέπε ἐν συνεχείᾳ 25ῃ Μαρτίου).

25. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Εθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Ἡ θ' ὥρα, ἀν τελεσθῇ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ, ἀναγινώσκεται λιτή, μὲ κοντάκιον καὶ ἀπολυτίκιον τὰ προεόρτια.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ιδιόμελον «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς [ἢ τοι τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἔσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἔσπερινοῦ τῆς 25ης (α'-Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ», β'-Παροιμῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», γ'-Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. «Ἐσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὥδόης καὶ ἐπέκεινα»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως ἐμμελῶς ἡ δ' στάσις τῶν οἴκων τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «Τεῖχος εἰ̄ τῶν παρθένων», ώς εἴθισται· μετὰ τὸ τέλος τῶν οἴκων τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον, τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ'.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἡ τῆς ἑορτῆς· «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἡς τὸν Εὐαγγελισμὸν ἑορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».] Καθίσματα τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ό της έօρτης μετά τῶν είρμων αὐτοῦ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς 6), «ἄνευ στίχου», ἀλλὰ μετά τῶν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης. Ἀπὸ γ' καὶ οἵ φόδης ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ κανόνος «Ἄνοίξω τὸ στόμα μου», ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «Ἐναγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην» ἑξάκις μετ' ἐφυμνίου ἐκάστοτε τὸν είρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «Ἐναγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗνοι τῆς έօρτης ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλῃ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς έօρτης, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς έօρτης (25ης Μαρτίου), «Οἱ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Εβρ. β' 11-18). Εὐαγγέλιον ὅμοίως, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ» (Λκ. α' 24-38).

Καθεξῆς ή θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμὸς «Ἐναγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ». Κοινωνικὸν «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαντῷ· ἀλληλούια». «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω». Ἀπόλυτις ώς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἔօρτῃ

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς έօρτης «Σήμερον τῆς σωτηρίας», τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», εὐθὺς ή δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις, τῶν χωρῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «Αἰωνίᾳ ἡ μνήμῃ» γ', καὶ τῆς ἕκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστον ἡμῶν στρατοῦ καὶ ύπερ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτῷ ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπάνσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ιεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ύπερ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ύπερ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιον τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ιερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ιδίας ὄροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸς ἐπὶ αἰώνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίξας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθίς βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ύπερ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ιεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἡ ύπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἡ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακονοχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὄμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὄμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ύπερ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ό χορὸς «Ἄμην», ὁ ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἴδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου». Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθίᾳ 26 μαρτύρων. Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινὸν χθές.

Σημείωσις. Τὸ T.M.E. (διατάξεις 25ης Μαρτίου §§24-25, ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ), λόγῳ παλαιῶν ἀντιγραφικῶν λαθῶν καὶ ἀσαφειῶν, παρουσιάζει διὰ σήμερον ἔλλειψεις τινὰς καὶ ἀντιφάσεις πρὸς παγίας διατάξεις διὰ τὰς ἀποδόσεις τῶν ἑορτῶν· ἐπὶ παραδείγματι διακόπτει τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν ὅρθρον, ὃ περ ρήτως ἀντιφάσκει πρὸς τὴν Προθεωρίαν τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ (§37 τῆς Προθεωρίας καὶ κυρίως §38· πρβλ. καὶ 25 Μαρτίου §§6-8, ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, ἐπεκτεινομένη εἰς πάσας τὰς ἀκολονθίας τῆς ἡμέρας). Ὁθεν ἀναπληροῦμεν τὰ ἔλλειποντα ἐκ τῆς Προθεωρίας καὶ ἐκ παρεμφερῶν περιπτώσεων· πρβλ. καὶ Σύστημα Τυπικοῦ, §§1058-1061.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ α' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἔτερα 3 «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιόμελον «Ἐνφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί» (δι ζήτει εἰς τὸ Μηναῖον μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς 25ης Μαρτίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου

καὶ παναμώμον αὐτοῦ μητρός, ἵς τὸν Εὐαγγελισμὸν ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Σημείωσις. Ή ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ὄσίου Ιωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις (T.M.E.).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, ε' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ, τῇ Πέμπτῃ τοῦ μεγάλου Κανόνος καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμὸν, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀνὰ ἐν κάθισμα τῆς ἑορτῆς (25 Μαρτίου). Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (η')· μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ώς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (25 Μαρτίου)· ἀπὸ γ' φόδης [κοντάκιον καὶ οἶκος τῆς ἑορτῆς χῦμα καὶ] τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἀρχαγγέλου (26 Μαρτίου)· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου μόνον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τῆς ἑορτῆς «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» ώς χθές, «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ είρμος «Εὐαγγελίζουν, γῆ... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς* ἔτερα 3 «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα ά') «Ἐναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», β') «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ», Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη».

* T.M.E., Προθεωρία §31.

Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ως χθές (εἰς τὸ β' ἀντίφωνον μετ' ἐφυμνίου «Ο δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς»)*· [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ τῆς ἑορτῆς ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἀναστασίμου ἐφυμνίου**: «Ἐναγγειλίεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Απόστολος: Κυριακῆς δέ νηστειῶν, «Τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός» (Εβρ. σ' 13-20)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μρ. θ' 17-31).

Καθεξῆς ή θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἑξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Άπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, «Σήμερον τῆς σωτηρίας»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἀπόλυτις ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές, καὶ ἀπόδοσις.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. δέ ἥχου «Σὲ τὸν βασιλέα» κ.λπ. (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (27 Μαρτίου) μετὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίου τοῦ Μηναίου. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μή ἀποστρέψῃς». Απόστιχα, ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις» κ.τ.λ. ως ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

27. Δευτέρα. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ'-δ' αι.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (†950).

* T.M.E., Προθεωρία §37· πρβλ. 25 Μαρτ. §§ 8, 17, 54.

** T.M.E., Προθεωρία §38.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

28. Τρίτη. Ιλαρίωνος όσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς (†754). Ήρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν δύο ἀκολουθιῶν τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ Μηναίῳ διὰ τὴν ἐπαύριον θὰ ψαλῇ μόνον ἡ μία (Μάρκου Ἀρεθουσίων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ), ἡ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ιωνᾶ, Βαραχησίου κ.λπ. ψάλλεται ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ σήμερον τὸ ἐσπέρας.

29. Τετάρτη. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364).

Τῇ Τετάρτῃ προι. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὁρίζει τὸ Τριώδιον) καὶ ψάλλομεν τὸ ιδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν (ἄπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριώδιου, καὶ πάντα τὰ κατ’ ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὦ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος, «Φῶς ίλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἡ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἡ τοῦ ὄρθρου.

A'. Ο μέγας Κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν (μετὰ τῶν είρμων) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριώδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αιγυπτίας καὶ τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ὡδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσῷδια καθίσματα καὶ τὸ διειρμόν τριῳδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ φόδαι τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ζ' ὡδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» ἐμμελῶς· ἀκολούθως ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ὡδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ είρμος

«Ἄσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

Β'. Ό Μέγας Κανὼν εἰς τὸν ὅρθρον

[Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Πιστεύω» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου ἡ ἀκολουθία τῆς 30ῆς Μαρτίου.]

Εἰς τὸν ὅρθρον. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τὸ «Ἀλληλούια» οἱ τριαδικοὶ ὑμνοὶ τοῦ πλ. δ' ἥχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριῳδίου), μὲ καταλήξεις: εἰς τὸ α' «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «Πρεσβείαις τοῦ ἵεράρχου σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». [Μετὰ τὸ ή' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικὰ τοῦ ἥχου (ὅρα ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) δύο «Ἐύλογητὸς εἰ̄, Χριστέ», (στίχος «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν») «Τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου», εῖτα (στίχος «Θαυμαστὸς ὁ Θεός») τὸ μετὰ τὸ θεοτοκίον μαρτυρικὸν «Γενναίως τὸν δρόμον», Δόξα. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ δι’ ἀγγέλου». Ό ν' χῦμα καὶ ἡ ἰκεσία «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου»· [ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φόδων (Τ.Μ.Ε., Τριῳδίου §46)]. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προῦμνιον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριῳδια (ὅπου ύπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Άπο γ' φόδης ὁ είρμος «Στερέωσον, Κύριε», αἴτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Άφ' σ' ὁ είρμος «Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου», αἴτησις, τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, τὸ ύπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἴθ' οὕτως αἱ λοιπαὶ φόδαι· εἰς τὴν η' φόδην ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λέγομεν «Ἐύλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμος «Ὄν στρατιαί», «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», [στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ἥχον πλ. δ')], εῖτα ψάλλονται τὰ τριῳδια καὶ ἡ θ' φόδη τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ είρμος «Ἄσπόρου

συλλήψεως». Αίτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνων χῦμα], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνων ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ ἀπόλυσις.

(Τὸ πρωὶ αἱ ὕραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς ὁρίζονται κατωτέρω τῇ 30ῃ τοῦ μηνός.)

30. Πέμπτη. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†615).

Α΄ Ἄν ὁ Μέγας Κανὸν ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὅρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστησίμοις ἡμέραις· εἴτα [μετὰ τὸ ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικὰ καθίσματα τοῦ πλ. δ' ἥχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' φδῆς (βλέπε τὸν προηγούμενον ὅρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», «Θαυμαστὸς ὁ Θεός»—, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ δι’ ἀγγέλου»· εἴτα [μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' φδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «Φωστῆρας θεανγεῖς», Δόξα, «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸν ἀπεριληπτὸν». Ό ν' ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα φδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δίειρμον τριῳδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' φδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὐδὲν τὸ τοῦ Τριῳδίου κοντάκιον «Ψυχή μου ψυχή μου» μετὰ τοῦ οἴκου «Τὸ τοῦ Χριστοῦ ιατρεῖον» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου. Εἴτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ φδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ διείρμου τριῳδίου, εἰς δὲ τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' φδῆς τοῦ β' τριῳδίου «Τὸν ἄναρχον βασιλέα», στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ἥχον πλ. δ'), εἴτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' φδῆς τοῦ β' τριῳδίου «Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αίτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου τῆς ἐβδομάδος (τρίς), «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εις τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἄπαντα ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ αἱ γέ μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὡραῖς, λεγομένας ώς συνήθως, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου ψυχὴ μου» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγίᾳ Τριάς», ἡ ἀπόλυτης. Εἴτα ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ώς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περίπτωσιν).

B'. Άν ο Μέγας Κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὅρθρον

Τὸ πρωὶ τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκεται τὸ η΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ ἵερος, λέγεται τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», εἴτα τρισάγιον κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γέ, καὶ ἀναγινώσκονται **αἱ ὥραι**, ώς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ώς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου ψυχὴ μου» χῦμα.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον», εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἴδιόμελον «Ἄντεξονσίως ἔχεδύθην» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (31ης Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυτην μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς ἐπαύριον.

31. Παρασκευή. Ύπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. (†326), Άκακίου ὁμοιογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Τῷ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ώς προδεδήλωται.

Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς», τὸ ἴδιόμελον «Ὦς ἐξ Ἱερουσαλήμ» δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μνστήριον». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατενθυνθήτω» καὶ

καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων· κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Στιχολογεῖται ό ἀκάθιστος ὅμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὥρθρου.

Α'. Ο Ακάθιστος "Υμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται **τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον** μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἔστι». Μετ' αὐτὸν οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικᾶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἴκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ό κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἄνοιξω τὸ στόμα μουν». Μετὰ τὴν γ' ὁδὴν τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἄπαξ (δίχορον) καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ ζ' ὁδή, τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ὁδή (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμιῷ ὁ διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς, ως εἰθισταί), «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἴκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Εὐχώμεθα», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «Τὴν ὠραιότητα», καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ «Δι' εὐχῶν».

Β'. Ο Ακάθιστος "Υμνος εἰς τὸν ὥρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ **μικρὸν ἀπόδειπνον** (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγίου (1 Απριλίου)]. Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ακαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «Ἄξιον ἔστι» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα· μετὰ τὰς εὐχὰς «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κ.τ.λ. γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «Εὐχώμεθα» καὶ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸν ὥρθρον. Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὡρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἔξαψαλμος καὶ ἡ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τὸν συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικᾶς» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «Τῇ

«ύπερμάχῳ» ἄπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Οὐ σὸν τὸ κράτος».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «Τῇ ύπερμάχῳ» ἄπαξ, ἡ β' στάσις τῶν οἴκων καὶ αὐθίς «Τῇ ύπερμάχῳ». Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου» εἰς 6 (ἐνταῦθα φδαὶ α' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἑκάστης φδῆς (ἄχρι τῆς ε' φδῆς) καταβασίαι οἱ είρμοι τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ' φδῆς, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Οὐ σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ «Τῇ ύπερμάχῳ» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «Τῇ ύπερμάχῳ» σύντομον καὶ τὸ μεσφόδιον κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός». Αἱ φδαὶ δ', ε' καὶ ζ' τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' φδῆς συμψάλλεται καὶ τὸ δίειρμον τετραφδίον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προϋμνίων, ώς ἔξης:

«Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραφδίου·

«Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραφδίων·

«Κύριε, ἀνάπανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραφδίου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραφδίου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραφδίου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ζ' καὶ τῶν λοιπῶν φδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἑκάστοτε είρμος τοῦ β' τετραφδίου.

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν είρμον «Τοῦ κήτους τὸν προφήτην», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεὺς», «Τῇ ύπερμάχῳ» ἄπαξ, ἡ δ' στάσις τῶν οἴκων, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «Τῇ ύπερμάχῳ» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἀκολούθως ή ζ' καὶ ή η' φδὴ τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὅρθρῳ εἰς τὴν η' φδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»). Εἶτα «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ είρμος «Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ή θ' φδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ είρμοῦ «Ἡσαΐα, χόρευε».

Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς). Εἰς τὸν αἴνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ, ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυτις ώς συνήθως.

(Τὸ πρωὶ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ώς διατυποῦται εἰς τὴν ἐπαύριον.)

ΜΗΝ

ΔΠΡΙΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου "Υμνου. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522). Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἀνδρῷ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἄκτιστε φύσις» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθέν», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «Τῇ ύπερμάχῳ».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ως ἔξῆς. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» δίς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ὡδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μον» μετὰ τῶν είρμων καὶ τὸ δίειρμον τετραώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ο μέγας στρατηγός» ἄπαξ. Αφ' οὐδὲ τὸ κοντάκιον «Τῇ ύπερμάχῳ» χῦμα, ὁ οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψδίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μον»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μον τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν πιμιωτέραν», καὶ ἐν τέλει ὁ είρμὸς «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάριον «Τὸ ἀπ' αἰδονος σήμερον» (δίς). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ προσόμοια «Κεκρυμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἄπαξ.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλη χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτήριου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ σ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικά, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λει-

τουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν», κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμβρίου 21, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτεμβρίου 8, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄπας γηγενῆς»· κοινωνικὸν «Ποτίριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Μαρίας ὁσίας τῆς Αιγυπτίας». Τίτου ὁσίου (θ' αἱ.) Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων (†306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος. Ἡχος α', ἐωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριψίδιου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριψίδιου 4, Δόξα, «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ,... ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη...», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριψίδιου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὦ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοὶ, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲν θεοτόκιον «Τοῦ Γαβριῆλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲν τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (θ')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ως συνήθως ἐν τῷ Τριψίδιῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριψίδιου· ἀπὸ γ' φόδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσφύδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριψίδιου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὸ τῆς ὁσίας «Ὑπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριῳδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ ἡ ζ' ώδὴ τοῦ (α') κανόνος τοῦ Τριῳδίου εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἶσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν σοί, μῆτερ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε' νηστειῶν, «Χριστὸς παραγενόμενος ὀρχιερεύς» (Εβρ. θ' 11-14). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μρ. ι' 32-45). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Ἄλιεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ τοῦ α' ἥχου 4 «὾τι τὸ πέλαγος πολύ» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριῳδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (3 Ἀπριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἶσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ως ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

3. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων. Νικήτα ὁσίου τοῦ ὄμολογητοῦ (†824). Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου (†833).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 27 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου.

4. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ζ' αἱ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ιερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

5. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων. Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθεσι» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (6 Απριλίου) τὰ 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατενθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

6. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων. Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως (†582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων (†344-47).

7. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης (θ' αἱ.). Σάββα ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ (†1948).

Τῷ πρωΐ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

‘Ο ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» –ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι»– τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἀγίαν ἐβδομάδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἄπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, «Κατενθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἔστι» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν τοῦ ἀγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· μετὰ τὴν θ' ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἱρμὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἀσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυτις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §60).

8. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Ἀγάθου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἐρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ρώμης (†432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῷ (†1669).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάτ. Τριῳδ. §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτικιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Τὸ κάθισμα «Κατοικήρας τῆς Μάρθας» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἴτησις μετ' ἐκφωνήσεως «Ὄτι ηὐλόγηται σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δίς). Εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραῳδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ' καὶ σ' ὥδης ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ τοῦ Τριῳδίου «Ὕγρὰν διοδεύσας»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' ὥδη ἀμφοτέρων τῶν τετραῳδίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἱρμὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» [τὸ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριῳδίου «Λόγῳ σου, Λόγῃ» δίς, «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» ἄπαξ. Εἰς τοὺς αἰνους τὰ 8 ιδιόμελα τοῦ ἀγ. Λαζάρου κατὰ σειράν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' ὥδη τοῦ α' καὶ ἡ σ' ὥδη τοῦ β' κανόνος. Ἀν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»·

βλέπε εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲν ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἰσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἐβρ. ιβ' 28-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ιω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ιεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ὁ α' είρμὸς τῆς θ' φῶδῆς «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικὸν «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αὖνον· ἀλληλούια». ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Ειδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὅρθρον ἡ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' φῶδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Εξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἴδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται δύως τὰ ὄνόματα, ἀν δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε T.M.E., σ. 352, σημ. 35).

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εὐψυχίου μάρτυρος (†362). Βαδίμου ιερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων (†364).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν»· κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ἰδιόμελα «Σήμερον ἡ χάρις» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Εἴσο-

δος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος». Ἀπόλυτις «Ο ἐπὶ πώλου ὅνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμᾶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀλληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ αἱ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἥχου. Προκείμενον, ἥχος δ΄, ψαλμὸς η΄, «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ως θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ μετὰ τῶν είρμων εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης· ἀπὸ γ΄ φόδης ή ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ’ ζ΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ κανόνος «Ὥφθησαν αἱ πηγαί»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ή θ΄ φόδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἴτα πάλιν ὁ είρμὸς «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὄποιον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἰερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαΐα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερούβιμος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, τὰ 4 ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἔξημερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὅνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούγια».

META THN EISODON μόνον τὰ ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι» καὶ τὸ κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Κυριακῆς Βαΐων, «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε» (Φιλιπ. δ' 4-9). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα» (Ιω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἵ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είριμὸς τῆς θ' ωδῆς «Θεὸς Κύριος». Κοινωνικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλούγια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν, τὸ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἰερέως κλάδους βαῖων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, «Συνταφέντες σοι»· κοντάκιον «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ 3 ἐσπέρια ἴδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου» δευτερούμενα, Δόξα, τὸ α', Καὶ νῦν, τὸ γ' ἴδιόμελον· εἴσοδος κ.λπ.: τὰ ἀπόστιχα «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων... κατοπτεύσωμεν ἐκούσιον, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον παρεχόμενον παγκόσμιον» κ.λπ., κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ψάλλεται εὐθὺς ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ωδῆς ὁ είριμὸς «Ἄλλοτριον τῶν μητέρων». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ως συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Η ως ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἐβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἄγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ό όρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας). Ή ἀκολουθία τελεῖται ώς εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Διάταξις Τριῳδίου §67). Τὸ τροπάριον «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σᾶσσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «πρεσβείαις (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ) σᾶσσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὸ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριῳδίου ἀναγινώσκεται τὸ μηνολόγιον τῆς 10ης Απριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («Ο Ιακώβῳ δύνετο») χῦμα· ἀπόλυτις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

10. † Μεγάλη Δευτέρα. «Μνείαν ποιούμεθα Ιωσὴφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Τερεντίου, Πομπήιου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἱ.). Γρηγορίου Ε΄ ΚΠόλεως ιερομάρτυρος († Πάσχα 4 Απριλίου 1821).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωΐ. [Ἀναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ'-η').] Είτα αἱ ὥραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» καὶ τοῦ κοντακίου «Ο Ιακώβῳ δύνετο», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου, §§ 68 καὶ 69).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ἄγιος Γρηγόριος Ε΄, ή ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου.

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου, §§ 23 καὶ 70).

Ό όρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ώς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου, §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «Ἴδοὺ ὁ νυμφίος» κατάληξις «πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σᾶσσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ώς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' φόρην.

11. † Μεγάλη Τρίτη. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου (†92). Τρυφαίνης ὀσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἔτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἴτα] αἱ ὕραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριῳδίου, §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ ἐσπέρας, τὸ τελευταῖον μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριῳδίου, §§ 23 καὶ 74).

Ο ὄρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ως ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §67). Εἰς τὸ α' «Ἴδον ὁ νυμφίος» κατάληξις «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ως προεσημειώθη.

12. † Μεγάλη Τετάρτη. «Μνεία τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός». Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἱ.) Ἀνθούσης ὁσίας (†801).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἔτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ', κ') καὶ εἴτα] αἱ ὕραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ί. ναοὺς ὅπως τελῆται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ιεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριῳδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §77).

Ο ὄρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τῇ ἐσπέρᾳ τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ως εἴθισται καὶ ως ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., [«὾τε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί.】] ἡ προφητεία τῆς α' ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυτις «Ο δι' ὑπερβάλλονσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...»] καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

13. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν ιερὸν νιπτῆρα ἑορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυῆ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Μαρτίνου πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ (†655), Ζωίλου καὶ

λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Απριλίου 1204)].

Εἰδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἔξαγεται καὶ δεύτερος ἀμνός, ὃς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποζήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτῃ πρωί. Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ώς εἴθισται καὶ ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουνιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος ὁμοίως, «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου» (Α΄ Κορ. ια΄ 23-32). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς΄ 2-20, Ἰω. ιγ΄ 3-17, Μτθ. κς΄ 21-39, Λκ. κβ΄ 43-44, Μτθ. κς΄ 40-κς΄ 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπάριον «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸν καὶ ἀντί τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς (καὶ τοῦ Πληρωθήτω). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Ἀπόλυτις ως ἐν τῷ ὄρθρῳ «Ο δι' ὑπερβάλλονσαν ἀγαθότητα...»

Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Η ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §80). Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς» ἐκ γ' καὶ ἡ ἐκτενής. Απόλυτις «Ο ἐμπτυσμὸς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμὸς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

14. † Μεγάλη Παρασκευή. «Τὰ ἄγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Αριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803).

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυτις «Ο ἐμπτυσμὸς καὶ μάστιγας».

‘Ο ἔσπερινὸς τῆς ἀποκαθηλώσεως, τελεῖται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ’ ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ἐΐη τὸ κράτος» οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «὾τε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν» κ.λπ., ἐνῷ οἱ ἱερεῖς τελοῦν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ι. Εὐαγγελίου, ως εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἴδιο-μελον «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον»· εἴτα «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτίκια «Οὐ εὑσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος». Ἀπόλυσις «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἑκούσιον ταφὴν σarkὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Ο δρθρος τοῦ μεγάλου Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρῆνος». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε κατὰ τὴν ἔσπεραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε κατὰ τὴν α' πρωινὴν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ως εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §85). Εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ι. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσσχωμεν», «Εἰρήνη πᾶσι», «Σοφία», αἵρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ι. βῆμα, ἐνῷ ψάλλονται τὰ τροπάρια «὾τε κατῆλθες» κ.λπ.. Εἴτα τὸ τροπάριον «Ο συνέχων τὰ πέρατα», τὸ προκείμενον, ὡς προφητεία, τὸ ἔτερον προκείμενον, ὁ Απόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζήτει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυσις «Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἑκούσιον ταφὴν σarkὶ καταδεξάμενος».

15. † Μέγα Σάββατον. «Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ᾁδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Αθηνῶν), Ανανίου ιερομάρτυρος (†1764).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ο μέγας ἔσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ως εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριῳδίου §86). Εἰσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλα-

ρόν», τὰ ἀναγνώσματα (τὸ ά «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ́ «Ἐγένετο λόγος Κυρίου», καὶ τὸ ιέ «Ἐτονς ὀκτωκαιδεκάτου») κ.τ.λ.· ἀντὶ χερουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὄντος «Σιγήσατω πᾶσα σάρξ». Εἰς τὸ Ἔξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐζηγέρθη ώς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Ἔδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἱρμολογικῶς εἰς ἥχον β́ τὸ «Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Άγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων (†258). Ἀμφιλοχίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ (†1970).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ή παννυχίς. Περὶ ὡραν 11ην μ.μ. τὸ «μεσονυκτικὸν» τῆς Ἀναστάσεως (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν́ ψαλμόν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἑκάστης φόδης (καὶ τῆς ή φόδης) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ’ οὕτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν εἱρμὸν ἑκάστης φόδης ώς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἱρμοῦ τῆς θ’), οὕτε αἰτήσεις λέγονται οὕτε τὸ «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὕτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὕτε θυμίασις γίνεται εἰς τὴν θ’. Μετὰ τὴν θ’ φόδην λέγεται αὐθίς ὁ εἱρμὸς αὐτῆς «Μὴ ἐποδύρου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Οτε κατῆλθες», ή ἐκτενής καὶ η μικρὰ ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Εἰδησις. Απὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Οἱ ιερεὺς ἐνδεδυμένος ὄλόκληρον τὴν ιερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἀγ. τρα-

* Οἱ εἱρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

πεέζης, έξέρχεται τοῦ ἵ. βήματος ψάλλων εἰς ὅχον πλ. α' τὸν ὕμνον «Δεῦτε λάβετε φῶς...», δὸν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Εἴτα ὁ ἰερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», ἔως οὗ φθάσουν εἰς τὴν ἔξεδραν, ἔνθα ὁ ἰερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» (Μρ. ις' 1-8): οἱ χοροὶ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ο ὄρθρος. Οἱ ἰερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ἵ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοούσιῳ» καὶ ψάλλει εἰς ὅχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» τρίς: εἴτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸν ἔξακις, ἐνῷ ὁ ἰερεὺς θυμιῶν κύκλῳ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεὸς» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἴτα ὁ ἰερεὺς αὖθις «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Εὐθὺς συναπτὴ μεγάλῃ, ἐκφώνησις «Οὐτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ εἵρμοῦ τῆς α' ὡδῆς τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἡ τοι ὁ είρμος δὶς καὶ τὰ τροπάρια ἑκάστης ὡδῆς εἰς 4 μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ὡδῆς πάλιν ὁ είρμος αὐτῆς καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ως ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἡ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ὡδῆς ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» ἀφ' οἵ τοι κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρίς καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρίς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ ὡδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ως ἔξῆς:

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζουν, φωτίζουν».

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζουν, φωτίζουν».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «Ω θείας, ὁ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ θείας, ὥ φιλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη· σὸς γὰρ νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἔρῳ, χαῖρε, ὁ σὸς νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ· μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὦτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστὲ» κ.λπ. καὶ εἰς τὸν στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἰερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «Εἴ τις εὐσεβής καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν εἴθισται ὁ α' χορὸς νὰ ψάλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τὸν στόματός σου καθά περ πυρσός».

Σημείωσις. Ό κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

* Ἡ ἀρμόδιος θέσις τοῦ κατηχητικοῦ λόγου εἶναι «μετὰ τοὺς αἴνους πρὸ τῆς λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἀγίαν κοινωνίαν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §2, ὑποσημ. 7). Ὁμοίως ὄριζεται εἰς τὸ Πεντηκοστάριον, τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου «Ιερατικὸν» τῆς Απ. Διακονίας, ἐπιμελείᾳ ἱερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἡ ύπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὄσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς Πάσχα, «*Τὸν μὲν πρῶτον λόγον*» (Πρξ. α' 1-8). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος*» (Ιω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζουν, φωτίζουν*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε*» (ἄνευ ἀλληλούια)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἡ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*.

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε*».

Δείπνῳ παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε*».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε*».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μωρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε*».

Εἴπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε*».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ· τὸ αὐτὸ τρὶς σύντομον (εἰς ἥχον β') ἀντὶ τοῦ *Εἶη τὸ ὄνομα*.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἰερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «*Ἄληθῶς ἀνέστη*» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἴτα ὁ ἰερεὺς «*Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει*», καὶ ὁ λαὸς «*Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγέρσιν*» (ἄπαξ)· εἴτα (ἀντὶ τοῦ *Δι' εὐχῶν*) ὁ ἰερεὺς ψάλλει ἡ ἐκφωνεῖ ὀλόκληρον τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Εἰδήσεις. 1. Η τάξις αὐτὴ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἄπασαν τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Απὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινήσιμου, ὡς καὶ

* Οἱ παρόντες στίχοι εὕρηνται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὥρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία ἐπαναλαμβανομένη τρίς, ως ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ εἴτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυτις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Απὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὅρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἴη τὸ δόνομα Κυρίου» ψάλλεται τρὶς σύντομον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἥχον β' στιχηραρικόν.

4. Έὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (T.M.E. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἐβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἔξόδιος ἀκολουθία (Μικρὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Απ. Διακονίας, σελ. 266).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ως εἰς τὸν ὅρθρον, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὄτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὑμνον», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Οὕσης ὄψιας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ιω. κ' 19-25), τὸ ὄποιον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὥρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ως συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτήρ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός», ώς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

17. † Δευτέρα τῆς διακαινησίμου. Συμεὼν ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι (†344). Ἀδριανοῦ μάρτυρος (†251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805). Ἡχος β'.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «”Οτι πρέπει σοι”» ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς χθές, ἀλλὰ ἀφ’ ζ’ φόδης τοῦ κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ συνναξάριον τῆς ήμέρας· εἴτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ. ώς χθές· Ἀπόστολος: τῆς ήμέρας, Δευτέρας διακαινησίμου, «Ὑπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. α' 12-17, 21-26); Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Θεὸν οὐδεὶς ἔώρακε» (Ιω. α' 18-28), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία ώς χθές.

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν σήμερον συμφάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Ε', τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Απριλίου §§ 1-3). Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου (13ης Νοεμβρίου, Εβρ. ζ' 26-η' 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ήμέρας.

18. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Ιωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγύνης. Ἡχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Παφαῖλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ώσαύτως μνήμη τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοὺ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος: Τρίτης διακαινησίμου, «Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα» (Πρξ. β' 14-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ο Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν» (Λκ. κδ' 12-35).

19. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Παφνουντίου ιερομάρτυρος. Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας. Ἡχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος: ήμέρας, Τετάρτης διακαινησίμου, «Εἶπε Πέτρος πρὸς

τὸν λαόν» (Πρξ. β' 22-38). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Είστηκει ὁ Ιωάννης» (Ιω. α' 35-52).

20. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ. Ζακχαίου ἀποστόλου, Αθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου (†1310). Αναστασίου Β' Αντιοχείας, ἵερομάρτυρος (ζ' αἱ.). Ἡχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμῃ τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εύρυτάνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτσῃ.]

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης διακαινησίμου, «Ἐλπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν» (Πρξ. β' 38-43). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἄνθρωπός τις ἦν» (Ιω. γ' 1-15).

21. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Ιανουαρίου ἵερομάρτυρος (†305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης· Αναστασίου Α' Αντιοχείας, ὁσίου (†599). Μαξίμου Κων/πόλεως (†434). Ἡχος πλ. β'.

Ἀντὶ τῆς θ' ὕδρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὄτι πρέπει σοι».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «Νίκην ἔχων, Χριστὲ» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», προκείμενον «Ἄγαπήσω σε, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ (ἄρχεται ὁ β' χορός), τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», εἶτα στίχος «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα,

* Καταχωρίζεται ὡδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια εὑρίσκεται ἐλλιπές (ὅρα Π. Β. Πάσχου,

«Σαλπίσωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'. Απόλυτις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡχος α'.

«Ο ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ώς ποταμοὺς ἀειζώνους ἀναβλύζων ίαματα· φι προσερχόμενοι πιστῶς, ώς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Μεσονυκτικὸν ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι'), τὰ εἰρηνικά, καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὄτι πρέπει σοι».

KANONEΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὕπεραγία Θεοτόκε» εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ὡδῆς καταβασία ὁ εἱρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ὡδήν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν γ' ὡδήν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ ὡδὴ τῶν κανόνων.

Θ' ΩΔΗ. Εἴτα ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὕπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὄτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου.

«Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Έκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγή, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ιαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ισχύν, ἀσθενῆ καὶ φαιύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασι τοῖς προστρέχονσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μῆτερ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, (ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον») ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4 (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), καὶ τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν» (μετὰ τῶν οἰκείων στίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

META THN EISODON «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὅρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς διακαινησίμου, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ» (Ιω. β' 12-22).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον». [Κατὰ τὸ T.M.E., εἰς τὰ δίπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «Ὕδωρ τὸ ζωήρυντον» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ως ἐν πάσῃ τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

22. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου (†613). Ναθαναὴλ ἀπόστολου (α' αι.), Θεοχάρους καὶ Ἀπόστολου ὁσίων τῶν ἐν Ἀρτῇ, Νεάρχου μάρτυρος. Ἡχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου διακαινησίμου, «Κρατοῦντος τοῦ ιαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ιω. γ' 22-33).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἐβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303). Ἐωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· α) τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων (†1836). β) τῶν ἐν Ναούσῃ τιμωμένων νεομαρτύρων· γ) Νικήτα τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

‘Η θ’ τοῦ Πάσχα (έναρκτήριος ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἄπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ύπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* (ώς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYRIE, EKEKRAZ*», εἰς στίχους 10, τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 4 πρῶτα στιχηρὰ τοῦ Μηναίου «΄Ως γενναῖον ἐν μάρτυσι» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Ἄξιως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε», καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «΄Ω τοῦ παραδόξου θαύματος» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ μάρτυρος «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον».

«Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον (ὅ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δὲ ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ύπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», Δόξα, τοῦ ἀγίου «΄Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς», Καὶ νῦν, πάλιν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...»

Εἰδησις. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα εἰς τὴν ἔναρξιν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν, μετὰ τὸ «Ἐύλογητός», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἄπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ύψος ἐκάστου τῶν χορῶν· καὶ εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καταλύμπανεται τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἀρχεται εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προοιμιακοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὅρθρου καὶ τῶν ὥρῶν παραλείπεται τὸ «Ἄγιος ὁ Θεός» καὶ λέγεται εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν, «Παναγία Τριάς» καὶ τὰ λοιπά· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «Ἐύλογημένη» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς) εὐθὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν νέψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ αὐτού ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν δύο πρῶτα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου «Κύριε, τῇ ἀστέκτῳ» καὶ «Ἄγιαι Θωμᾶ», εἴτα τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς τοῦ Μηναίου μετὰ

τοῦ Δόξα αὐτῶν, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ τρίτον στιχηρὸν τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων»· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ό ἔξαψαλμος· εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «Ἀνέτειλεν ἴδού», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Τῷ φόβῳ τῶν Ἐβραιών»· εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «Πόθῳ ζέοντι», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐπέστης ἡ ζωή»· εἶτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Γεωργήσας ἐμμελῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἴδών μον τὴν πλευράν» (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μον»· προκείμενον «Ἐπαίνει, Τερουσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρίς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἀπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὅποιον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἵ. βήματος, ως ὅλα τὰ ἑωθινά· ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν είρμων εἰς 4, καὶ ὁ α' τοῦ Μηναίου ἄνευ είρμων εἰς 4· μετὰ τὴν γ' φόδην ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς «Ὦς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἄγιου μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· μετὰ τὴν ζ' φόδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἴκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ψάλλεται ἡ θ' φόδη τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἡ τοι ὁ είρμὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 τροπάρια ἀνὰ μίαν «ἄνευ στίχου», εἶτα ἡ θ' φόδη τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» (εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια Δόξα, Καὶ νῦν), καὶ ἐν τέλει ὁ είρμὸς «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» κ.λπ., τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου»

ἄπαξ, τοῦ Μηναίου «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6 (ἢ τοὶ ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»), ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν» κ.λπ. καὶ τοῦ ἀγίου ἔτερα 3 «Δεῦτε τὴν πανέορτον» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἄνετειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Ἐύλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ᾽ εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», τοῦ ἀγίου «Ὦς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς», καὶ εὐθὺς κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπριλίου (βλ. εἰς τὸν Πραξαπόστολον). Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἡρῷδης» (Πρξ. ιβ' 1-11). ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (ῆχ. πλ. δ'). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, θ' ἑωθινόν, «Οδσης ὄψιας» (Ιω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπαίνει, Ιερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούγια». Αντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ: «Πληρωθήτω», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

24. Δευτέρα. Ἐλισάβετ ὁσίας. Τῶν νεομαρτύρων Δούκα ἐκ Μυτιλήνης (†1564) καὶ Νικολάου ἐν Μαγνησίᾳ (†1776).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. β' 1-11).

Διατάξεις καθημερινῶν Πεντηκοσταρίου

1. Ἀπὸ σήμερον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμψάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. (Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀκολουθιῶν, βλ. εἰδῆσιν μετὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.)

2. Άπο σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (έκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχῃ ἑορταζόμενος ἄγιος, μετὰ τὰ δοξαστικὰ τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἔχαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, **καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα** (T.M.E., Προθεωρία §33· καὶ 23 Απριλίου, ὑποσημ. 4).

3. Εἰς τὸν ὅρθρον **τῶν καθημερινῶν** μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὅρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἴτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἔως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ). **στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἔκαστον στίχον τὸν εἱρμὸν «Τὴν τιμιωτέραν».** Εἳν προβλέπονται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἱρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

4. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάπουσιν ἐναρξίν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὄρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (T.M.E., Προθεωρία §37).

5. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εϊσοδον, **ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον** ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς· (μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου ψάλλεται τὸ κοντάκιον τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»).

6. Απὸ σήμερον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» **ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν»**, ἔκτὸς ὀνόριζη ἀλλως τὸ Τυπικόν.

7. **Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα** ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτις λέγεται «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν –κατ' ἐπικρατῆσαν ἐν Ελλάδι ἔθος– ὁ ὅμνος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύστημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑποσημ. 1305).

25. Τρίτη. † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αι.).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

Εις τὸν ἔσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ».

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ιδιόμελον «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν δισταζόντων» (Δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ ἐσπέρας, εἰς τὰ κεκραγάρια).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ὥ Μᾶρκε θεόσοφε» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου» (Δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος».

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ σειράν. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς μετὰ τῶν είρμῶν, καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ», εἴτα ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἀγίου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἥχος α', πρὸς «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος».

Τῷ φόβῳ τῶν Ἐβραίων κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν | καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων | εἰσῆλθες πρὸς αὐτούς, ἀγαθέ, | καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν | ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς | καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας | καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τὸν μάλιστας | λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ· | Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα | ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμὶ | ὁ διὰ σὲ παθητός.

Ἄφ' ζ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἀγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ο διγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «*Αἰγύπτων φωστὴρ ὁ φαεινὸς*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν τοῖς ἐσπερίοις ιδιόμελον «*Σοῦ ἔξεχύθη χάρις*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπιστάς*» (Τρίτη τοῦ Θωμᾶ πρωί, εἰς τοὺς αἴνους). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*», «*Ἀπόστολε ἄγιε*», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπριλίου 25, «*Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα*» (Α' Πέτ. ε' 6-14). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετάρτης ιε' ἑβδ. Ματθαίου [κατὰ τὸ Μηναῖον], «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο*» (Μρ. σ' 7-13). Εἰς τὸ Εξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

26. Τετάρτη. Βασιλέως ἐπισκόπου Αμασείας ιερομάρτ. (†332), Γλαφύρας καὶ Ιούστας ὁσίων (†322).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἑβδ. Ιωάννου (Ιω. ε' 17-24).

27. Πέμπτη. Συμεὼν ἐπισκόπου Ιεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ιερομάρτυρος (†107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πεμ. β' ἑβδ. Ιωάννου (Ιω. ε' 24-30).

28. Παρασκευή. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἱ.), Μέμνονος ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἑβδ. Ιωάν. (Ιω. ε' 30-ς' 2).

29. Σάββατον. «*Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ*». Ιάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος. Ιωάννου μητροπολίτου Θηβῶν (ιβ' αἱ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*»· κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*».

Εις τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», προκείμενον «Οὐ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἰ». Τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (τρίς).

Εις τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρίς)· καθίσματα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ) καὶ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ίδων μου τὴν πλευράν» (ὅρα Κυριακῇ Θωμᾶ πρωΐ)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς) καὶ τὸ συνναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὡδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ εἰρμὸς «[Οὐ ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζουν, φωτίζουν». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον»), στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3 καὶ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἄζητε εἰς τὸν στίχον τῶν αἵνων) «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ», δοξολογία μεγάλη, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς)· Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἐβδ. Ιω. (Ιω. σ' 14-27). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὡδῆς τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικὸν «Ἐπαίνει, Τερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν... τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη».

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἱακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (†44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εύροιας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος (†1725). Ἡχος β', ἐωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ διαλαμψάντων ἀγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Απριλίου)· γ') Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1685)· δ') Σεραφεῖμ ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτσῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἴ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἑσπέρια, Δόξα, «Ἄι μυροφόροι γυναικεῖς», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Απόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ σωτὴρ» καὶ τὰ «Πάσχα ιερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Τρισάγιον, ἀπολυτίκια «Ὦτε κατῆλθες», Δόξα, «Ὦ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Σημείωσις. Απολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἀγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῶτι· ἥχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ώς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτῆρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἐνθερμοῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ., «Ὦ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαγαλμον, εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινὸν (δέ) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν είρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν γένεσιν τὰ δύο μεσῷδια καθίσματα τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον τῆς ήμέρας καὶ τὸ ύπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φράσης τῆς Θεοτόκου, ἡ θέση τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἔξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔχαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζουν, φωτίζουν...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔχαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζουν, φωτίζουν...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμουν. «Ὦ θείας, ω φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἥδης ἐσκυλεύθη. «Ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαιρε, παρθένε, χαιρε, χαιρε, εὐλογημένη, χαιρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλον...»

Εἶτα «Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνὴ παρθένε, χαιρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαιρε· ὁ σὸς νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζουν, φωτίζουν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Άντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ ἀπολυτίκια «Οτε κατῆλθες», «Ο εὐσχήμων

«Ιωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς γένεσιν, «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7). Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ιωσὴφ ὁ ἀπὸ Αριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ *Eἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»* ἄπαξ.

ΜΗΝ

ΜαΐΟΣ

ΜΗΝ ΜαΐΟΣ

έχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10

1. Δευτέρα. Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ζ' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1791).

Ειδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἑβδομάδος βλέπε 24 Απριλίου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Καθ' ἑκάστην εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ως ἔξῆς· «Ο εὐσχήμων», «Οτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελενταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὅρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

3. "Εως τοῦ Σαββάτου τῆς παρούσης ἑβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως φόδην» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ο Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῷ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἔξῆς· ἦχος β'·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εἴνας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύγγειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος».

Ἄποστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. δ' 46-54).

2. Τρίτη. Άνακομιδὴ τῶν ἱ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373). (Τ.Μ.Ε., Μαΐου 2, περίπτωσις α' §1).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «Οτε μυροφόροι» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου ἔτερα 3, Δόξα, «Χριστοῦ τὸν ἰεράρχην», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς ἴδιομελον τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι ὅρθριαι γενόμεναι». Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι» (Δευτέρᾳ Μυροφόρων ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «Ο

εύσχήμων», «"Οτε κατῆλθες», Δόξα, «Στῦλος γέγονας», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμίον, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ ιεράρχου «Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, «Μετὰ φόβου ἥλθον» (Τρίτη Μυροφόρων πρωί, εἰς τὰ ἀπόστιχα), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν· καθίσματα τοῦ ιεράρχου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς οἶον βούλει: «Ἄναστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φόδης τὸ κοντάκιον τῶν μυροφόρων (χῦμα), εἴται ψάλλονται τὸ μεσφόδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν τῶν μυροφόρων· ἀφ' ζ' φόδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ιεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ είρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ», «Τὴν τιμιωτέραν», «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον». Έξαποστειλάρια, τοῦ ιεράρχου «Ἄρχιερέων τὸ κλέος» καὶ τῆς ἑορτῆς «Γυναικες ἀκοντίσθητε» (Κυριακῇ Μυροφόρων). Εἰς τὸν αἵνους, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τὸ μέγα κλέος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι γυναικες ὄρθρου» (Τρίτη μυροφόρων, εἰς τὸν αἵνους). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς) τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, τοῦ ιεράρχου «Στῦλος γέγονας», τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ καὶ κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις». Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου ἀύτοῦ— τοῦ ιεράρχου, Ἰανουαρίου 18, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, «Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). «Ἄξιον ἔστιν»· «Εἰς μνημόσυνον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ἄπαξ).

3. Τετάρτη. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀργούς (†950), Οἰκουμενίου ἐπισκ. Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἰ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ζ' 35-39).

4. Πέμπτη. Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ίλαρίου όσίου.

Απόστολος: ήμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 26-39).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. σ' 40-44).

5. Παρασκευή. Ειρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αι.). Εύθυμιον ἐπισκόπου Μαδύτου. Ἐφραὶμ ὁ σιοιμάρτυρος τοῦ νέου (†1426).

Απόστολος: ήμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 40-θ' 18).

Εύαγγέλιον: ὄμοιώς, Παρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. σ' 48-54).

Σημείωσις. Ὄπον τιμᾶται πανηγυρικῶς ή μνήμη τῆς ἀγίας, ή ἀκολούθια αὐτῆς συμψάλλεται ἐξ ιδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 23 Απριλίου §§19-20. Τὰ δοξαστικὰ τῆς ἀγίας ἐπισφραγίζονται μὲ τὰ ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς τῶν μυροφόρων· εἰς τὸν ὅρθρον προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας τὸ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις»· εἰς τὴν λειτουργίαν, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τῶν μυροφόρων.

6. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἰώβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς (†1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας.

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §19)· ἐξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς. Απόστολος: ήμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. θ' 19-31). Εύαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. ιε' 17-ις' 2). «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι». «Χριστὸς ἀνέστη».

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος (†303). Ἡχος γ', ἐωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795). Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ διαλαμψάντων ἀγίων.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «὾τε κατῆλθες»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀνα-

στάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ιδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἄνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσω-μεν». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Οὐ τῷ πάθει σου, Χριστὲ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα iερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾶ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρᾳ». Ἀπολυτίκιον «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσα-σαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, τὰ τῆς λιτῆς ιδιόμελα ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὄράσει».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοὴ, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν είρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων μετὰ τὴν γ' φόδην τὸ μεσῷδιον κάθισμα «Ρῆμα πα-ράλυτον» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ζ' φόδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ύπομνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου) ἡ θ' φόδη τοῦ Πάσχα ώς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἴτα «Οὐ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα iερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Κύριε, τὸν παράλυτον»,

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «Τὴν ὠραιότητα», προτιμητέον τὸ ἔξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς):

«Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἔχωρησας, θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριά-δος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχα-ρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη».

Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυριακῆς Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πρξ. θ' 32-42). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ιω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἑβδομάδος βλέπε 24 Απριλίου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστὸς ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

3. Κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

8. Δευτέρα. † Ιωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†449).

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἀποστόλου συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς ἐσπέρας καὶ τῆς Δευτέρας πρωὶ τοῦ παραλύτου (πρβλ. T.M.E. 23 Απριλίου, περιπτώσεις ζ' καὶ ι'), ἡ δὲ καταλιμπανομένη ἀκολουθία τοῦ ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐύφραινέσθω»· κοντάκιον «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός (ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 «Ο θεατὴς τῶν ἀρρήτων» κ.λπ. εἰς 6 (ἄπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, «Τὸν νιὸν τῆς βροντῆς», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἥχ. πλ. α' «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ'

ἄ ἡμεῖς μὲν ίστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ίερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσσχωμεν»).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου, εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Ἄποστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ο Τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Ἄποστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, «Πάντα ύπερ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Δόξα, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς» (Δευτέρᾳ πρωΐ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἄποστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ τῆς α' στιχολογίας τοῦ Πεντηκοσταρίου (Δευτέρᾳ πρωΐ) «Χριστὸς ἐκ νεκρῶν» κ.λπ.: εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «Ἀναπεσών ἐν τῷ στήθει», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Πάρεστιν εὕραντο» (Δευτέρᾳ πρωΐ)· καὶ διὰ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ Μηναίου «Τὴν μνήμην τιμήσωμεν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἥχος δ', πρὸς «Ἐπεφάνης σήμερον»·

'Ως Θεὸς καὶ Κύριος ἔχαναστήσας | τὸν ποτὲ παράλυτον | εἰπὼν τὸ «Ἄρον τὸν σαντοῦ | κράβατον», Λόγε, διέγειρον | κάμε ἐν πταίσμασι | πολλοῖς κατακείμενον. (Ἐκ χειρογράφων τοῦ 11ου καὶ τοῦ 15ου αἰῶνος.)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὅρθρου –μετὰ πάσης τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως αὐτοῦ–, ἐωθινὸν ια' (ἀπὸ τῶν βημοθύρων) «Ἐφανέρωσεν ἐαντὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 14-25). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ ἔξης.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς προλαβούστης Κυριακῆς «Ἐνεργῶν σημεῖα» μετὰ τῶν εἰριῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ τοῦ εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' φόδης τὸ κοντάκιον τοῦ παραλύτου (χῦμα), καὶ ψάλλονται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Τῆς σοφίας τῷ στήθει», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς, ἥχος γ', πρὸς «Τὴν ὠραιότητα»·

Ρῆμα παράλυτον μόνον συνέσφιγξεν, ώς ὁ παγκόσμιος λόγος ἐφθέγγατο, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν·

σθεν καὶ τὸν κράβατον ἐπιφέρων διήρχετο, καὶ οἱ γραμματεῖς ὄρᾶν τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, τὰς ψυχὰς παραλύοντι.

Ἄφ' οὐδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Οὐ δηγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Θεολογῶν ἔβρόντητσις», καὶ τοῦ παραλύτου «Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Ἐνάγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων». Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἄπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ᾽ εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἄποστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Οὐ ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Α΄ Ἰω. α΄ 1-7). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ιω. ιθ΄ 25-28, κα΄ 24-25). «Ἄξιον ἐστίν»· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Αντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

9. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Ἡσαΐου προφήτου (η΄ αι. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. Ιερωνύμου ὁσίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου (†1957).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. ζ' 1-13).

10. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Σίμωνος ἀπόστολου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδὴ λειψάνου). (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐνφραινέσθω», κοντάκιον «Τὴν ψυχήν μου, Κύριε».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἔορτήν). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῆς ἔορτῆς μεσούσης». Εἶσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Απόστιχα τὰ 3 ιδιόμελα «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς τρίς.

Εις τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία ως ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἔορτῆς «Θάλασσαν ἔπηζαξ»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' φόδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἔορτῆς, καὶ ὁ εἱρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικόν, ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς» ἄπαξ.

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «Τῆς ἔορτῆς τῆς νομικῆς». Τρισάγιον. Απόστολος: Τετάρτης δ' ἐβδομάδος Πράξεων, «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ιδ' 6-18).^{*} Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἔορτῆς μεσούσης» (Ιω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἱρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ο τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κάγὼ ἐν αὐτῷ, εἰπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλούια)· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται τοπικῶς ἡ μνήμη τοῦ ἀποστόλου, ἡ ἐν τῷ μηναίῳ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Απόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Ακ. ζ' 12-19).

Ειδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς Τρίτης τῆς Σαμαρείτιδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλὰξ οἱ κανόνες τῆς Μεσο-πεντηκοστῆς (τῇ μὲν Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ὁ α' κανόν, τῇ δὲ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ β').

* Ἀλληλουιάριον τῆς ἔορτῆς, ἥχος γ', στίχος α' «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἴσχὺς αὐτοῦ», στίχος β' «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, διτὶ ἀγαθός».

2) Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς ἀποδόσεως, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι ψάλλονται αἱ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Θάλασσαν ἐπηξαῖς» (ὅρα Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §31).

3) Κοντάκιον ἔως τῆς ἀποδόσεως τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

11. Πέμπτη. Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ιερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἵσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 12-20).

12. Παρασκευή. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως (†740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 21-30).

13. Σάββατον. Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παυσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 31-42).

14. Τ ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἐαυτὸν ὥμοιλόγει». Ισιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος ιερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων (912-929). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμῃ (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρᾳ Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ὦς ὥφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς

έορτῆς». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν είρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων ἀπὸ γ' φόδης [τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (χῦμα), εἶτα] ψάλλομεν τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ύπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· ἀντὶ τοῦ *Tὴν τιμιωτέραν*, ἡ θ' φόδη τοῦ Πάσχα ως τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων εἴτα «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζουν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Үψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα iερόν», Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄντιφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μεσούσης τῆς ἔορτῆς» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε' Πράξεων, «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ιω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Έξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλον». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

15. Δευτέρα. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Σημείωσις. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς παρούσης ἑβδομάδος βλέπε 24 Απριλίου καὶ 10 Μαΐου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 42-52).

16. Τρίτη. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†368).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. η' 51-59).

17. Τετάρτη. «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας (†1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὅρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ζ' 5-14).

18. Πέμπτη. Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ειδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος «Ο πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. θ' 39-ι' 9).

19. Παρασκευή. Πατρικίου ἰερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὁσιομαρτύρων μοναχῶν τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων (†1231).

Άπόστολος: ήμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ι' 17-28).

20. Σάββατον. «Ἄπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Θαλλελαίου μάρτυρος (†284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αι.). Νικήτα, Ιωάννου καὶ Ιωσήφ ὁσίων (ια' αι.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· ἔξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Άπόστολος: ήμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδομάδος Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41). Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδομάδος Ιωάννου (Ιω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστίν»· «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Ἐγή τὸ ὄνομα».

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». † Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἐλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων. Ὁχος πλ. α', ἐωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· μνήμη Ἀρσενίου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Τὸ φαιδρόν»· κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσσα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς· ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 10, ἀναστάσιμα στιχηρὰ 4, τοῦ τυφλοῦ ἰδιόμελα 2, καὶ τοῦ ἀγίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πλούσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ήμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Σέλας φαιενότατον», Καὶ νῦν, «Δικαιοσύνης ἥλιε».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ἰδιόμελον τῶν αἵνων «Ο διὰ σπλάγχνα ἐλέονς» ἄνευ στίχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ

νῦν, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελον «὾ολον τὸν βίον ὁ τυφλός», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «Ἄγγελικῃ ὄράσει».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς μὲν α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πόλη Κυρίου», τῆς δὲ β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἴτα τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου «Νέος γέγονας», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυνέλεον «Ἡ εὐσημος μνήμη σου», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον «Ταχὺ προκατάλαβε» (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Μηναίου, «Θεοτοκία», τῇ 21ῃ Μαΐου). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (μόνον μέχρι τῆς η' φρδῆς)· μετὰ τὴν γ' φρδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου (χῦμα), εἴτα ψάλλονται τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτοῦ «Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσώδιον τοῦ Πεντηκοσταρίου· μετὰ τὴν ζ' φρδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ήμερας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς φρδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' φρδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων, ώς ἔξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔχαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἔχαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου. «὾Ω θείας, ω φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «὾Ω Πάσχα τὸ μέγα...»

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξότεραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. «Συμφώνως, παρθένε...»

Χαῖρε παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ νιὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ἐνφραίνου, ἀγάλλον...»

Ἐν συνεχείᾳ ἡ θ' ὁδὴ τοῦ Μηναίου·

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν. «Ο Τάφος ἔνθα
κεῖται...»

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν. «Ἄγιος σου τε-
λέσασα...»,

Δόξα Πατρί... «Προάναρχε ἀθάνατε βασιλεῦ...»

Καὶ νῦν... «Τὸν πάντων βασιλέα...»

Εἶτα ἡ καταβασία τῆς θ' ὁδῆς «Σὲ τὴν ύπερ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε
Κύριον» κ.λπ., τὸ τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ύπνώσας», τοῦ Μηναίου
«Οὐκ ἔξ ἀνθρώπων εἴληφε», καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου «Παράγων
ό σωτὴρ ἡμῶν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν
αὐτοῖς...») ἀναστάσιμα 3, προσόμοια τοῦ Μηναίου ἔτερα 3
«Χαῖρε Κωνσταντῖνε πάνσοφε» κ.λπ. (παραλειπομένου τοῦ δ'),
καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ιερὸν» κ.λπ.,
Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ο τῶν ἀνάκτων ἄναξ», Καὶ νῦν, τὸ ίδιο-
μελον τοῦ Πεντηκοσταρίου «Τίς λαλήσει τὰς δινναστείας σου».
Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον
σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέ-
στη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τοῦ
σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ
καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 21ης Μαΐου· Ἀπό-
στολος: τοῦ ἀγίου, Μαΐου 21, «Ἄγριππας ὁ βασιλεὺς» (Πρξ. κς'
1, 12-20). ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου τῆς Κυριακῆς Εὐαγγέλιον:
Κυριακῆς τοῦ τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. θ' 1-38).

Εἰς τὸ Εξαιρέτως τὸ «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» [καὶ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»].
ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ
τῆς λειτουργίας.

22. Δευτέρα. Βασιλίσκου μάρτυρος (†308). Δημητρίου καὶ Παύλου
νεομαρτύρων ἐν Τριπόλει Πελοποννήσου· μνήμη τῆς β' Οἰκου-
μενικῆς συνόδου ἐν Κων/πόλει (381).

Ειδήσεις. 1. Διὰ τὰς ἀκολουθίας σήμερον καὶ αὔριον βλέπε 24 Απριλίου καὶ τὴν καθ' ἡμέραν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

2. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «Γῆν ἐφ' ἦν οὐκ ἔλαμψεν»· ἐὰν ἐօρτάζηται ἄγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. σ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. σ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια' 47-54).

23. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἐօρτῆς τοῦ τυφλοῦ». Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμοιογητοῦ (†821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἐօρτῆς τῆς Αναλήψεως (τὴν β' διάταξιν)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης σ' ἐβδομάδος Πράξεων (Πρξ. ιζ' 19-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης σ' ἐβδομάδος Ἰωάννου (Ιω. ιβ' 19-36). «Ἄξιον ἐστίν».

24. Τετάρτη. † «Ἀπόδοσις τῆς ἐօρτῆς τοῦ Πάσχα». Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὅρει (†590).

Εἰς τὴν Θ' (τρίψαλμον). Ἀπόλυτίκιον «Τὸν συνάναρχον λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Άντι τοῦ «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», ὁ ἰερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὄμοονσίῳ», εἴτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις ώς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (ζήτει τὴν β' διάταξιν), ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον. Ἀπόλυτις ώς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Άντι μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὅρθρον. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ώς ἐν τῷ ἐσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης φόδης ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρίς), τὸ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ καὶ ἡ αἵτησις ώς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἄναστασιν Χριστοῦ» (τρίς) καὶ «Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς» (τρίς) καὶ τὰ λοιπὰ ώς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα (ἄνευ τοῦ κατηχητικοῦ λόγου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀπολυτικίου).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἰσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Οσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Πάσχα (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ). Ἀπόστολος: τῆς ἡμέρας, Τετάρτης ζ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιη' 22-28). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετάρτης ζ' ἐβδ. Ιωάννου (Ιω. ιβ' 36-47). «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»· «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ τρὶς ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα. Ή ἀπόλυτις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Αναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

25. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ή γένεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ιωάννου (850).

Εἰδησις. Συμφώνως μὲ τὸ Τ.Μ.Ε., ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ᾧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εις τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός, ἀνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερούμενον τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου. Ἀπόλυτις «Ο ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς αἱ i. ἀκολουθίαι (ἀπόδειπνον, μεσονυκτικόν, ὅρθρος, ὥραι) ἔχουν τὴν ἔξῆς ἔναρξιν· μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς» εὐθὺς τρισάγιον, «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν»· εἶτα ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἀπολυτίκιον «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ» (ἄπαξ).

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου (ἔωθινὸν γ', ὃ περ ἀναγινώσκεται ἐκ

τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Άντι τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' φόδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ δεσπότου», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρίς), αὗτοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ἔωθινὸν ζ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Απόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Απὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ εἱρμοὶ «Θείω καλυφθείς».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

26. Παρασκευή.

Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Άλφαίου ἀποστόλου.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (25 Μαΐου, §5· πρβλ. 8η Μαΐου §16, καὶ 21η Μαΐου §10) ἡ ἀκολούθia τοῦ Προδρόμου ἐκ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς

μετατίθεται διὰ σήμερον, συμψαλλομένη μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως (ἄ περ ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως ἐσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τῆς ἑορτῆς 3 ιδιόμελα «Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου προσόμοια 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς τὸ ιδιόμελον τῆς σειρᾶς «Ἐτέχθης ώς αὐτὸς ἡθέλησας». Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Απόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις». Ἀπολυτίκια «Ὦ θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Οἱ ἔξαψαλμοις. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ὦ θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυνέλεος.] Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀνελθών» (Παρασκευῇ πρωΐ)· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «Ἀναδοθεῖσα ώς χρυσός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον «Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις»· διὰ δὲ τὸν πολυνέλεον τὸ τοῦ προδρόμου «Ο Ήρώδης, πρόδρομε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἥχος α΄, πρὸς «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος».

Ἄγγέλων θαυμαζόντων τῆς ἀνόδου τὸ ξένον | καὶ μαθητῶν ἐκπληγομένων τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, | ἀνῆλθες μετὰ δόξης ώς Θεός, | καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν, σωτήρ· | διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι· | Δόξα τῇ καταβάσει σου, σωτήρ, | δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, | δόξα τῇ ἀναλήψει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Άπο γ΄ ὧδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, εἴτα ψάλλονται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐπεφάνη σήμερον», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ παρὸν τῆς ἑορτῆς, ἥχος γ΄, πρὸς «Τὴν ὥραιότητα».

Ό προαιώνιος Θεὸς καὶ ἄναρχος, | ἦν περ ἀνεῖληφε φύσιν
ἀνθρώπειον | θεοποιήσας μυστικῶς, σῆμερον ἀνελήφθη· | ἄγγελοι
προτρέχοντες ἀπόστολοις ἐδείκνυν | τοῦτον πορευόμενον εἰς
οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς· | αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον·
| Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Αφ' οὗ δόξης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ
συνναξάριον. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Θείω καλυφθείς»· «Τὴν
τιμιωτέραν», καὶ ὁ είρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια,
τὸ τοῦ προδρόμου «Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς
«Τῶν μαθητῶν ὄρώντων σε». Εἰς τοὺς αἴνους τὰ 3 στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» κ.λπ. εἰς 4,
Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ Μηναίου «Τὴν παντεβάσμιον κάραν», Καὶ
νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἥχ. πλ. α') «Κύριε, ἀναλαμβανομένου σου».
Δοξολογία μεγάλῃ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἀναλήψεως· εἰσοδικὸν
«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς...»· μετὰ τὴν
εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὦ ζ θεῖον θησαύ-
ρισμα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ήμῶν
πληρώσας». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ιε' ἐπι-
στολῶν, «Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότουν» (Β' Κορ. δ' 6-15).
Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Δευτέρας δ' ἐβδ. Ματθαίου, «Ἄκούσας ὁ
Ιωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). «Ἄξιον ἔστιν»·
«Εἰς μνημόσυνον»· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» ἄπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς
λειτουργίας.

27. Σάββατον. Ἐλλαδίου ἰερομάρτυρος (ζ' αι.). Ιωάννου ὁμο-
λογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Ιωάν. (Ιω. ιδ' 10-21).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Ιωάννου τοῦ Ρέσον,
ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμψάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῶν
μεθεόρτων τῆς ἀναλήψεως (πρβλ. T.M.E., Μαΐου 21, §10).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἀγίων 318 θεοφόρων
πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Εὐτυχοῦς
ἐπισκόπου Μελιτινῆς· Ἐλικωνίδος μάρτυρος (†244). Ἀνδρέου
τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν ι' (T.M.E., δια-
τάξεις Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εις τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἄνελήφθης»· κοντάκιον «Τὴν ύπερ
ἡμῶν πληρώσας».

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 3, τῆς Αναλήψεως 3 καὶ τῶν πατέρων προσόδομοια 4, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἑτήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Κύριε, τὸ μαστήριον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ ἀναστάσιμον «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, τῶν πατέρων «Ὑπερδεοξασμένος εἰ̄», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (λεγομένη ἔως τῆς θ' ὥρας αὔριον) «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εις τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «Ἄνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εις τὸν ὅρθρον. Ό ἔξαψαλμος· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν πατέρων ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Θείω καλυφθείς»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Χαίροις, ἀνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἄγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὕψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», τῶν πατέρων, καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόδομοια 3 «Ολην συγκροτήσαντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τὸν πρὸ

αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ιδιόμελον «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ’ εἰς τὸ β’ λέγεται ἐφύμινιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ’ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης» εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανούς...»*.

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τὸν μακαρισμὸν 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ’ ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...»]

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ζ’ Πράξεων, «Ἐκρινεῖς ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρξ. κ’ 16-18, 28-36). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ’ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τὸν ὄφθαλμούς» (Ιω. ιζ’ 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

29. Δευτέρα. Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Αλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας (†328). Υπομονῆς ὄσίας. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).]

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ’ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα’ 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ’ ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιδ’ 27-ιε’ 7).

* Περὶ τῆς ἀνωτέρω τάξεως τῶν ἀντιφώνων καὶ τοῦ εἰσοδικοῦ βλέπε· α) Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα Ἐκκλ. Ἑλλάδος, ἐτῶν 1935 (σ. 57), 1972 (σ. 97), 1990 (σ. 141), 1997 (σ. 136-137), 2001 (σ. 141), 2007 (σ. 168). β) «Σύστημα Τυπικοῦ», ἐκδ. Α.Δ., §1869 καὶ ὑποσ. 1377. Πρβλ. Αγγέλου Βουδούρη, «Χρονικὰ Τυπικά», 1940, σ. 175, §172.

30. Τρίτη. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ις' 2-12).

31. Τετάρτη. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ις' 15-23).

ΜΗΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 15 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 9

1. Πέμπτη. Ιουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος (†166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιζ' 23-33).

2. Παρασκευή. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†828). Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον μόνον τοῦ Μηναίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κζ' 1-κη' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιζ' 18-26).

3. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). «Μνεία πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς Χριστιανῶν». Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων (†370-375).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως· (μικρὰ) ἀπόλυσις ως ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εις τὸν ὄρθρον ό κανὸν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ’ εἰς ἑκάστην ὡδὴν προτάσσεται ό είρμιὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ’ καὶ σ’ ὡδῆς· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἴτα τὸ ἔξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριῳδίου)· «*Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιον, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.*

Στίχοι· *Ἄμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,*
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπανσαμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος· ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ είρμοι τῶν ὡδῶν γ’, σ’, ζ’ καὶ θ’ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Tὴν τιμιωτέραν*» ὡς συνήθως (εἰς ἥχον πλ. β’ είρμολογικόν)· ἔξαποστειλάρια, αὖνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ο βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος*» (ὡς ὁρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εις τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «*Ο βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α΄ Θεσ. δ’ 13-17). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια΄ ἐωθινόν), «*Ἐφανέρωσεν ἔαντὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ιω. κα΄ 14-25). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἔξελέξω*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «*Ο βάθει σοφίας*»· «*Πληρωθήτω*». Μετὰ τὴν ὁπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., μεθ’ ἂν ὁ ιερεὺς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἴτα ἡ ἀπόλυτικη τῆς θ. λειτουργίας.

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως (†326). Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εις τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εις τὸν ἐσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἔσπερια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» καὶ τὸ «Ἐδόμεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἰσοδον προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ» ψάλλεται τρίς. Απόλυσις «Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εις τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὅ περ ἐφεξῆς ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εῖ, Χριστέ».

Εις τὸ ὅρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὅρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ιω. κ' 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Άναστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν είρμων αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὡδῆς τοῦ β' κανόνος). Άφ' ζ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίουν καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ οἱ είρμοι «Πόντω ἐκάλυψε» καὶ «Θείω καλυφθείς». Άντι τῆς στιχολογίας τῆς ὡδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ή θ' ὡδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδουν»] καὶ ἐν τέλει οἱ δύο είρμοι «Μὴ τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δίς, τὸ β' ἄπαξ), στιχηρὰ αἵνων εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εῖ, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (οἱ γ' στίχος τοῦ α' ἀντιφώνου ἀρχεται «Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «'Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.

META THN EISODON, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Άντι τρισαγίου, «'Οσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυριακῆς η' Πράξεων, «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πράξ. β' 1-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς η' Ιωάννου, «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ιω. ζ' 37-52, η' 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἱρμὸς «Μὴ τῆς φθορᾶς». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ». Άπόλυσις ως ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἐσπερινός, ως ἔπειται.

Ο ἐσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ἡ ἀκολουθία ως ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰσοδος, «Φῶς ἵλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἴτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ» (γ'). Άπόλυσις «Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἔαντὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθῖς ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε θεῖον καὶ ἄγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναῦδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἔαντοῦ ἀγαθότητα· ἀμήν».

5. † Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ιερομάρτυρος (†362). Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἰ.). Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὃ ν' ψαλμὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸ δρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστὲ» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Οὐ χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ώς χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ είρμοι τοῦ ιαμβικοῦ κανόνος «Θείφ καλνφθείς»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὅδῃ τῶν κανόνων ώς χθές, καὶ ὁ είρμος «Χαίροις ἄνασσα». Τὰ ἔξαποστειλάρια, τὰ στιχηρὰ τῶν αἵνων εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ώς χθές. Αντὶ τρισαγίου, «Οσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος: Δευτέρας ἀγ. Πνεύματος, «Ὦς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: Δευτέρας α' ἑβδ. Ματθαίου, «Ὀρᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμος «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια». «Εἴδομεν τὸ φῶς», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Απόλυσις «Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν...» ώς τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

3. Άπὸ σήμερον ἀρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαίου ἀγίου Εὐαγγελίου.

6. Τρίτη. Ιλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

7. Τετάρτη. Θεοδότου ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ. Ζηναΐδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῆ ιερέως (τοῦ Μπασιᾶ, †1883).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 18-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

8. Πέμπτη. Ἀνακομιδὴ ἵ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 28-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 27-32).

9. Παρασκευή. Κυριλλου Ἀλεξανδρείας († 444).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. α' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 14-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 33-41).

10. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων (†313). (Τ.Μ.Ε., διατάξις Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Ἡ ἀκολουθία ως διετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέρια εἰς στίχους 8 (ἄπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἐσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὅρθρῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ως ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Ρωμ. α' 7-13). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμος «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυτις «Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν».

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. Υπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιον ἔστιν». Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως (†1961). Ἡχος πλ. δ' ἐωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§53-55).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστια-

νικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρακῶν Αγίων.]

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται· δύναται δὲ νὰ ψαλῇ τῇ ἐπαύριον ἡ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Κατὰ τὴν τέλεστην ὅμως τυχὸν τοπικῶν ἔορτῶν ἀπαιτεῖται ιδιαιτέρα φυλλάς μὲ ἔόρτιον ἀκολουθίαν, ἡ ὥποια καὶ θὰ συμψαλῇ, ὅπότε ἀκολουθοῦνται τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς φυλλάδος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. δι' ἀναλόγους περιπτώσεις (πρβλ. 21η Μαΐου §§25-27).

Εἰς τὴν Θ'. Απολυτίκιον «Ἐύλογητὸς εἶ, Χριστέ»· κοντάκιον «Ὄτε καταβάζ».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὸ προκείμενον «Ο Κύριος ἐβασίλευσε» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Απολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», Δόξα, «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Σημείωσις. Απολυτίκια τῶν ἀγίων Πάντων.

Ἅχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Άγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐάγγελίου καὶ καρπὸν ἀμαράντους, χοροὺς ἀγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὅμνοις καὶ φόδαις πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἐτερον. Ἅχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἀγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἴθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ως πλησιφαῆ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἀστρα, χορούς τε πάντων ἀγίων, ἀεὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ο τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν» ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Εἰς τὸ ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ως εἰς τὸν ἐσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ως ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων ἀπὸ γ' καὶ σ' φόδης τὰ

τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οι είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς». Ἐξαποστειλάρια «Ἄγιος Κύριος» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αἱνοὶ, δοξολογία μεγάλῃ, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 τῆς ζ' ὡδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων]. Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς». Ἀπόστολος: τῶν ἀγ. Πάντων, Κυριακῆς α' ἐπιστολῶν, «Οἱ ἄγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α' Ματθαίου, «Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει» (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολονθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§1-30. Διὰ τὰ Σάββατα μὲν «Θεὸς Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μὲν «Αλληλούια» αὐτόθι §§45-51.

2. Μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

3. Ἀπὸ αὐριον ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν ἀγίων ἀποστόλων μέχρι τῆς 28ης Ιουνίου.

12. Δευτέρα. Ὁ Ονουφρίου ὁσίου (δ' αἱ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῷ (†734).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 28-γ' 18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 31-34, ζ' 9-11).

13. Τρίτη. Ἀκυλίνης μάρτυρος (†239).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 15-21).

14. Τετάρτη. Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847). Ιουστίνου ὁσίου (Πόποβιτς) τοῦ ἐν Σερβίᾳ († 1979).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. δ' 13-25).

Εὐαγγέλιον: προφήτου, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

15. Πέμπτη. Άμως προφήτου (η' αι. π.Χ.), Αχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Τερωνύμου ὁσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππωνος (†430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ε' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 23-27).

16. ΠαρασΚΕυή. Τύχωνος ἐπίσκ. Άμαθοῦντος Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ε' 17-ς' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 14-17).

17. Σάββατον. Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου (γ' αι.)· Μανουὴλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαὴλ τῶν μαρτύρων (†362).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (γενικὰ τωπ. διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδομ. ἐπιστ. (Ρωμ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λεοντίου μάρτυρος, Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων (†70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἀργείου, Ἡχος α', ἐωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμῃ πάντων τῶν ἐν Αγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίων, σύναξις τῶν 23 ἀγίων τῆς νήσου Λέσβου καὶ ἐν Σερβίοις (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἀγίας βασιλίσσης Ἀρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμων καὶ ὁ τοῦ ἀγίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἄγγελος μὲν ἐκόμισεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἔωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἶσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Άπόστολος: Κυριακῆς β' ἐπιστολῶν, «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ρωμ. β' 10-16). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Ματθαίου, «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

19. Δευτέρα. Ἰούδα ἀπόστολου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀπόστολου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἱ.), Παΐσιον ὄσιον τοῦ μεγάλου.

Άπόστολος: ἀπόστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. λς' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰούδα 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἀπόστόλου, Ἰουνίου 19 (Ιω. ιδ' 21-24).

20. Τρίτη. Μεθοδίου ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων (†312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἱ.).

Άπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ζ' 14-η' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

21. Τετάρτη. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ'-δ' αἱ.). Τερεντίου ιερομάρτυρος (α' αἱ.), Νικήτα ιερομ. τοῦ Νισυρίου (†1732).

Άπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 2-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

22. Πέμπτη. Εὐσεβίου ιερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304).

Ο ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Αρχὴ τοῦ θέρους.

Άπόστολος: ήμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. η' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 23-31).

23. Παρασκευή. Άγριππίνης (†253-260) μάρτυρος. Άριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Άθανασίου ἀναγνώστου.

Άπόστολος: ήμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. θ' 6-19).

Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 32-36, ια' 1).

24. Σάββατον. † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος Καισαρέως (†1765).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 24 Ἰουνίου §§ 1-3)· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· ἀπόλυτις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν... ἵκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν...» Εἰς τὸν δρθρὸν, Εὐαγγέλιον: 24ης Ἰουνίου, «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80)· κανόνες μόνον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο τοῦ Προδρόμου· καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Προφῆτα καὶ πρόδρομε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς Τυροφάγου, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουνίου 24, «Ἐπειδή περ πολλοὶ ἐπεχειρησαν» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος (†304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἡχος β', ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καὶ πρόδρομε»· κοντάκιον «Ἡ πρὶν στεῖρα».

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. (24 Ιουν. §4) εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐλλιπής, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀντιφατικὴ πρὸς τὴν ὁμοίαν περίπτωσιν τῆς 30ῆς Αὐγούστου ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε. 29 Αύγ. §5), ἔχομεν ὑπόψει συμπληρωματικῶς καὶ τὸ Τυπικὸν τοῦ πρωτοψάλτου Κων/νου (ἔτους 1851, σελ. 179 καὶ 214)· βλ. ἐπίσης Ἡμερολόγιον ἔτους 1972 καὶ Δίπτυχα ἔτους 1995.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4, τοῦ προδρόμου 3 «Ἐκ στειρευούσῃς γεγέννηται νηδόνος» (ζήτει

εἰς τὸν μικρὸν ἐσπερινὸν τῆς 24ης Ἰουνίου), καὶ τῆς μάρτυρος Φεβρωνίας ἔτερα 3 «*Ἄθλησιν ύπέμεινας*» (25 Ἰουνίου), Δόξα, τοῦ προδρόμου «*Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε*», Καὶ νῦν, «*Παρῆλθεν ἡ σκιά*». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ προδρόμου «*Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ*». Απολυτίκια «*Ὄτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Προφῆτα καὶ πρόδρομε*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Απόλυτικις, καὶ ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου.

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «*Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι*».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «*Ὄτε κατῆλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Πάντα ύπερ ἔννοιαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς μάρτυρος Φεβρωνίας «*Ὑπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ*»· ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἀγίας «*Ποθήσασα Χριστόν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Νηδοῦ μητρικῆ*»· ἀφ' οἵ τοῦ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὄτι Χριστὸς ἐγήγερται*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [*ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου*]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὄτε κατῆλθες*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Απόστολος: Κυριακῆς γ' ἐπιστολῶν, «*Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως*» (Ρωμ. ε' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Ματθαίου, «*Ο λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός*» (Μτθ. ζ' 22-33). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Δευτέρα. Δανιδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. θ' 18-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 2-15).

27. Τρίτη. Σαμψών ὁσίου τοῦ ἔξενοδόχου (†530).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ι' 11-ια' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 16-20).

28. Τετάρτη. Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. δ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ια' 2-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 20-26).

29. Πέμπτη. † Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων (Τ.Μ.Ε., 29 Ιουνίου §§1-3).

Εἰς τὴν Θ'. Τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἐσπέρια τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἐκ δευτέρου, Δόξα, Καὶ νῦν, ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδος κ.λπ. καὶ ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἄ ἡμεῖς μὲν ἴσταμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσσχωμεν· σοφίᾳ· πρόσσχωμεν»). Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἅμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλητική, ἥχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Αθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου (†1938).

Ὕχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισμέγιστον, Αθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλαῖσμα, εὐφροσύνως γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον· ἄγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβενε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ως ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες μόνον οἱ δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάριον, αὗνοι, δοξολογία μεγάλῃ.

Εις τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουνίου 29, «Ἐν ὦ δ' ἄν τις τολμᾶ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουνίου 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ις' 13-19). Εἰς τὸ Εξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἐνημερωτικὸν σημείωμα (ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου, ύπ' ἀριθμ. 3198/1384 τῆς 26/6/2017). Μία Μεγάλη Έορτὴ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἡ σημερινὴ Έορτὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν λαμβάνοντος χώραν αἱ ἔζης Ιεραὶ Ἀκολουθίαι·

1) Συνοδικὸς Ἐσπερινὸς εἰς τὸν Περιώνυμον Ιερὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Πρώτου τῇ Τάξει Συνοδικοῦ Μητροπολίτου.

2) Ὁρθρος καὶ ἐν συνεχείᾳ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ Ιερῷ Ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Αθηνῶν, συλλειτουργούντων μετ' Αὐτοῦ τὸν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφωνουμένου δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ Ἐπισήμου Πανηγυρικοῦ Λόγου.

3) Υπαίθριος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν Ἀγιώνυμον ἡμέραν ἐπὶ τοῦ Ιεροῦ Βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν Ἀρχαίων Αθηνῶν, τελούμενος ἐπισήμως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Αθηνῶν, τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὁμόρων Μητροπολιτῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν ἐν Αθήναις Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Αρχῶν τοῦ Ελληνικοῦ Κράτους, καὶ τῶν Εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Πόλεως τῶν Αθηνῶν, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Αθήναις Πρώτου Κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

4) Ὄμοιαι Ἐπίσημοι Τέλεται λαμβάνοντος χώραν ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀποστολικὰς Πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἢτοι τῆς Κορίνθου, τῆς Βεροίας, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Φιλίππων, καὶ εἰς ἑτέρας, τὰς Ἐκκλησίας τῶν ὅποιών ἔδρυσεν ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος.

5) Αἱ ὡς ἄνω Ιεραὶ Ἀκολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Διαύλων. Πλείονα περὶ τῆς ἔορτῆς ταύτης ὡς τελεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος βλ. εἰς «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», ἐκδοσις 3η, ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Αθῆναι 2012, σελ. 259-290.

30. Παρασκευή. † Σύναξις τῶν ἀγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «Ποίοις εὐφημιῶν» κ.λ.π.

καὶ ἐκ τῆς 30ῆς τὰ 3 προσόμοια τῶν 12 ἀποστόλων* «΄Ως αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Απόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἐορτὴ χαρμόσυνος», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλητική, ἥχος πλ. β', Τετ. ἐσπέρας). Απολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἄγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας τῆς 29ῆς Ἰουνίου. Όντες ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ῆς τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν είριμῶν τοῦ πρώτου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἄνοιζω τὸ στόμα μον»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἀπας γηγενής». Τὸ ἔξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ 4 προσόμοια «Ἡ κορυφαία κρηπίς», Δόξα, «Ἡν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες», Καὶ νῦν, «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλ., ἥχ. πλ. δ', Πέμπτη πρωΐ). Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι ἄγιοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἀπόστολοι ἄγιοι» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ἰουνίου, «Ιδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὅχλους» (Μτθ. θ' 36, ι' 1-8). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ἀναγράφει τὰ 3 στιχηρὰ τῶν πρωτοκορυφαίων «Ποίοις εὐφημῶν» τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς χθές καὶ τὰ 3 πρῶτα τῆς σήμερον «Ἐδωκας κανχήματα», τὰ ὅποια δύμως ἐπίστης ἀναφέρονται εἰς τοὺς δύο κορυφαίους ἀποστόλους καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς 12· διὰ τοῦτο ἐπεκράτησαν τὰ 3 δεύτερα τοῦ Μηναίου.

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10

1. Σάββατον. † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ (†284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὰ ἑσπέρια, μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἀγίων, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιά», καὶ γίνεται εἴσοδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον, τοῦ κανόνος τῶν ἀγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «Ὑγρὰν διοδεύσας»· καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Νοεμβρίου 1η, «Үμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μτθ. ι' 1, 5-8)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473). Ἡχος γ', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἄγιοι ἀνάργυροι»· κοντάκιον «Οι τὴν χάριν λαβόντες».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 «Ἐδωκας φιλάνθρωπε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Μηναίου «Ὦς στέφανον ὑπέρλαμπρον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εις τὸν ὄρθρον. Εις τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε ἀειπάρθενε». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ δύο ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τοῦ Μηναίου «Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου»· εἴτα τὰ δύο ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίου τὸ ἔτερον τοῦ Μηναίου «Ἐορτάζει σήμερον». Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς Θεοτόκου ἀπὸ γ' φῶδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Μηναίου καὶ τὸ μεσφύδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί»· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὸ τοῦ Μηναίου «Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς Θεοτόκου 3 προσόμοια «Ἡ σορὸς ἡ κατέχονσα» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπανσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου», β) «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὀρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Үπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φῶδης τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου]. Μετὰ τὴν εἶσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς». Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, ζήτει Νοεμβρίου 21, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ» (Εβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Ματθαίου, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ» (Μτθ. η' 5-13). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

3. Δευτέρα. ὜ακίνθου μάρτυρος (†108). Ἀνατολίου Κων/λεως (†458), Θεοδότης μάρτυρος (†712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιο-μάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας (†1812).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμ-προσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιβ' 4-5, 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἑβδομ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 9-13).

4. Τρίτη. Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος.
Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†1220).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιδ' 9-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

5. Τετάρτη. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἀθῷ (†1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἑορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος. Τὸ ἀπο-λυτίκιον «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἡ λιτὴ τοῦ ἀγίου. Εἰς τὸν ὅρθρον καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», καὶ δοξολογία μεγάλῃ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλλη-λουνιάριον 5ης Δεκεμβρίου· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαββάτου καὶ ἑβδ. ἐπιστολῶν, «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Πέμπτης δ' ἑβδ. Μαθαίου, «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Πέμπτη. Σισόη ὁσίου τοῦ μεγάλου (†429). Λουκίας (†301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Αλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 17-29).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 46-ιγ' 3).

7. Παρασκευή. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῷ (ι' αἰ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (7 Ιουλ. §1), «εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς ἀγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῷ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν», ἢ

τοι μετά τῶν ὅμινων τῆς Παρακλητικῆς (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν, τὰ 6 ἐσπέρια προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος», Καὶ νῦν, προσόμοιον σταυροθεοτοκίον «Ἐν χύλῳ τὴν ζωὴν ἡμᾶν»· εὐθὺς (ἄνευ εἰσόδου) «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον κ.τ.λ.: εἰς τὸν στίχον τὰ στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου μὲ τοὺς συνήθεις στίχους «Πρὸς σὲ ἡρα τὸν δόφθαλμούς μου» κ.λπ., Δόξα, «Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμᾶν», Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον «Πόνους ὑπομείνασα πολλούς». Ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον τῆς Παρασκευῆς ἐσπέρας «Παρθένε πανάμωμε» (Παρακλητική, εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια), ἡ ἐκτενής καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δίς καὶ τὸ θεοτοκίον ἄπαξ: καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς· ὁ ν' χῦμα, ὁ α' κανὼν τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν είριμῶν αὐτοῦ) καὶ οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου· καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ είριμοι τῆς γ', σ', η' καὶ θ' φόδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· τὸ ἔξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὰ στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον. Εἴτα «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε» (Παρακλητική, εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καθ' ἡμέραν· μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος «Οὐ νψωθείς». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς ε' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Ρωμ. 1ς' 1-16). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ε' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. 1γ' 3-9). κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἑορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναούς, ἡ ἀκολούθια ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν (μετὰ καταβασιῶν, αἰνῶν καὶ μεγ. δοξολογίας): εἰς τὴν λειτουργίαν, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία» προκείμενον καὶ ἀλληλοιάριον μαρτυρικά (4 Δεκ.). Ἀπόστολος:

τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 22-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

8. Σάββατον. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος (†303). Θεοφίλου δούλου τοῦ ἐκ Ζίχνης (†1548), Αναστασίου ἵερομ. ἐξ Ἰωαννίνων (†1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὗσα ἡμιεόρτιος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Σαββάτου μὲ «Θεός Κύριος» §§31-44), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν· μετὰ δὲ τοὺς αἴνους τοῦ Μηναίου, ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἴνων τὰ μαρτυρικὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, Κυριακῆς λβ' ἐπιστολῶν (Α' Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. θ' 9-13).

Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὅρθρῳ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἱνῶν)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται ὁ ἀνωτέρῳ Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου, καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως αὐτοῦ, Ἰουλίου 8 (Λκ. ζ' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν ἔορτάζεται ὁ μεγαλομάρτυρς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν· εἰς τὸν ὅρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκουν καὶ ὁ τοῦ ἀγίου· καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλῃ· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α' αἰ.). Διονυσίου τοῦ ῥήτορος καὶ Μητροφάνους δούλων τῶν ἐν Ἀθῷ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1770). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ε'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο μάρτυρς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν». Ἀπολυτίκιον

«Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων), καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Άπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συνοξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὕμνῳ σου τὸ ἀμέτρητον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «Ὦ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε' ἐπιστολῶν, «Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας» (Ρωμ. ι' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε' Ματθαίου, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν» (Μτθ. η' 28-θ' 1). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως εἴθισται.

10. Δευτέρα. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (†319).

Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ις' 17-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 10-23).

11. Τρίτη. Εύφημιας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὅλγας ισαποστόλου (†969), Νεκταρίου ὁ σιωμάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυσούλων (†820). Σωφρονίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἱεράπετρᾳ Αγγλίᾳς (†1993).

Ἡ έορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἀγίας ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 11 Ιουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικιον «Λίαν εὕφρανας» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τῆς ἀγίας, Δευτέρας ιε΄ ἐβδ. Ματθαίου, «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε΄ 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν είρμῶν) καὶ ὁ τῆς ἀγίας. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος—μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτεμβρίου—τῆς ἀγίας, Κυριακῆς ις΄ ἐπιστολῶν, «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν» (Β΄ Κορ. ζ΄ 1-10). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτέρας δ΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων» (Λκ. ζ΄ 36-50)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

12. Τετάρτη. Πρόκλου καὶ Ίλαρίου τῶν μαρτύρων (β΄ αἱ.). Παϊσίου ὁσίου τοῦ διορατικοῦ (†1994).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. β΄ 9-γ΄ 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ΄ 31-36).

13. Πέμπτη. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου (†794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐβρ. β΄ 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι΄ 16-21).

14. Παρασκευή. Ἄκυλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη΄ 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἁγιορείτου (†1809).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ΄ 5-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ΄ 44-54).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἰδιαιτέρως ὁ ὁσίος Νικόδημος, ἡ ἔορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος) συμψάλλεται σήμερον κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (Τ.Μ.Ε., τῇ 17ῃ Ιουλίου).

15. Σάββατον. Κηρύκου μάρτυρος και Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ (†305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπ. διατάξεις §§31-44). Προκείμενον, ἥχος δ', «Οἱ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην», στίχος «Ἄγετε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλίου 15 (Α΄ Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5). Ἐναγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. 5' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 18-26).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῇ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἀνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν ὅρθρον καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἐναγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὁ ζήτει Σαββάτῳ 1' ἑβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Ἄγετε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου ἀλληλούια».

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ'. «Τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος (†311). Ἡχος πλ. α', ἐωθινὸν ζ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Τουλίου. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις 13ης Τουλίου §§1-3) ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεώρια §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαγαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων ἀπὸ γ' φόδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων «*Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι*» καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συνάξαριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ύπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοὶ «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μουν*». «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος*»*, τῶν πατέρων «*Πατέρων θείων σήμερον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ἐν δύο ταῖς θελήσεσιν*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμιοια 3 «*Ὄλην συγκροτήσαντες*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «*Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», τὸ τῶν πατέρων, καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων Ἰουλίου· Ἀπόστολος: τῶν πατέρων, 11 Ὁκτωβρίου, «*Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων*» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, 18 Ἰανουαρίου, «*Үμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμουν*» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἔστι*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

* Βλ. ύποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 12ης Μαρτίου.

17. Δευτέρα. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αι.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (βλ. καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-30). Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλητική, ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως «Ὑγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο κανόνες τῆς ἀγίας· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

18. Τρίτη. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων (†363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 20-ζ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13).

19. Τετάρτη. Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου ὁσίου (†380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 12-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 35-ιε' 11).

20. Πέμπτη. † Ἦλιον προφήτου τοῦ Θεοβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου» (Παρακλητική, ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοίου α' θεοτοκίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «Ὑγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ιουλίου 20, «Ὕπόδειγμα λάβετε» (Ιακ. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρασκευῆς α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὅχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεστις· ἀλληλούια».

21. Παρασκευή. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590). Παρθενίου ἐπισκόπου.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 35-η' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἑβδ. Ματθ. ιε' 29-31).

22. Σάββατον. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἱ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἑβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιβ' 1-3).

Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Φωκᾶ ιερομάρτυρος. Ἱεζεκιὴλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ (†1834). Ὁ Χος πλ. β', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἐκ βρέφους ἐγένου», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μουν». Ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Καὶ τρόπων μέτοχος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν δρθρὸν. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἀγίου· ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' οἵ τοῦ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μουν». «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ είρμος «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «὾τι ἦραν τὸν Κύριον» καὶ τὸ θεοτοκίον «Μεγάλα καὶ παράδοξα».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἐωθινὸν «Ἴδοὺ σκοτία», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Καὶ τρόπων μέτοχος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ζ' ἐπιστολῶν, «Ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί» (Ρωμ. ιε' 1-7). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Ματθαίου, «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἡκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοί» (Μτθ. θ' 27-35). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

24. Δευτέρα. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (†300). Άθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου νεομάρτυρος (†1635).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. θ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 1-6).

25. Τρίτη. † Η κοίμησις τῆς ἀγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὁλυμπιάδος διακόνου (†408-410) καὶ Εὐπραξίας (†413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας ἄπαξ εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ δὶς εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον»· στιχολογοῦμεν ώς συνήθως καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπαναλαμβάνοντες «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ζωὴν τὴν κυήσασαν» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Προγόνων Χριστοῦ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ιουλίου. Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «Ἄβραὰμ δύο νίοντες ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Δκ. η' 16-21). κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἵνεσις· ἀλληλούια».

26. Τετάρτη. † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἱ.), Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος (†305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἑορτάσιμος, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικόν, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἅμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἥχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἀγίας «Τὴν σπουδήν σου» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου». Εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμβρίου). Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε΄ ἐβδ. Ματθαίου, «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

27. Πέμπτη. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἰαματικοῦ (†305).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου, 27 Ιουλίου ἡ Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χοροὶ Ισραήλ». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (6ης Αὔγουστου). Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, 26 Οκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: 23 Απριλίου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε΄ 17-ις' 2)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἰδησις. Απὸ σήμερον μέχρι 5ης Αύγουστου (πλὴν τῆς 1ης Αύγ.), ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι οἱ είρμοι «Χοροὶ Ισραήλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αύγουστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αύγουστου).

28. Παρασκευή. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμῆνος.

Άπόστολος: ἀγίων, Κυριακῆς μυροφόρων (Πρξ. σ' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 10-18).

29. Σάββατον. Καλλινίκου καὶ Θεοδότης μαρτύρων (γ'-δ' αι.).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Άπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιγ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 30-37).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ ἄνδρονίκου ἀποστόλων (α' αι.). Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὦ θεὸς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προιμιακόν, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὦ θεὸς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ' καὶ ζ' φόδης ως εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χοροὶ Ιεραῖλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ο τόκος σου ἀφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Διόν ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ η' ἐωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους». Ἀπόστολος: Κυριακῆς η' ἐπιστολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος» (Α΄ Κορ. α' 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς η' Ματθαίου, «Ἐἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον» (Μτθ. ιδ' 14-22). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Ἐΐδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

31. Δευτέρα. Εύδοκίμου δικαίου (θ' αἱ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ια' 31-ιβ' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 1-11).

ΜΗΝ

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ήμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 11

1. Τρίτη. Ἡ πρόοδος (ἢ τοι ἔξοδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ· τῶν ἀγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὁσιομάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 1η Αὐγούστου §§1-3).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀγίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν δρθρὸν μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· είτα ὁ είρμος «Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κλπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Οἱ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»· τρισάγιον (βλέπε κατωτέρω σημείωσιν)· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου). Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Κυριακῆς α' ἐπιστολῶν, «Οἱ ἄγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετάρτης γ' ἐβδ. Ματθαίου, «Ἴδον ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς» (Μτθ. ι' 16-22). «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια», «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. «Τὸ Ιεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν» (ἢ τοι τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἀγ. Σάββα) «διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ τελῆται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Έὰν γίνηται πρόοδος τοῦ Σταυροῦ», μετὰ τὴν τελετὴν ψάλλεται τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», εἰς

δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ' νηστειῶν), ἐνῷ «λέγεται ἀντὶ τρισαγίου “Τὸν σταυρὸν σου”» (βλ. T.M.E., 1η Αύγ., σημείωσις μετὰ τὴν §2· πρβλ. καὶ τὸ Μηναῖον, ἐν τέλει τοῦ δρθροῦ τῆς ἡμέρας).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας»· κοντάκιον «Ο ύψωθείς».

Εἰδησις. Απὸ σήμερον ἐσπέρας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἐσπεριῶν –έξαιρέσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἔορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως— συνάπτεται εἰς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α΄ ἡμέρᾳ ὁ μικρός, τῇ δὲ β΄ ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ἥ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 7ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ώς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς 1ης, 3ης, 7ης, 9ης, καὶ 11ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 8ης, 10ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὄμότηχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (Παρακλητική, ἥχος πλ. β', Σάβ. ἐσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ιδιόμελα τοῦ ἀγίου (ζήτει ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα: α) «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ιδιόμελον τοῦ ἀγίου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἅμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλητική, ἥχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρυβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ό ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ

άνευ τῶν είρμων. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὄνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾶ ὁ ἵερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενῆς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἔξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἔξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 2ας Αὐγούστου].

2. Τετάρτη. Άνακομιδὴ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀπόστολου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος (†1690).

Τῇ Τετάρτῃ πρώι. Ὁ ὄρθρος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 είρμοι τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἴνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης»· Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Δευτ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8 - ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 1-16)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἐσπερινὸς τῆς 3ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφεῖσαν χθές διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ὑψηλὸν ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὥρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 3ης Αὐγούστου.]

3. Πέμπτη. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. Θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 6-19).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. Θ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 17-28).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 4ης Αὐγούστου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (μετὰ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μικρὰ παράκλησις· ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ.. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἄγιοι τῆς 4ης Αὐγούστου.]

4. Παρασκευή.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. Θ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 26-40).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. Θ' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 12-14, 17-20).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ὁ προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παράκλησις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτικιον ἅπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται οἱ ἄγιοι τῆς 5ης Αὐγούστου.]

5. Σάββατον.

Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτικιον δίς. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἔκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν).

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν.

῾Ηχος δ΄. «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ὁζίως, ἄσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ως Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφώτισεν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.

῾Ηχος α΄. «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἐν ὅρει τῷ Θαβὼρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῦ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ

μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγκατάβασιν δι' ἣς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

‘Ο ν’ ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ό α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν)· τὰ δύο ἔξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἴνων δὲν ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρέπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ὅρα γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εῖσοδον ἀπολυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Απόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ΄ ἐβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ιησοῦ Χριστοῦ» (Α΄ Πέτρου α΄ 1-β΄ 10)· ἡμέρας, Σαβ. θ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε΄ 32-39). «Ἄξιον ἔστιν»· «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

Εἰδήσεις. 1. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν.

2. Σήμερον ἔσπερας τελεῖται ὁ τῆς ἑορτῆς ἔσπερινὸς ἄνευ παρακλήσεως.

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ιστέον ὅτι σήμερον οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

‘Η ἀκολουθία ἄπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία Τ.Μ.Ε. §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» τρὶς ἔν τε τῷ ἔσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθρῳ. Απόλυτις (λεγομένη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνὸς) «Οὐ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸν ὅρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ιησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ΄ 28-36)· ὁ ν’ ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς

ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἴτα οἱ είρμοι «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Ὄτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν» (Β' Πέτρου α' 10-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιζ' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ' ὁδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς «Νῦν τὰ ἀνήκουνστα ἡκούσθη». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευεσθεῖς εἰς τὸν αἰῶνα ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει».

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ύπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὥριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἰερέως ἡ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «Ἐύλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου» (βλ. Ιερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Ειδήσεις. 1. Ἀπὸ αδριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τῇ μὲν 7ῃ, 9ῃ καὶ 11ῃ ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ 8ῃ, 10ῃ καὶ 12ῃ ὁ β')· ἐὰν ἑορτάζεται καὶ ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας».

2. Ἀπὸ σήμερον ἔως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν (T.M.E., σελ. 49, §5).

* Έστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ώς εἰσοδικὸν τόδε: «Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεῖς».

είσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἔως τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾧ ἀποδίδεται ἡ ἔορτή, ἀπόλυτης «Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ δῃ Αὐγούστου.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ό ἐσπερινὸς τῆς 7ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· [ἐν τῇ ἀπολύτῃ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 7ης Αὐγούστου].

7. Δευτέρα. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὁσίου (†1519), κτίτορος τῆς ἵ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὁσίου, προστάτου Ἀργολίδος.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία γάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις 552-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ἵ. ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. 1ε' 12-20).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, 7 Αὐγούστου (Μρ. 8' 2-9).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ό ἐσπερινὸς τῆς 8ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· [ἐν τῇ ἀπολύτῃ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 8ης Αὐγούστου].

8. Τρίτη. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου (†813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης (†350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγορᾶς (†1680), Άναστασίου νεομ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†1794). Καλλινίκου μητροπολίτου Ἐδέσσης (†1984).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ἵ. ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. 1ε' 29-38).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἵ. ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 23-27).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ό ἐσπερινὸς τῆς 9ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύτῃ μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 9ης Αὐγούστου].

9. Τετάρτη. Ματθίου τοῦ ἀποστόλου (†63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτ. διακαν. (Πρξ. α' 12-17, 21-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἵ. ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. κα' 28-32).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ό ἐσπερινὸς τῆς 10ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Με-

τεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 10ης Αὐγούστου].

10. Πέμπτη. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Τρώμης τοῦ ἔξ Άθηνῶν (†258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ἕβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἕβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 43-46).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 11ης τοῦ μηνὸς μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἄγιος τῆς 11ης Αὐγούστου].

11. Παρασκευή. Εὕπλου διακόνου (†304). Νήφωνος ΚΠόλεως (†1502) ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἀγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρᾳ (1716).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ἕβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἕβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 23-33).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης τοῦ μηνός, ώς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὄστιον «Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης».

12. Σάββατον. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

Εἰδησις. Σήμερον συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ἕβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. ιε' 30-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ἕβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4).

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἀνεν παρακλήσεως.

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις λειψάνου τοῦ ἀγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἡχος α', ἐωθινὸν ι'. (Τ.Μ.Ε., τυπικαὶ διατάξεις Μεταμορφώσεως §§11-13.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης», Δόξα, «Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους».

Σημείωσις. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑορτῆς ζήτει εἰς τὴν δην τοῦ μηνός.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 4 εἰς 6 «*Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε*» κ.λπ. (δευτερουμένων τῶν δύο πρώτων), Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν*», Καὶ νῦν, «*Tὴν παγκόσμιον δόξαν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου παραλείπονται).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Toῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει*», Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Οὐέν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Ό τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*».

Εις τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγ.)· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς (χῦμα), ψάλλεται δὲ τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτῆς ἄπαξ· ἀφ' οὗ σ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον τῆς 13ης Αὐγούστου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Σταυρὸν χαράζας*»· στιχολογοῦμεν «*Tὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἥχον δ') καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ή θ' φωνὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς· εἴτα οἱ είρμοι «*Μυστικὸς εἷλ, Θεοτόκε*», «*Ο διὰ βρώσεως τοῦ ζύλου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Φῶς ἀναλλοίωτον*» δίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα α) «Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἔθεμελίωσας», β) «Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Παρέλαβεν ὁ Χριστός», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἢ τοι εἰς μὲν τὸ β' ἀντίφωνον μετὰ τοῦ ἐφυμνίου «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούνια», εἰς δὲ τὸ γ' ἀντίφωνον μετὰ τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἑορτῆς ώς ἐφυμνίου).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Οὐτὶ παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούνια».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Τοῦ λιθοῦ σφραγισθέντος», «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει» καὶ εὐθὺς τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 6ης Αὐγούστου (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς). Ἀπόστολος: Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «Οὐ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ι' Ματθαίου, «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ις' 14-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως (ἀντὶ τοῦ «Ἄξιον ἐστὶν») ὁ είρμὸς τῆς θ' φδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς «Οὐ τόκος σου ἀφθορος».

KOINΩΝΙΚΟΝ τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. **Εἰς τὴν θ'.** «Τοῦ λιθοῦ», Δόξα, «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης».

* Άν τυχὸν προτιμηθῇ τὸ κάτωθι εἰσοδικόν, ψάλλεται ώσαύτως μετὰ τοῦ ἀναστασίμου ἐφυμνίου: «Θαβὼρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

‘Ο προεόρτιος ἐσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγούστου κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μεγάλη παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Λαοὶ προσκιρτήσατε» (ἄπαξ).

14. Δευτέρα. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαῖου τοῦ προφήτου (ἡ' π.Χ. αἱ.).

Εἰδησις. Σήμερον, ἔαν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὅρα είρμοὺς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ ὁ ὅρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§52-63). Κοντάκιον λειτουργίας «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη».

Ἄποστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 13-22).

15. Τρίτη. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Τ.Μ.Ε., 15 Αὐγούστου §§1-3.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Λαοὶ προσκιρτήσατε»· κοντάκιον «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ή ἀκολουθία ἄπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» τρίς (ώσαύτως καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»). Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἡς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὅρθρον. Ή ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν είρμων καὶ μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· ἡ θ' φόδη τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «Ἄι γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε», εἰς δὲ τὸν β' «Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου», καὶ ὁ είρμος «Ἄι γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι». Ἐξαποστειλάριον, αἴνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἐν τῇ γεννήσει» ἄπαξ.

Σημείωσις. Ένιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» καὶ «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναῖον τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15 Αὐγούστου ἡ 8 Σεπτεμβρίου, «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἱρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Απὸ αὐριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως· τῇ μὲν 16η, 18η, 20η καὶ 22α τοῦ μηνὸς ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ 17η, 19η καὶ 21η ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5)· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

16. Τετάρτη. Ή ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Αποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἄγιου. Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ) «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι» (βλέπε 15 Αὐγούστου), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὐγούστου). Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὄτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Οἱ ἐξάψαλμοις καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ι. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πε-

ποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ είρμὸς «[Αἰ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δίς. Εἰς τοὺς αἴνους τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὅμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτει εἰς τὴν λιτήν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγούστου, ζήτει Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ' 13-δ' 5). Ἐναγγέλιον: ὁμοίως 16ης Αὐγούστου (Λκ. θ' 51-57, ι' 22-24 καὶ ιγ' 22). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον», «Εἴδομεν τὸ φῶς».

17. Πέμπτη. Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς (†257), Δημητρίου ὁ σιοιμάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης (†1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 1-12).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 13-28).

18. Παρασκευή. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμοῦ· ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 13-18).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 27-33, 42-51).

19. Σάββατον. Ἄνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 3-9).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιθ' 3-12).

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ, ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν. Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.)· Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αἰ.). Ἡχος β', ἐωθινὸν ια'.

Σημείωσις. Κατά τὰς διατάξεις τοῦ T.M.E. (15 Αὐγ. §§ 13-15), ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἔορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἔορτῆς προσόμοια 3 «*Ότε ό δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*H τῶν οὐρανῶν ψηλοτέρα*» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγούστου), Καὶ νῦν, «*Παρῆλθεν ἡ σκιά*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἵλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἄσατε, λαοί, τῇ μητρί*» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἔορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ότε κατῆλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Ότε κατῆλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα καθίσματα τῆς 20ῆς Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἔορτῆς (15 Αὐγούστου) ἄνευ τῶν είρμῶν· ἀπὸ γ' ὧδης [τὸ κοντάκιον τῆς ἔορτῆς χῦμα καὶ ψάλλομεν] τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ἐν τῇ γεννήσει σου*» (ζήτει τῇ 20ῇ τοῦ μηνός)· ἀφ' οὐδὲν τάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Ai γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*» καὶ τὸ τῆς ἔορτῆς «*Ἄπόστολοι ἐκ περάτων*» ἄπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ύπάρχειν

κατάλληλα μεθέορτα εις τὸ μηναῖον*— τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα: α') «Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπανσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου», β') «Ὦμοσε Κύριος τῷ Δανιὴλ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν», Δόξα, τὸ ια΄ ἑωθινὸν «Φανερῶν ἔαντόν», Καὶ νῦν, «Ὕπερενδογμένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Έὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μὲ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»**.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ια΄ ἐπιστολῶν, «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α΄ Κορ. θ' 2-12). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια΄ Ματθαίου, «Ὦμοιώθῃ ἡ βασιλεία... βασιλεῖ δὲς ἡθέλησε συνάραι» (Μτθ. ιη΄ 23-35).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

21. Δευτέρα. Θαδδαίου ἀποστόλου (α΄ αι.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ΄ αι.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ε' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

22. Τρίτη. Αγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ΄ αι.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ε' 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 16-22).

* Ὁρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἰνους τῆς 8ης Ἰανουαρίου.

** Τὸ Τ.Μ.Ε. ρήτας ὄριζε τὸ ἐφύμνιον «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ὁσάκις τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν Κοιμήσεως, Γενεσίου καὶ Εἰσοδίων ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37· Αὔγ. 15η, §§ 6 καὶ 19· Σεπτ. 8η, §9· Νοεμ. 21η, §10· Νοεμ. 25η, §19). Ὄμοιώς καὶ τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 110γ', 180, 190, 194, 260, 266, 271, 458, 463, 472, 1621, 1629, 1635, 1645.

Σημείωσις. Εἰς τινας περιοχὰς εἴθισται νὰ προψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἡ ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης (μετὰ τῶν μεθέορτων), ὥστε αὐτοῖν νὰ ψαλῇ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ἀμαγῆς. Ἐν τοιαύῃ περιπτώσει σήμερον εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται Απόστολος τῆς 21ης Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτεμβρίου, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά». Εἰς δὲ τοὺς ναοὺς ἢ ἀκολουθία τῆς Προυσιωτίσσης θὰ ψαλῇ αὐτοῖν, ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγονται τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς μόνα.

23. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἱ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τῆς ἑορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὅρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες. Απὸ γ' ὧδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Ἐν τῇ γεννήσει σου»· συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀναγνώσματα τὰ τῆς ἑορτῆς (Απόστολος Φιλιπ. β' 5-11· Εὐαγγέλιον Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδησις. Απὸ αὐτοῖν ἀρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας»· μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Πέμπτη. Εὐτυχοῦς ιερομάρτυρος (β' αἱ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ιερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ (†1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1624).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

Σημείωσις. Ἐνθα ἔορτάζεται ὁ νεομάρτυρς Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἄγιος Διονύσιος, ἢ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἔορτάσμιος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἔορταζομένου ἀγίου.

25. Παρασκευή. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἀπόστολος: ἀποστ. Τίτου, 25 Αύγ. (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15).

Εὐαγγέλιον: ἀπόστολων, 12 Νοεμβρίου (Μτθ. ε' 14-19).

26. Σάββατον. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 26-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 29-34).

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ποιμένος ὁσίου (†450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων. Ἡχος γ', ἐωθινὸν α'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Οἱ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7, καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἄσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος». Απολυτίκια «Ἐνόφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, καὶ τὰ εὐλογήταρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσφόδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμωτέραν», «Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τοῖς μαθηταῖς συνέχαιρες».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐύφρανέσθω» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιβ' ἐπιστολῶν, «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην» (Α' Κορ. 1ε' 1-11). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιβ' Ματθαίου, «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν» (Μτθ. 1θ' 16-26). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἶνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Έορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὑρίσκεται εἴτε ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ίδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμον· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος τοῦ μάρτυρος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· ἢ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ὁσίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

28. Δευτέρα. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αιθίοπος (δ' αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 7-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 6-12).

29. Τρίτη. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε., 29 Αὔγούστου §1), ἄνευ Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτη ζ' ἐβδ. Ματθ., «Ἡκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης» (Μτθ. ιδ' 1-13)· καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ

ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα»· Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, 29 Αὐγούστου, «Ὦς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρᾶ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡκουσεν Ἡρόδης ὁ βασιλεὺς» (Μρ. ζ' 14-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἰδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστείᾳ.

30. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῆς μνήμης τῆς ἀποτομῆς τῆς τ. κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἀλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 12-ι' 7).

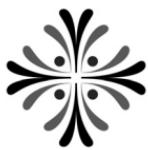
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 20-27).

31. Πέμπτη. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μον τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» ὡς εἴθισται. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου τῆς λειτουργίας, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· «Ἄξιον ἔστι»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου» ὀρίζεται ως κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «περιλαβοῦσα» ἀντὶ τοῦ ὄρθοῦ «περιβαλλοῦσα».

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 12

1. Παρασκευή. † Αρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἢ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυή (1440 π.Χ.), Ἀμμοὺν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδους καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεὼν στυλίτου (†459). Μελετίου ὁσίου. (Τ.Μ.Ε. 1η Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α') καὶ τοῦ ὁσίου 6 (ἢ τοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἰδιομέλων –παραλείποντες τὸ α' – ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α' στιχολογίαν «Ο καιροὺς καρποφόρους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο ἀρρήτῳ σύμπαντα» (κείμενον μετὰ τὴν ζ' ὡδὴν ως κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου) εἴτα τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας ως ἀκριβῶς ἔχουν (τὰ τῆς γ' στιχολογίας καταλιμπάνονται). Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὅρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες ἀπαντες ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ' ὡδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζήτει αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ] ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ζ' ὡδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ώς ἔξης·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἥχος δ', «Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὅντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει

σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

‘Ο οἶκος

Ἄρρητῷ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφίᾳ, ἵσχύι τε παντονργικῇ διασφέζοντι πάντα, τὸν ὅμινον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον ἑτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ρύσθηναι δυσχεροῦς, ὀρατῶν καὶ ἀօρατῶν δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἶτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἷς, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αὗνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τὸν μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς Ἰνδίκτου (ἄνευ τῶν είρμῶν)]. Μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ο πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ο τῶν αἰώνων ποιητής» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτεμβρίου, «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α΄ Τιμ. β' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε ἀλληλούια»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

2. Σάββατον. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἱ.), Ἰωάννου Κωνσταντίνουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ (†595).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. β' 6-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 15-22).

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου ὄσιου (†467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυνδώρου νεομάρτυρος (†1794)· ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ ἀγ. Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡχος δ', ἐωθινὸν β'.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ἴερεὺς ἐννομώτατος», Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Οσιε πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλητική, ἥχος πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τῆς ποίμνης σου θεόφρον», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' φῶδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ δύο τοῦ Μηναίου «Χορείαν ἄγε σήμερον», «Αγγελικῶς ἐβίωσας» καὶ τὸ θεοτοκίον «Τετυρωμένον πάναγνε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθῃ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τῆς ποίμνης σου θεόφρον», «Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγί-

στικὸν κοντάκιον «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιγ' ἐπιστολῶν, «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α΄ Κορ. ις' 13-24). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιγ' Μαθαίου, «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα' 33-42). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἶνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

4. Δευτέρα. Βαβύλα ιερομάρτυρος (†251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης (†117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου· Ιερουσαλὴμ καὶ τῶν νιῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροίᾳ μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1781).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἐμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 10-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 10-23).

5. Τρίτη. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 20-ιγ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 24-34).

6. Τετάρτη. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ. Καλοδότης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἑορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμβρίου (Ἐβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, 8 Νοεμβρίου (Λκ. ι' 16-21).

7. Πέμπτη. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σώζοντος μάρτυρος (†304). Δανιὴλ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1929).

Εἰδησις. Εἰς πάσας τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους καθημερινὰς (ἐκτὸς Κυριακῆς) ὅχρι τῆς 21ης τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἀνευ Παρακλητικῆς (ὅρα ἐμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· κοντάκιον προεόρτιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 1-20).

8. Παρασκευή. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΉΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Τ.Μ.Ε., 8 Σεπτεμβρίου, §§4-6).

Εις τὸν ἐσπερινὸν ἄπαντα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸν ὅρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Άπολυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἡς τὸ γενέθλιον ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εις τὸν ὅρθρον ἄπαντα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολογίαν κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' φόδην «Ἡ παρθένος Μαριάμ». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56). Άπο γ' φόδης τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοὴ «Πύλην ἀδιόδεντον» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσφδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' φόδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» καὶ ἐν τέλει «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» ἄπαξ.

Εις τὴν λειτουργίαν, τὰ ἔξης ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἄντιφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Λανιδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ίδού ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εῦρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

὾ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Άντιφωνον β'

Ὦμοσε Κύριος τῷ Λανιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Ἐκεῖ ἐξανατελὼ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

὾τι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἔαντῳ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Οὐ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Ωδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ὕγιασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Είσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου». «Εἶδομεν τὸ φῶς».

9. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως. Ίωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Ἡ ἀκολουθία ως ἐν τῷ Μηναίῳ· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ιωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Σαββάτου πρὸ τῆς ὑψώσεως, Σαββάτου ιγ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις» (Α΄ Κορ. β' 6-9). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαββάτου ζ' ἑβδ. Ματθαίου, «Οὐ φιλῶν πατέρα» (Μτθ. ι' 37-ια' 1). κοινωνικὸν «Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι». «Εἶδομεν τὸ φῶς».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων (†305-311). Ἀνάμνησις θαύματος τῆς Ὑπ. Θεοτόκου ἐν Ὁρχομενῷ Βοιωτίας (†1943). Ἡχος πλ. α', ἑωθινὸν γ'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ι. Συνόδου, μνήμῃν ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἔθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονήσιων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ύπάρχει ἐν ἴδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις Γενεσίου §§13-14) ἡ μὴ ἔօρτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου», Δόξα, «Τῶν δικαίων θεοπατόρων»· κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἔօρτῆς προσόμοια 3 «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσιν εὐφημήσωμεν» (10ης Σεπτεμβρίου) εἰς 4, Δόξα, τῆς ἔօρτῆς «Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ» (8 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν λιτήν), Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἔօρτῆς «Δι' ἀγγέλου προρρήσεως» (ζήτει εἰς τὴν 10ην τοῦ μηνὸς ἥ εἰς τὴν λιτήν τῆς ἔօρτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἔօρτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν· ἀπὸ γ' φόδης κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος Μαριάμ» (μεσῷοιν τῆς 10ης τοῦ μηνός)· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ήμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὄτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» (μεθέορτον 10 Σεπτεμβρίου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα*— προσόμοια τῆς κυρίας ήμέρας τῆς ἑορτῆς 3 «Ὥ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε καὶ κλίνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου», β') «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρίᾳ»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' μετ' ἐφυμνίου «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»** [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οὗτοῦ φόδης τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἴωακεὶμ καὶ Ἀννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου— Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, δον ζήτει Κυριακῆς κβ' ἐπιστολῶν, «Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ.

* Ὁρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἰνους τῆς 8ης Ιανουαρίου.

** Ὁρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς 20ῆς Αὐγούστου.

ς' 11-18). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ιω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

11. Δευτέρα. Θεοδώρας ὄσίας (†491). Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου (θ' αἱ.), Εὐανθίας μάρτυρος. Θεοδώρας ὄσιομάρτυρος τῆς ἐν Βάστᾳ Ἀρκαδίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 11-16).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ιβ' 19-36).

12. Τρίτη. Απόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὔτονόμου (†313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἱ.) ἱερομαρτύρων. Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον κατὰ τὴν α' ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἔξης διαφορῶν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «Μακάριος ἀνήρ», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὅρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυελεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' φόδης τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσώδιον κάθισμα «Ἡ παρθένος Μαριάμ»· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν ως ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου· μετὰ τὴν εἰσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 21-γ' 7). Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ια' 47-54). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἄλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

13. Τετάρτη. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἐκατοντάρχου (α' αἱ.). Ἀριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου. Ιεροθέου ὄσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας (†1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διά-

ταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Εἰς τὸν ὅρθρον καταβασίαι οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαινίων, Σεπτεμβρίου 13, «Ἄδελφοι ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι» (Ἐβρ. γ' 1-4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ιουνίου 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας» (Μτθ. ις' 13-19). «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπου σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλούια». «Εἶδομεν τὸ φῶς».

14. Πέμπτη. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Σ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», Δόξα, «Ὦς τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ώς ἔξης: «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἔστι» καὶ «Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσω τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ψωσίν ἑορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὅρθρον ἄπαντα ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας»· ἡ θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο είρμοι «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἦχον δέ (ἄγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ιεροῦ, ἀρχονται τοῦ ἀσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης ιστάμενος

ιερεύς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ’ αὐτῆς ἐν ηὐτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἱρεῖ τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ, στραφεὶς περὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔξερχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ιεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἔξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεὸς» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α' ΥΨΩΣΙΣ. Ό ιερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρὶς ηὐτρεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ύψῳ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὁρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραπόδιου, θυμῷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», δὲ ἐπαναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ακολούθως ὁ ιερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ύψοι αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἔκατόν, ἐνῷ ὁ ιερεὺς σφραγίσας τρὶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἔκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ύψοι τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσέβοντος ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ζηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἔκατόν, ἐνῷ ὁ ιερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρὶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἔκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ύψοι τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐκφωνῶν «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γένεσιν ἐκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὖθις ὁ ἰερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ύψοι τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἑλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δέκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἰερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιά, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ύψοι τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν εἴκοσιον τάρανθαδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὕψωσις· ὁ ἰερεὺς ἵσταμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ύψοι τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Οὐ νύψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἔκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἴδιομελα «Δεῦτε, πιστοί» κ.λ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἦς πληρωθείσης, ὃ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Οὐ νύψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Ο λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24). Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ιω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ή θ. λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέως ὁ είρμὸς «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐστημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν... τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυτις ως εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Ειδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εισοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυροθείεις»· κοντάκιον «Ο ὑψῳθείεις».

15. Παρασκευή. Νικήτα μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου ὁσίου (ι΄ αι.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεὼν Θεσσαλονίκης (†1429), Ιωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1811).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. σ΄ 45-53).

16. Σάββατον μετὰ τὴν ὑψωσιν. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου (†304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιεόρτιος ως ἐν τῷ Μηναίῳ, ᾗ τοι εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: Σαββάτου μετὰ τὴν ὑψωσιν, ὃν ζήτει Σαβ. ιβ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν» (Α΄ Κορ. α΄ 26-β΄ 5). Εὐαγγέλιον: ὅμοίως, ὃ ζήτει τῇ Παρ. δ΄ ἐβδ. Ιωάννου, «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με» (Ιω. η΄ 21-30)· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε».

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἐσπερινόν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἴνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, ὅπότε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας,

Κυρ. ις' ἐπιστολῶν (Β' Κορ. σ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν ὑψωσιν· κοινωνικὸν «Ἐις μνημόσυνον».

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων (†137). Ἡχος πλ. β', ἔωθινὸν δ'.

Σημείωσις. Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ T.M.E. (14 Σεπτεμβρίου §§9-11) ἡ μὴ ἔορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἀγίων τοῦ Μηναίου σήμερον καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις). Εἰς ναοὺς ὅμως τιμομένους ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀγίας Σοφίας καὶ κατέχοντας ἔορτάσιμον ἀκολουθίαν αὐτῆς ἐν ίδιαιτέρᾳ φυλλάδι, συμψάλλεται ἡ τοιαύτη ἀκολουθία μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὰς σχετικὰς προβλέψεις τοῦ T.M.E. διὰ τὴν 16ην καὶ 20ὴν Σεπτεμβρίου ἐν Κυριακῇ· ὅτε – καὶ μόνον εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ναοὺς – λέγεται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον τῆς ἔορτῆς, Δόξα, τῆς ἀγίας· κοντάκιον «Οὐ ύψωθείς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάτιμα στιχηρὰ 6 καὶ τῆς ἔορτῆς προσόμοια 3 εἰς 4 «*Σήμερον ἔξέλαμψε*» κ.λπ. (17ης Σεπτεμβρίου), Δόξα, τῆς ἔορτῆς «*Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου*» (ζήτει εἰς τοὺς αἴνους τῆς 14ης Σεπτεμβρίου)*, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «*Tίς μὴ μακαρίσει σε*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς Ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάτιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἔορτῆς «*Tῶν προφητῶν αἱ φωναί*» (17 Σεπτεμβρίου).

* Τὸ T.M.E. ως δοξαστικὰ τῶν ἐσπερίων καὶ τῶν ἀποστίχων σημειοῦ νὰ φαλοῦν μεθέορτα, χωρὶς ὅμως νὰ ὄριζῃ ποῖα συγκεκριμένα· ἀλλὰ σήμερον τὸ Μηναῖον ἔχει μόνον ἐν μεθέορτον ιδιόμελον. Άλλὰ καὶ εἰς τὸν ὅρθρον τὸ T.M.E. ὄριζει ἔξαποστειλάριον μεθέορτον, ἐνῷ τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει διὰ σήμερον ἐν τῷ Μηναίῳ. Ταῦτα ὑποδεικνύουν ὅτι αἱ γενικαὶ ὁδηγίαι τοῦ T.M.E. περὶ μεθεόρτων δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται κατὰ γράμμα, ἀλλὰ κατ' ἔννοιαν. Όθεν τὸ μὲν μεθέορτον ιδιόμελον τῆς ἡμέρας ὠρίσθη εἰς τὰ ἀπόστιχα, ἐνῷ διὰ τὰ ἐσπέρια ὠρίσθη τὸ ιδιόμελον τῶν αἴνων τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἔορτῆς· ἀμφότερα δὲ τὰ ὄρισθέντα ιδιόμελα εἶναι ὅμοιχα μὲ τὰ ἀναστάτιμα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαι δυνάμεις», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογῶν, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτεμβρίου)· ἀπὸ γ' ὡδῆς [τὸ κοντάκιον τοῦ σταυροῦ χῦμα καὶ] ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν» (14 Σεπτεμβρίου μετὰ τὴν γ' ὡδήν)· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εῖ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες», καὶ τῆς ἑορτῆς «Σταυρὸς ὁ φύλαξ» (βλέπε 14 Σεπτεμβρίου).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα*—τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.) προσόμοια 3 «Ὥ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α') «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἄγιος ἔστι», β') «Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὀρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ως ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς οἵωδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

* Όρα σχετικὴν ὑποσημείωσιν εἰς τὸν αἰνους τῆς 8ης Ιανουαρίου.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Οὐ ύψωθεῖς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζήτει Κυριακῇ καὶ ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζήτει Κυριακῇ νηστειῶν, «Οὓς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἔξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

18. Δευτέρα.

Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

19. Τρίτη.

Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1).

20. Τετάρτη.

† Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118). Ιλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. ζ' 2-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ἄγιος περισσότερον, παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἵνων καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Κυριακῆς καὶ ἐπιστολῶν, «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Πέμπτη.

Ἀπόδοσις τῆς Υψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130). Ιωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Ειδησις. Έπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22ᾳ μετὰ τῆς τοῦ ἵερο-μάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἄνευ Ψαλτηρίου ἐσπερινὸν καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ο ἀναστὰς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὅρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὅρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ῃς τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὥσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ύψωσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ως ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισ-άγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22)· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ως ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμὸς «Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ειδήσεις. 1. Απὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

2. Απὸ αὔριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἑορτάζεται ἄγιος, καταβασία εἰς τὸν ὅρθρον «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. Παρασκευή.

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαάκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

23. Σάββατον.

Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ταῦδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109). Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτσης (†1814).

Ό ήλιος είσερχεται εις τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ή ακολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Ἅγραν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ»· καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασίᾳ»· Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Σεπτεμβρίου 23, «Ἄβραὰμ δύο νιὸν ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὅμοιως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' (Α΄ ΛΟΥΚΑ). Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» ἐν Κυθήροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Αθωνίτου (†1938). Ἡχος βαρύς, ἐωθινὸν ε'.

Α'. Τάξις συμψαλλομένης καὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης

Σημείωσις. Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ T.M.E. (24 Σεπτεμβρίου §§1-3) συμψάλλονται σήμερον τρεῖς ἀκολουθίαι· ἡ ἀναστάσιμος, ἡ τῆς Θεοτόκου ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος, καὶ ἡ τῆς ἀγίας Θέκλης ἐκ τοῦ Μηναίου. Έὰν δῶς ὁ ναὸς δὲν ἔχῃ φυλλάδα τῆς Μυρτιδιωτίσσης, βλέπε τὴν β' τάξιν τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκιον «Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα»· κοντάκιον «Ἐνφραίνεται λαμπρᾶς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 καὶ τῆς ἀγίας Θέκλης ἔτερα 3, Δόξα, τῆς Θεοτόκου, Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Λεόντων ὄρμάς», Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», Καὶ νῦν, «Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιόμελα τῆς Θεοτόκου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Εις τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ’ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς Θεοτόκου. Εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ φόδης κάθισμα τῆς ἀγίας καὶ τῆς Θεοτόκου· ἀφ' ζ΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον». «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ Μηναίου «Ρωσθεῖσα καλλιπάρθεν», καὶ τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Θεοτόκου ἔτερα 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου», β) «Ἐξηρεύζατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν», Δόξα, τὸ ε΄ ἔωθινὸν «Ὦ τῶν σοφῶν σου», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ΄ φόδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν», «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος –μετὰ προκειμένου τῆς 24ης Σεπτεμβρίου–, Κυριακῆς λγ΄ ἐπιστολῶν, «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α΄ Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» (Λκ. ε΄ 1-11). Εἰς τὸ Εξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδησις. Εἰς τὸν ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσσης μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας συμψάλλεται μόνον ἡ ἔξι ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται· εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ είρμοι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτεμβρίου (Φιλιπ. β΄ 5-11· Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28).

*Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσσης.
Ὕχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».*

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἔσωμεν ἄσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἵστιν βραφεύσασα».

Β'. Τάξις συμψαλλομένης μόνης τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου

Σημείωσις. Εἰς τὸν ναὸν τοὺς στερούμενους ιδιαιτέρας φυλλάδος τῆς Θεοτόκου «Μυρτιδιωτίσσης», ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν συνήθη τάξιν ὡς ἀκολούθως.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Ἄθλητικοῖς παλαισμασι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος κ.λπ.. Τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα, Δόξα, «Λεόντων ὄρμάς», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφεντε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ό τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὦς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὁδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οἵ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ Μηναίου «Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 4 μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι», καὶ β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηρύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τὸ εἶ ἐωθινὸν «Ὦ τῶν σοφῶν σου», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυνσας», «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Άπόστολος: μεγαλομάρτυρος –μετὰ προκειμένου τῆς 24ης Σεπτεμβρίου–, Κυριακῆς λγ' ἐπιστολῶν, «Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β' Τιμ. γ' 10-15). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α' Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γέννησαρέτ» (Λκ. ε' 1-11). «Ἄξιον ἔστιν»· «Αἴνειτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

25. Δευτέρα. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἱ.).

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 22-β' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 38-44).

26. Τρίτη. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ιωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεών τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τ. κάρας τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἵ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἐν τῷ ἐσπερινῷ, μετὰ τὴν εἰσοδον κ.λπ. ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἄ ἡμεῖς ἴστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσσχωμεν»). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὅρθρον –ἐκ τῶν βημοθύρων– τὸ ια' ἐωθινόν, «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ιω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα

μου»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε Χριστῷ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασίᾳ»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτεμβρίου, «Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται» (Α΄ Ιω. δ' 12-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ιω. ιθ' 25-27, καὶ 24-25)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. Τετάρτη. Καλλιστράτου μάρτυρος (†304)· Αριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

28. Πέμπτη. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ (†350). Βαροὺχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 14-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

29. Παρασκευή. Κυριακοῦ ὄσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 17-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-23).

30. Σάββατον. Γρηγορίου ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (†335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. ιδ' 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ᔹχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Τ ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Β' ΛΟΥΚΑ). Ἀνανίου ἀποστόλου, Θωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ (ζ' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλουν. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAZEA*», ἐσπέρια στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τῶν ἀγίων, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς», Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πρώτη καλῶν ἀπαρχῆ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλητική, Σάβ. ἐσπέρας, ἥχος πλ. β').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατῆλθες», «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, «Ἐν σοί, πάτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φόδης ως συνήθως.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος»* καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

* Βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὅρθρον τῆς 12ης Μαρτίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ σ' ἔωθινὸν «*H ὅντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους*», «*Ἄπόστολε ἄγιε*», «*Ἐν σοί, πάτερ, ἀκριβῶς*», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιεροφανίας ἐπιστολῶν, «*Ὕμεῖς ἐστὲ ναὸς Θεοῦ ζῶντος*» (Β' Κορ. 16-ζ' 1). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Λουκᾶ, «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν*» (Λκ. 31-36). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἴνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδησις. Αποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθείση κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὁκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἑθνικῆς ἑορτῆς.

2. Δευτέρα.

Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος (†304).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἔως Παρασκευῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις, §§1-30.

Απόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὁκτωβρίου 2 (Α' Τιμ. α' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. 24-30).

3. Τρίτη.

Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν (†96). Ρουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἱ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Απόστολος: ἱερομάρτυρος, Ὁκτ. 3 (Πρξ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: Τρ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. 37-45).

Σημείωσις. Ὄπου ἀν ἑορτάζεται ὁ ἄγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασία «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*»· κοντάκιον «*Προστασία*»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀγίου, Παρ. 5' ἑβδ. Ματθ. (Μθ. γγ' 44-54).

4. Τετάρτη.

Τεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἱ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 25-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. 46-ζ' 1).

5. Πέμπτη. Χαριτίνης μάρτυρος (†304). Μεθοδίας όσίας τῆς ἐν Κιμώλῳ (†1908).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ς' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

6. ΠαρασΚΕΥή. † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Ἐρωτήδος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἑπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, ἐωθινὸν θ' (Ιω. κ' 19-31).

7. Σάββατον. Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων (†290-303). Πολυχρονίου ἰερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιη' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 39-45).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Γ' ΛΟΥΚΑ). Πελαγίας όσίας (†457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος (†303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης. Ἡχος α', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Ὅπου ἐπλεόνασε», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι», Καὶ νῦν, «Ἄννυμφεντε παρθένε» (Παρακλητική, ἥχ. πλ. δ', Σαβ. ἐσπέρας). Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ως προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ σ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὄτι ἥραν τὸν Κύριον» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν «Ἴδον σκοτία καὶ πρωΐ», Καὶ νῦν, «Ὕπερεν λογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιη̄ ἐπιστολῶν, «Ο σπείρων φειδομένως» (Β' Κορ. θ' 6-11). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Λουκᾶ, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν» (Λκ. ζ' 11-16). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

9. Δευτέρα. Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἱ.). Ἀβραὰμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἱ.), Ἄνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἀπόστόλου, ι' Κορ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ἀπόστόλου, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

10. Τρίτη. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

11. Τετάρτη. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἐπτά· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (†850).

Ἀπόστολος: ἀπόστόλου, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πράξ. η' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 22-25).

12. Πέμπτη. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων (†850). Δομνίνης μάρτυρος, Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου (†1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἀγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

13. Παρασκευή. Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 27-β' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

14. Σάββατον. Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ (†787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμηνης.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 58-ι ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Δ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὁσίου (†760), Βάρσου ὁμολογητοῦ. Ὁχος β', ἐωθινὸν η'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Ὁκτωβρίου (T.M.E., 11η Ὁκτωβρίου §§1-3). Κατὰ παρίαν τάξιν τοῦ T.M.E. ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μῇ ἔօρτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταληπτάνεται.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μνηστικάς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐτήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ότε κατηλθεῖς*», Δόξα, «*Ύπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, «*Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τῶν πατέρων «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*», Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, ἡ προστασία*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ύπερδεδοξασμένος εἶ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων ἀπὸ γ' φδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἴτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Άγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Διόν ἀγγέλους βλέψασα*», τὸ τῶν ἀγίων «*Πατέρες οὐρανόφρονες*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ιδιόμελον «*Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ύπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ότε κατηλθεῖς*», «*Ύπερδεδοξασμένος εἶ*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὁκτωβρίου, «*Πιστὸς ὁ*

λόγος» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δέ Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Σημείωσις. Η σημερινή Κυριακή, ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῆ ώς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

16. Δευτέρα. Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἱ).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 12-16).

Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγ. ἀγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

17. Τρίτη. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 23-27).

18. Τετάρτη. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὁκτ. §1), ἡ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν γίνεται εἰσόδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλητική, ἥχος πλ. β', Τετάρτῃ ἐσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἄπόστολε ἄγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέγονται καταβασίαι, ψάλλονται ὅμως αἱνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὁκτωβρίου, «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κλσ. δ' 5-11, 14-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμβρίου τῆς λειτουργίας, «Ο ἀκούων ὑμῶν ἐμοὶ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἐπ' ὄντος τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσόδος, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Η παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιττὴ ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ἄκρω δακτύλω ἀψαμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Πέμπτη. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος (†307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρ. διακαινησίμου (Πρξ. β' 14-21).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

20. ΠαρασΚΕΥή. Ἀρτεμίου μεγαλομ. (†326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 8-19).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 1-15).

Εἰδησις. Ὄπου ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἄγ. Γερασίμου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρώνης), συμψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἄγιον Ἀρτεμίου, οὗ τινος προηγοῦνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ὁ κανὼν τοῦ ὅρθρου, δοξαστικὰ ὅμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἄγιον (T.M.E., 20 Ὁκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὅμοίως τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἄγιον. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄντοτα ὅμως τοῦ ἄγιον (ἢ τῆς ὁσίας) ναοὺς ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. Σάββατον. Ἰλαρίωνος ὁσίου (†371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας (†1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Σ' ΛΟΥΚΑ). Ἀβερκίου ισαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως (†167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀγίων ἐπτὰ παιδῶν (†250).
‘Ἡχος γ', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἄρχιερεῦ ὅσιε», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς Ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Δεῦτε πᾶσα κτίσις», Καὶ νῦν, «Ἄνυμφεντε παρθένε» (Παρακλητική, Σάβ. ἐσπέρας, ἥχ. πλ. δ').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐνύφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Κανόνα πίστεως», Δόξα, «Οι μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὄράσει».

Εις τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὡδῆς ώς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», καὶ τὰ τοῦ Μηναίου «Ἐπιτελῶν, Αβέρκιε» καὶ «Σὸν Ιαμβλίχῳ μέλψωμεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Ἐχρισε σὲ ἀρχιερέα» κ.λπ. εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν», β) «Οἱ ἵερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὦς ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρίᾳ».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθῃ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὡδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐνόφραινέσθω», «Κανόνα πίστεως», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος: Κυριακῆς κ' ἐπιστολῶν, «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α' 11-19). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν» (Λκ. η' 27-39). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

23. Δευτέρα. † Ιακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου (†63).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ψάλλεται ἡμιεόρτιος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ

ἄνευ ἀναγνωσμάτων, εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης· εἰς δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία» καὶ κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Απόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. κ' ἐπιστ. (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 54-58).

24. Τρίτη. Αρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἱ.)· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 1-3, 6-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. σ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

25. Τετάρτη. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων (†355).

Ταβιθᾶς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. σ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 9-13).

26. Πέμπτη. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἄπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξαι» (Παρακλητική, ἥχος πλ. δ', Δευτ. πρωΐ). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἄπαξ. Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τοῦ ἀγίου, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» μετὰ τοῦ είρμοῦ «Τὴν τιμιωτέραν», ὡς καθ' ἔκαστην. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εὔρατο» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Απόστολος τοῦ ἀγίου, 26 Όκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαββάτου γ' ἐβδ. Ιωάννου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Απὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τριπάριον τῶν αἰνῶν τοῦ ἀγίου, «Τεῖχος ὡχυρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἥν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέρων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

'Η διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α') Παπαδοπούλου.

27. Παρασκευή. Νέστορος μάρτυρος (†306). Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. σ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

28. Σάββατον. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλης, Εύνικης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Στεφάνου όσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Τρεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων (†1824). Ἐθνικὴ ἔορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἡπείρῳ πολέμῳ (1940).

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ι. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ 1η Οκτωβρίου ἀγομένη ἔορτὴ τῆς ἵερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῇ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἔορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμίας Σκέπης ζήτει ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἡ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἔορτῆς ψάλλεται ἔορτάσιμος ως ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτήρα στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμον ἀγίας αὐτοῦ μητρός, ἡς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἔορτάζομεν, δυνάμει...» Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' σ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἔορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μουν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, 21 Νοεμβρίου, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἔξῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἔορτῇ

«Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς, ἥχος α'·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἣν ως φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγα-

λείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθείᾳ ἄχραντε.

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ύπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ὥχον βαρύν:

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ισχύι· ἡ δεξιά σου, Κύριε, ἔθρανσεν ἔχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ύπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἄγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περινθρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάζατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἔξης αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἱκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἑκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἧν ψάλλεται «Ἄιωνίᾳ ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἧν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστον ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἵεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρητῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην*.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητὶ ἐπὶ τὴν εὖσημον ταύτην ἡμέραν ἥγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι φδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, δὲ δεξιά σον εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὄτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ύβριστὴν καὶ ύπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ύψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἴσχυός, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἔχθροι ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὐ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἐτι δὲ καὶ ύπερ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὄστα αὐτῶν ώς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἵ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο χορὸς «Ἄμήν», καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἀπόλυτιν καὶ «Δι’ εὐχῶν».

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ). Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ψωμαίας (γ' αἰ.), Αβραμίου ὁσίου (†360). Ἡχος δ', ἐωθινὸν ι'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Νεῦσον παρακλήσεσιν». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

* Πρβλ. «Ἐπίσημοι Δοξολογίαι μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν», ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας, σελ. 44.

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ ὠδῆς ώς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἀπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ί' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸν ἀναστάντα Κύριον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ί' ἔωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ᾁδον κάθοδον», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς καὶ ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ΄ Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις... φῶνομα Ιάμρος» (Λκ. η' 41-56). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄζιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἶνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Δευτέρα. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων (†285). Κλεόπα καὶ Άρτεμιᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας Δευτ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 13-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 29-33).

31. Τρίτη. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αι.). Ἐπιμάχου μάρτυρος (†250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 20-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14

1. Τετάρτη. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης. Δανὶδ ὄσίου τοῦ ἐν Εύβοιᾳ (ις' αἱ.), Ἰακώβου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμ. §1), ἡ τοι εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης: εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῶν ἀγίων, Νοεμ. 1η, «Ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἀγίων εἴθισται εἰς ὥρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αἴνους τοῦ Μηναίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅπότε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, Ιησ. Νοεμβρίου, «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἰδιαιτέρως τιμῶνται οἱ ἄγιοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῶν, εἴθισται νὰ συμπληρώνεται εἰς τὸν ὅρθρον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου μὲ τὰ καθίσματα τῆς Ιησ. Ιουλίου, ὅπότε γίνεται εἰσόδος εἰς τὸν ἐσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὅρθρον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὄσιος Δανὶδ ἢ ὁ ἱερομάρτυρς Ἰάκωβος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἀγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

2. Πέμπτη. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων (†341-345). Τῶν ἐν Ἀγρινίῳ τριῶν νεομαρτύρων (†1786).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 2-9).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

3. Παρασκευή. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Αειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.). ἀνακομιδὴ λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου (†1797).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 10-18).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

4. Σάββατον. Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†846), Νικάνδρου καὶ Ἐρμαίου ἱερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος. Γεωργίου ὁσίου (Καρσλίδη) τοῦ ἐν Δράμα (†1959).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικὰ διατάξεις §§31-44).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ' ἐβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εύαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Ε' ΛΟΥΚΑ). Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.). Ἐρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἡχος πλ. α', ἐώθινὸν ια'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις». Απολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐώθινὸν (ια') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ό ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηγαίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν πιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «ὝΩ φοβερὸν μωστήριον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια' ἐωθινὸν «Φανερῶν ἑαντόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κβ' ἐπιστολῶν, «Ἴδετε πηλίκοις ὅμιν γράμμασιν» (Γαλ. σ' 11-18). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις' 19-31). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

6. Δευτέρα. Παύλου Κων/πόλεως ὄμοιογητοῦ (†350). Λουκᾶ ὁσίου (†800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

7. Τρίτη. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἱ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὅρει (†1053).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

8. Τετάρτη. † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε., 8 Νοεμβρίου §§1-3). Τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ: «Οἱ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» καὶ «Ἐνδόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα». Τὸ ἀπολυ-

τίκιον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῶν ἀγγέλων, Δευτέρας α' ἐβδ. Ματθαίου, «Ὦρᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι οἱ εἱρμοί «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου», καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰδησις. Οἱ εἱρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ώς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἐξῆς σημεῖα:

'Ωδὴ α' «...καὶ ᾧσα γηθόμενος ταύτης τὴν εἴσοδον».

'Ωδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

'Ωδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

'Ωδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ίερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...»

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, 8 Νοεμβρίου, «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Εβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, «Ο ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλληλούια».

9. Πέμπτη. Ὄνησιφόρου μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.), Ματρώνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (†889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ (†1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 9-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἀγία Θεοκτίστη ἢ ὁ ἄγιος Νεκτάριος, ἢ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἀγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ιδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἄνοιξα τὸ στόμα μου» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλέπε εἰδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ώς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

10. Παρασκευή. Ὁλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ὁρέστον μάρτ. τοῦ Τυανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 14-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 31-35).

11. Σάββατον. Μηνᾶ (†304), Βίκτωρος (β' αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου (†304), μαρτύρων· Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. η' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 37-43).

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Η' ΛΟΥΚΑ). Ἰωάννου τοῦ ἑλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620)· Νείλου ὁσίου τοῦ ἀσκητοῦ. Ἡχος πλ. β', ἐωθινὸν α'.

Σημείωσις. Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., σήμερον «ἡ τοῦ ὁσίου Νείλου ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις καὶ ψάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστάσιμον ἀκολουθίας».

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Δόξα, «Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ»· κοντάκιον «Τῆς στρατείας ἥρπασεν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Ἐσκόρπισας ἔδωκας» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τοῦ ἑλέοντος πηγή», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον (ῆχ. πλ. β').

«Ἐνδοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὗρε ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἑβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηρύζησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας· δι' ὅ πύλη σοι οὐρανῶν ἡνέωκται· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβειν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἰωάννη μακάριε»· (ἐκ τοῦ Μηναίου Κων/πόλεως, ἔτους 1843, εἰς τὸ ὄποιον ἀναφέρονται αἱ διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε.).

Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἄγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἐλεήμονα γνώμην», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι δύμοιον θεοτοκίον (μεσώδιον τῆς 9ης Νοεμβρίου).

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ώς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεί με ἐξαιρουσα· ὅθεν ώς ἐκ μέσου, φλογίζουσης καμίνου, ρυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κρανγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύοντα στὸ σῷον Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Αφ' οὗ γένηται τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσόδον» (βλ. 8 Νοεμβρίου)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ιερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ ἱεράρχου «Τὸν μαμητὴν φανέντα» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμιοια 3 εἰς 4 «Χαίροις, τῆς ἐκκλησίας φωστὴρ» κ.λπ. (ἄζεται εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα, α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ» καὶ β) «Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὡν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν», Δόξα, τὸ α' ἔωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδης τοῦ κανόνος τοῦ ἰεράρχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἄγγελικαι δυνάμεις», «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Προκείμενον τῆς 12ης Νοεμβρίου· Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, Κυριακῆς ιη̄ ἐπιστολῶν, «Ο σπείρων φειδομένως» (Β' Κορ. θ' 6-11)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς η̄ Λουκᾶ, «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

13. Δευτέρα. † Ιωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἰεράρχου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ως ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ἴδιομελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τοῦ ἰεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσοδον» (βλέπε εἰδῆσιν 8ης Νοεμβρίου). Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἡ τοῦ στόματός σου» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός»· Ἀπόστολος: τοῦ ἰεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «Τοιοῦτος ὑμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

14. Τρίτη. † Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Γρηγορίου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ (†1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἅγιών Οἰκογενῶν αὐτοῦ. Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου (†1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε., 14 Νοεμ. §1), ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἔσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε Φίλιππε» ἐν τῷ ἔσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὅρθρου ἄπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός»·

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυριακῆς ἡ ἐπιστολῶν, «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α΄ Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς α' νηστειῶν, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ιω. α' 44-52). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

15. Τετάρτη. Γουρία, Σαμωνᾶ (†299-306) καὶ Αβίβου (†222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ' ἐβδ. ἐπ. (Α΄ Θεσ. δ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 1-10).

16. Πέμπτη. † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἀποστόλου, ως στερουμένη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὄρθρου, εἶναι ἡμιεόρτιος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε» ἐν τῷ ἐσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δὶς μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Απόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρίτης δ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Λέγει ἡ γραφὴ· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ρωμ. ι' 11-ια' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ε' ἐβδ. Ματθαίου, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

17. Παρασκευή. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας (†270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†471).

Απόστολος: ἡμέρας, Παρ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Θεσ. ε' 9-13, 24-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 15-18, ιζ' 1-4).

18. Σάββατον. Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. (†306). Ρωμανοῦ μάρτυρος (†308), Ζακχαίου διακόνου (†307), Ἀναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας (†1743).

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Ρωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἰδῆποτε ἡμέρᾳ καὶ ἀν τύχῃ σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὸν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τοπικαὶ διατάξεις §§31-44).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. 1α' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 57-62).

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Θ' ΛΟΥΚΑ). Ἀβδιοὺ προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρλαὰμ μάρτυρος (†304). Ἡλιοδώρου (†272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων. Ἡχος βαρύς, ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ο μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ἡ ἀγία μνήμη σου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ὑπὸ τὴν σήν, δέσποινα». Ἀπολυτίκιον «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὦς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φόδης ως εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μον... ταύτης τὴν εἰσόδον» (βλ. 8 Νοεμβρίου)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ἴερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἄγγελος μὲν ἐκόμισεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ὕπερενδογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Απόστολος: Κυριακῆς κδ' ἐπιστολῶν, «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β' 14-22). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς θ' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ' 16-21). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

20. Δευτέρα. Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου (†816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως (†447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα καὶ ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐνφροσύνης σήμερον».

Απόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 20-25).

21. Τρίτη. † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (Τ.Μ.Ε., 21η Νοεμβρίου §§5-7).

Η ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Απόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντον καὶ παναμώμον αὐτοῦ μητρός, ἡς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν...» Εἰς τὸν ὄρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος «Ἐξηρεύζατο ἡ καρδία μουν...]], καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Η θ' ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ είρμος «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ζένον». Ζένον.

Εις τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσόδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Τρισάγιον. Απόστολος: τῆς ἐορτῆς, 21 Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμος «Ἄγγελοι τὴν εἰσόδον... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Ειδήσεις. 1. Απὸ σήμερον ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἔορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται».

2. Τῇ 22ῃ καὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὅρθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἔορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β' κανὼν.

3. Απὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητικὴ (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἔορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §55)· κοντάκιον ὄμοιώς τῆς ἔορτῆς.

22. Τετάρτη. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὄνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων. Ιακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ νέου ἀσκητοῦ (†1991).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλων, 22 Νοεμβρίου (Φιλήμ. 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἵ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 15-17, 26-30).

23. Πέμπτη. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου (†394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 13-γ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἵ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 31-34).

24. Παρασκευή. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (†101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†311).

Ἀπόστολος: ἱερομαρτύρων, 24 Νοεμ. (Φιλιπ. γ' 20-δ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἵ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 12-28).

25. Σάββατον. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος (†313). Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα» τὰ ἐσπέρια ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμια τῆς ἔορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «Χαίρει ὁ οὐρανὸς» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἀγίας «Βίον ἄνλον», Καὶ νῦν, «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Τὴν πανεύφημον νύμφην», Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Σημείωσις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἀγίας, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυνέλεον καὶ ὥριζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (Σαβ. ιζ' ἐβδ. Ματθ., «Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ύπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Έκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει δόμως νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τῆς ἀγίας ναούς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ώς εἰς τὸν ἔσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἀγίας· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῆς ἀγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἀγίας καὶ τὸ συνναξάριον. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ἡ θ' ὡδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων· εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἰνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ou), καὶ τῆς ἀγίας ἔτερα 3 «Μνήμην τὴν πανίερον» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἀγίας «Βίον ἄντοι», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», «Τὴν πανεύφημον νύμφην» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5): Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34). Εἰς τὸ Έξαιρέτως ὁ είρμὸς «Ἄγγελοι τὴν εἰσοδον... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Εἰδησις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται ἀγίος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ). Άλωπιου όσίου († ζ' αι.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου (†1807). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Τὴν πανεύφημον νύμφην»· κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἄννύμφευτε παρθένε». Ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν είρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὡδῆς τὰ μεσῷδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' οἵ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Οτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἐωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Απόστολος: Κυριακῆς κε' ἐπι-

στολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος» (Ἐφεσ. δ' 1-7). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιγ' Λουκᾶ, «Ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ιη' 18-27). Κοινωνικὸν «Αἴνεῖτε»· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται περισότερον ὁ ὄσιος Νίκων, εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ διὰ τοὺς αἰνους στιχηρὰ αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἔζης τάξιν. — *Eἰς τὸν ἐσπερινόν, μετὰ τὰ ἐσπέρια στιχηρά, Δόξα, τὸ διὰ τοὺς αἰνους ιδιόμελον «Ὄσιε Πάτερ», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχον τῆς Κυριακῆς· μετὰ τὸ τρισάριον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τοῦ ὄσιον Νίκωνος «Χαίρει ἔχουσα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». — *Eἰς τὸν ὅρθρον τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια· εἰς τὰ ἑξαποτειλάρια, τὸ γ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ ὄσιον Νίκωνος καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· εἰς τοὺς αἰνους ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὄσιον προσόμοια 3 εἰς 4 «Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων» κ.λπ., μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελενταῖα· α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος τοῦ ὄσιον αὐτοῦ», β) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον», Δόξα, τὸ ἑωθινόν, κ.λπ.. — *Eἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἥχον εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φρεσῆς τοῦ κανόνος τοῦ ὄσιον Νίκωνος]· μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τοῦ ὄσιον Νίκωνος «Χαρεῖ ἔχουσα», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· τὰ δὲ λοιπὰ ώς προεγράφησαν.***

27. Δευτέρα. Ιακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης τοῦ καὶ Στουδίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 37-44).

28. Τρίτη. Στεφάνου ὄσιον τοῦ νέου ὁμολογητοῦ (†767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος (†303). Τῶν ἐν Τιβεριουπόλει πεντεκαίδεκα μαρτύρων (πολιούχων Κιλκίς).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

29. Τετάρτη. Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων (†250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἰερομάρτυρος. Φιλουμένου νεομάρτυρος τοῦ Ἱεροσολυμίτου (†1979).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 18-20, β' 8-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ια' ἐβδομάδος Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

30. Πέμπτη. † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἱθιοπίας) (†380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἀποστόλου ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ. ἀπαγγέλλονται καὶ τὰ ἀποστολικὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἄ ἡμεῖς ιστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἵερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσσχωμεν»)· τὰ δὲ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸν ὅρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες· καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπι- συνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἴτα ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ἔνον»· τὰ δὲ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὦς τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σῆμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «Ο Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α΄ Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμβρίου, «Είστηκε ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο» (Ιω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ᔁχεὶ ὥρας 9 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 15

1. Παρασκευή. Ναούμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 19-26).

2. Σάββατον. Ἀββακοὺμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου (†251), Μυρόπης μάρτυρος (δ' αἱ.). Πορφυρίου ὁσίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου (†1991).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κε' ἑβδομ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 32-40).

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ). Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆς νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813). Ἡχος α', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὥς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραζα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ιδοὺ πεπλήρωται». Ἀπολυτίκιον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ως εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαγαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ είρμῶν)· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὡδῆς ώς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὄρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κς' ἐπιστολῶν, «'Ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιδ' Λουκᾶ, «Ἐγένετο ἐν τῷ ἠγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Τεριχώ» (Λκ. ιη' 35-43). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

4. Δευτέρα. † Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306), Ιωάννου ὄσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†760). Σεραφεὶμ Φαναρίου ἱερομ. (†1601).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἑορτάσιμος ἐκ τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινόν, μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ δοξαστικὸν αὐτῶν, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὄσιον»· ἀπολυτίκια, «Βαρβάραν τὴν ἀγίαν», Δόξα, «Ὄρθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἀγίων· καταβασίαι οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5).

Εὐαγγέλιον: όμοίως, Δευτέρας ιε' ἔβδομι. Ματθαίου, «Ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Ἐις μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ὁρισμέναι ἐκδόσεις Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν παραθέτουν ἀναγνώσματα, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον καθίσματα διὰ τὸν πολυνέλεον καὶ Εὐαγγέλιον ὄρθρον (Σαβ. ιζ' ἔβδ. Ματθ., «Ὦμοιώθῃ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν τούλαχιστον εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τῆς ἀγίας ναούς. Έὰν δὲ ὑπάρχῃ καὶ στιχηρόν διὰ τὴν λιτήν, λέγεται εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

5. Τρίτη. † Σάββα όσίου τοῦ ἡγιασμένου (†532).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ όσίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, «ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε., 5 Δεκεμβρίου §1), ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς», εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Πολλοῖς συνεχόμενος» καὶ ὁ τοῦ όσίου· καταβασίαι οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον». Ἀπόστολος: —μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου— τοῦ όσίου, Σαββάτου κζ' ἔβδ. ἐπιστολῶν, «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2). Εὐαγγέλιον: όμοίως, Πέμπτης δ' ἔβδ. Ματθαίου, «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «Ἐις μνημόσυνον».

6. Τετάρτη. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς (Τ.Μ.Ε., 6 Δεκεμβρίου, §§1-3). Εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν τὰ 4 πρῶτα ἑσπέρια προσόμοια «Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς» εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτήν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ώς εἴθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες (μετὰ

τῶν είρμων τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ είρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἰνῶν, Καὶ νῦν, «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*» Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 6 Δεκεμβρίου, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγονυμένοις ὑμῶν*» (Ἐφρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: όμοιώς, «*Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

7. Πέμπτη. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (†397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 17-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πεμ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 28-33).

8. Παρασκευή. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἀγίας Ἀννης, Παταπίου ὁσίου (ἡ' αἱ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἱ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. α' 1-2, 8-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 37-κβ' 8).

9. Σάββατον. Ἡ σύλληψις τῆς ἀγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων ἵ. ναοῦ. Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἔορτάσιμος οὖσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὅρθρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἶτα τὸ τῆς β' στιχολ. «*Ἄδαμ, ἀνακαινίσθητι*» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἄναβόησον, Δανίδ*»· καταβασίαι οἱ είρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Ἐορτάζει σήμερον*»· Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τῆς 4ης Δεκεμβρίου— τῆς ἀγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «*Ἄβραὰμ δύο νιοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον: όμοιώς, Σαββάτου ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδεὶς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η' 16-21). κοινωνικὸν «*Ἄγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Αθηναίου (γ' αἱ.), Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων. Ἡχος β', ἐωθινὸν ε'.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Μάρτυς παναοίδιμε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ὥντως ἡ γλῶσσά σου», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Μαρτυρικὴ χορεία», Καὶ νῦν, «Οἱ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, τῶν ἀγίων «Δι᾽ ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Οἱ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν νέψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμὸν, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν είρμων) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπὸ γ΄ καὶ ζ΄ ὠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιώτεραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ζένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Άγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ μηναίου «Ρητορικοῖς σου λόγοις» καὶ τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Θεοκυῆτορ Μαρία».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε΄ ἔωθινὸν «Ὦ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εις τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», «Δι᾽ ἐγκρατείας», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κζ΄ ἐπιστολῶν, «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ΄ 10-17). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ι΄ Λουκᾶ, «Ὕν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν» (Λκ. ιγ΄ 10-17). Εἰς τὸ Έξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἄινεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴθισται.

Σημείωσις. Ἐνθα τιμῶνται ἐπισήμως οἱ σήμερον ἔορταζόμενοι μάρτυρες, ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία αὐτῶν συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμον ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (πρβλ. καὶ T.M.E., 5 Δεκεμβρίου §§ 2-4)· εἰς τὸν αἴνους ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἀγίων ἔτερα 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα· α) «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος» καὶ β) «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ»· εἰς τὴν λειτουργίαν, Απόστολος τῶν ἀγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

11. Δευτέρα. Δανιήλ ὄσιου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 11-21).

12. Τρίτη. † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348). Ἰωάννου ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀγίου ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς, «ώς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (T.M.E., 12 Δεκ. §1). Τὸ ἀπολυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ». Εὐαγγέλιον ὅρθρου: τοῦ ἱεράρχου, Νοεμβρίου 13, «Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου. Καταβασίαι οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, Κυριακῆς καὶ ἐπιστολῶν, «Ὦ ζ τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Νοεμβρίου 13, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

13. Τετάρτη. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἱ.). Λουκίας μάρτυρος (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κη' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. δ' 9-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 30-34).

14. Πέμπτη. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἑβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 5-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 10-15).

15. Παρασκευή. Ἐλευθερίου ιερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.).

«Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν» (Τ.Μ.Ε., 15 Δεκ. §1), ἢ τοι μετὰ Παρακλητικῆς, ἀνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἀνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὅρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*H παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Απόστολος: τοῦ ιερομάρτυρος, 15 Δεκεμβρίου, «*Mή ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον*» (Β' Τιμ. α' 8-18). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Σαββάτου α' ἐβδ. νηστειῶν, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι*» (Μρ. β' 23-γ' 5). κοινωνικὸν «*Eἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Εἰς τὸν γεραίροντας τὸν ἄγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἡ ἔορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς ἐξ ιδιαιτέρας φυλλάδος, συμφώνως μὲ τὴν ἐν αὐτῇ τυπικὴν διάταξιν.

16. Σάββατον. Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης (†894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ιεροσολύμων (†634).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἄλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν, γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §§45-51).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1-11).

Σημείωσις. Εἰς τὸν γεραίροντας τὸν ἄγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ ἔορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἀνευ Παρακλητικῆς· ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (γαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν ἀγίων προπατόρων».

Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἄζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ. Ἡχος γ', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Απολυτίκια «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ως ἀπαρχάς*».

Εἰδησις. Τὴν μὲν ἀκολουθίαν τῶν ἀγ. προπατόρων ζήτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου· ἡ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν νέων σήμερον «καταλιμπάνεται, διότι καὶ οἱ ἄγιοι οὗτοι κατατάπτονται ἐν τῷ χορῷ τῶν προπατόρων» (Τ.Μ.Ε., 17 Δεκεμβρίου §2), ἐνῷ μνεία αὐτῶν γίνεται καὶ εἰς τὴν ἐπομένην Κυριακὴν πρὸ τῶν Χριστονγέννων, ώς ἐξάγεται ἐκ τῆς σχετικῆς ὡμολογίας.

Εις τὸν ἐσπερινόν. Ό προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 4, Δόξα, «Τὸν πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εις τὸ ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν»· ἀπὸ γ' φόδης ἡ ύπακοὴ «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ύπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος»*, τῶν προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον», «Ἄδαμ ἀνευφημήσωμεν» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Ἄγνη παρθένε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4 — μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα —, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον τῶν προπατόρων «Δεῦτε

* Βλ. ύποσημείώσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 12ης Μαρτίου.

ἀπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἥχου καὶ 4 ἐκ τῆς οἵων φόρος τῶν προπατόρων].

META THN EISODON ἀπολυτικια «Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυριακῆς κθ' ἐπιστολῶν, «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κλσ. γ' 4-11). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἄγιον Διονύσιον ναοὺς συμψάλλεται καὶ ἡ ἑορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς 12ης Δεκεμβρίου §§2-4. Τὸ αὐτὸν ἐπίσης ισχύει καὶ διὰ τοὺς τιμωμένους εἰς τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου Δανιὴλ ἡ τῶν Τριῶν Παιδῶν ναούς.

18. Δευτέρα. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων (†287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1).

19. Τρίτη. Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἀρεως (†308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. δ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

20. Τετάρτη. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας (†323). Ιωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652). Ιωάννου ἱερέως τοῦ ἐν Κρονστάνδη (†1908).

Εἰδήσεις. 1. Απὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ιανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

2. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὸν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἐως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἔὰν ψαλῇ ἑόρτιος ἀκολουθίᾳ, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ε' 11-ς' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

21. Πέμπτη. Ιουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων (†304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος (†251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ζ' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 17-28).

22. Παρασκευή. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότης μαρτύρων.

Οἱ ἥιοις εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἴγοκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζον, Βηθλεέμ» καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α' ὥραν «Ἐύλογητὸς ὁ Θεός», [«Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ μετὰ τοὺς τρεῖς ψαλμὸν ἐκάστης ὥρας ἀπολυτίκιον εἰς τὸ Δόξα λέγεται τὸ «Ἐτοιμάζον, Βηθλεέμ». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἴδιόμελα τῆς γ', τῆς ζ' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἰερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾶ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου).

“Ωρα θ’. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἴδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἵσταμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «εὐλαβῶς

καὶ κατὰ τὸ ὄφος τοῦ Εὐαγγελίου» τὸ ἴδιόμελον «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου» (τὸν μὲν πρῶτον τοῦτον στίχον λέγει τρίς, καὶ συνεχίζει τοὺς λοιποὺς «Ράκει καθάπερ βροτὸς» κ.λπ. ἀνὰ μίαν μέχρι τοῦ «Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν, Χριστέ», ὃ περ ἐπαναλαμβάνει τρίς, τὸ δὲ «Δεῖξον ἡμῖν» ὅπαξ)· εἴτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλὰξ κατὰ στίχον, μεθ' ὅ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Ἄεσποτα Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] ὁ ἵερεὺς ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυτον μετὰ τοῦ «Δι’ εὐχῶν», μὴ ἐπιτελούμενης σήμερον θείας λειτουργίας.

23. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥ τοι τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ τοῦ Μηναίου, ἄνευ εἰσόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Πρὸς σὲ ὀρθρίζω» (μετὰ τῶν είρμων αὐτοῦ). Εἴτα τρισάγιον κ.λπ., καὶ ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ», Δόξα, «Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην», Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ», ἥ ἐκτενής (ώς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν, ἥ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μόνον οἱ είρμοι τῆς γ' καὶ τῆς ζ' φόδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων, εἰς τὸ «Αἶνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ είρμὸς τῆς η' φόδης «Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισί»· «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς ἥχον γ'), ὁ είρμὸς τῆς θ' φόδης «Σὲ τὴν ἀθάνατον, Κύριε, πηγὴν» καὶ τὸ «Ἄξιον ἔστιν»· εἰς τὰ ἔξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἴνους, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων ἀπαντά ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Ἄγαθὸν τὸ ἔξομοιογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν (τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου). Αντίφωνα τῶν καθημερινῶν· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον

ήμᾶς... ὁ ἐν ἀγίοις»· μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζον Βηθλεέμ», «Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας— Σαββάτου πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ζήτει τῷ Σαββάτῳ καὶ ἔβδ. ἐπιστολῶν, «Προϊδοῦσα ἡ γραφή» (Γαλ. γ' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ιβ' Λουκᾶ, «Ὦμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Λκ. ιγ' 19-29)· «Ἄξιον ἔστι· κοινωνικὸν «Ἄγαλλιασθε, δίκαιοι»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ώς συνήθως.

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Αδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἔξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παΐδων». Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων. Ἡχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περίπτωσις γ', §§7-9).

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., «οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ τὰ τῶν πατέρων μετὰ τῶν προεορτίων οὕτως»:

‘Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» προσόμοια τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον, πιστοί» κ.λπ. εἰς 4, καὶ προεόρτια 3 «Προεορτάσωμεν, λαοί, Χριστοῦ τὰ γενέθλια» κ.λπ. (ζήτει τῇ 20ῃ τοῦ μηνὸς) εἰς 4, Δόξα, «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Σπήλαιον, εὐτρεπίζον».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προεόρτια προσόμοια «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» (ζήτει εἰς τὰ ἔσπερια τῆς αὐτῆς Κυριακῆς), μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Ο Θεὸς ἀπὸ Θεμὰν ἥζει, καὶ ὁ ἄγιος ἔξ ὄρους κατασκίου δασέος», β) «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην», Δόξα,

«Χαίρετε, προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, «Ἴδοὺ καιρὸς ἥγγικε τῆς σωτηρίας».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ τῶν πατέρων «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς παραμονῆς «Ἀπεγράφετο ποτέ». Ἀπόλυτις «Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ἀντὶ τοῦ τριαδικοῦ κανόνος τοῦ ἥχου ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον προεόρτιος κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μετὰ τῶν είρμῶν αὐτοῦ (ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς 24ης Δεκεμβρίου). εἴτα Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν τῆς Κυριακῆς ίδιόμελον «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου, ἡ γῆ»· εἴτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ».

Εἰς τὸν ὅρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα», Καὶ νῦν, «Ἀπεγράφετο ποτέ». [Τὸ Ψαλτήριον.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν προεόρτιον [«Τῶν προφητῶν αἱ ρήσεις», «Ἄϋλῶν ποιμενικῶν» (24ης Δεκεμβρίου)]. Εὐθὺς ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἐκφώνησις (τὰ γάρ εὐλογητάρια καταλιμπάνονται). Ή ύπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης» (μετὰ τῶν είρμῶν) καὶ ὁ προεόρτιος «Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα» (ἄνευ είρμῶν) οὕτω· μετὰ τὸν είρμὸν ἐκάστης ὡδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ τροπάρια τῶν πατέρων μὲ στίχον «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», ὁ προεόρτιος κανὼν μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὡδῆς Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀπὸ γ' ὡδῆς μόνον ἡ ύπακοὴ «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισεν»· ἀφ' σ' τὸ διὰ τοὺς πατέρας κοντάκιον τῆς Κυριακῆς «Χειρόγραφον εἰκόνα» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ «Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα», τὸ συναξάριον τῆς 24ης τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ύπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οι είρμοι «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Tὴν τιμωτέραν*», «[Μεγάλυνον, ψυχή μου...] *Μυστήριον ξένουν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον*», τὸ τῶν πατέρων «*Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι*» καὶ τὸ προεόρτιον «*Ἐνόφραίνου, Βηθλεέμ*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ἄρον σου τὴν φωνὴν*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Τῶν νομικῶν διδαγμάτων*», Καὶ νῦν, «*Ύπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς γ' φόδης τῶν πατέρων καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' φόδης τοῦ προεορτίου κανόνος].

META THN EISODON ἀπολυτίκια «*Tὸ φαιδρόν*», «*Ἀπεγράφετο ποτέ*», «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς: Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «*Πίστει παρώκησεν ἄβραάμ*» (Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἔστι*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

25. Δευτέρα. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Tὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

Εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινόν. «*Ἐύλογητός*», ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου), ἡ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «*KYPIE, EKEKRAEA*» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «*Δεῦτε ἀγαλλιασόμεθα τῷ Κυρίῳ*» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς*».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἵλαρόν*», καὶ εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· εἴτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» ὀλόκληρον. Εἴτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Μάγους ὀδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ Ιβ' (92ου) ψαλμοῦ, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ» ὀλόκληρον. Εἴτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὃ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ προκειμένου— τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαββάτου α' ἑβδ. νηστειῶν, «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Εβρ. α' 1-12). Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «Ἐξῆλθε δόγμα» (Ακ. β' 1-20). Εἴτα ἡ ἐκτενὴς «Ἐπωμεν πάντες», τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ώς ἐν τοῖς ἔορτασίμοις ἐσπερινοῖς.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἔορτῆς «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Ἐνφράνθητι, Ιερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρώκησας». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (μεγάλη) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ μόνον τῆς ἔορτῆς «Οἱ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἔορτῆς μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, ώς ἐν τῷ Μηναίῳ· τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ ἀπολυτικιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἄλιεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἔορτῆς κατὰ σειράν· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οι δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν είρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης φόδης τοῦ β' κανόνος: ἀπὸ γ' φόδης ἡ ὑπακοὴ «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἔθνῶν» χῦμα· ἀφ' ζ' φόδης ώς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἐσωσε λαόν»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: εἴτα οἱ δύο είρμοι μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλουνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένουν» καὶ «Μεγάλουνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ήμᾶς».

Τὸ ἔξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἴνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἵερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ήμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN EISODON μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὄσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ—, 25 Δεκεμβρίου, «Οτε ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ】 (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς δὲ τὸ ἔξαιρέτως ὁ ὅμνος «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ *Eίδομεν τὸ φῶς, τὸ τροπάριον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ»* ἄπαξ. Ἀπόλυτις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Σημείωσις. Απὸ τῆς σήμερον ἔως τῆς 4ης Ιανουαρίου (2024) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Τρίτη. † Ἡ σύναξις τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ιερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

Ἡ ἀκολουθία ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, §36, καὶ §§ 9-11, ὑποσημείωσις 5).

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸν προοιμιακὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου· τὰ 4 ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»· μετὰ τὴν εἰσοδον κ.λπ., τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεός μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «Παράδοξον μυστήριον» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον»· ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τρίς)· ἀπόλυσις ώς χθές.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου· τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἵδωμεν, πιστοί», «Τί θανατάζεις, Μαριάμ» ἐκ δευτέρου· ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν ώς χθές· ἀπὸ γ' φόδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ παρθένος σήμερον» καὶ τὸ μεσφόδιον κάθισμα τῆς 25ης Δεκεμβρίου «Ἀγαλλιάσθω οὐρανός»· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον «Ο πρὸ ἔωσφόρου ἐκλάμψας» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οἱ είρμοι μόνον τοῦ ιαμβικοῦ κανόνος «Ἐσωσε λαόν»· ἀντὶ τῆς φόδης τῆς Θεοτόκου ψάλλονται οἱ είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' φόδης ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ώς χθές, καὶ εἴτα «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Ἐξαποστειλάριον καὶ αὗτοι ώς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ώς χθές· ἀντὶ τρισάγιου «Οσοι εἰς Χριστόν». Απόστολος: τῆς Θεοτόκου, ζ' ὥρας μεγ. Παρασκευῆς, «Ο ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι» (Εβρ. β' 11-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, θ' ὥρας Χριστουγέννων, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φᾶς, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Ἀπόλυσις ή τῆς ἑορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον ἔως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς· τῇ μὲν 27ῃ καὶ 29ῃ ὁ α' κανὼν,

τῇ δὲ 28ῃ καὶ 30ῃ ὁ β'. Καταβασίαι, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, «Ἐσωσε λαόν».

2. Ἔως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μὲ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ύπερούσιον τίκτει».

3. Ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυτης «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

4. Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἐμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

27. Τετάρτη. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ (†840).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμψάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν»· μετὰ τοὺς αἴνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλῃ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς». Μετὰ τὴν εἰσοδον ἀπολυτίκια «Ἡ γέννησίς σου», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτέρας γ' ἐβδ. Πράξεων, «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς τῇ Ματθαίου, «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα' 33-42). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

28. Πέμπτη. Τῶν ἀγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων (†302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 35-ια' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 27-33).

29. Παρασκευή. Τῶν ἀγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 8-14).

Εὐαγγέλιον: νηπίων, θ' ὥρας Χριστουγέννων (Μτθ. β' 13-23).

30. Σάββατον μετὰ τὰ Χριστούγεννα. Άνυσίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†285-305). Φιλεταίρου μάρτυρος (†351), Λέοντος ὁσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεὼν ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγίας Μελάνης, διότι αὐτοῖς ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Ἀπόστολος: – μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ— Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, ζήτει Σαββάτῳ λδ' ἔβδ. ἐπιστολῶν, «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην» (Α' Τιμ. ζ' 11-16). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, «Ἡκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὅχλοι πολλοί» (Μτθ. ιβ' 15-21).

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. «Ἴωσὴφ τοῦ μνήστορος, Δανιὴλ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας (†449), Ζωτικοῦ ὄρφανοτρόφου (δ' αἱ.). Ὁχος πλ. α', ἐωθινὸν η'.

Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, περίπτωσις δ', §§37-39. Τοὺς ὅμνους τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 3, τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» κ.λπ. 4 καὶ τῶν θεοπατόρων προσόμοια 3, Δόξα, «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν», Καὶ νῦν, «Ἄργούστου μοναρχήσαντος».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ιερέων μνήμη», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρώκησας» (δ ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς 25ης Δεκ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τῶν δικαίων «Ἐναγγελίζον, Ιωσήφ», Καὶ νῦν, «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ο ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εις τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστι», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησις σου».

Εις τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς (25ης Δεκεμβρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (η') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ μνήστορος «Χριστοῦ θεράπον μακάριε» μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβεινε ὑπὲρ ἡμῶν»· ἀπὸ γ' ὧδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Πατρὸς ὡς ἀληθῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χορὸς τῶν προφητῶν»· ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον «Ἐνφροσύνης σήμερον» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ (Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα), τὸ συναξάριον τῆς 31ης τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ είρμοι «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἐσωσε λαόν»· (ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν) ψάλλονται οἱ είρμοι καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὧδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἴτα οἱ δύο είρμοι μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δόνο ἀγέλους βλέψασα», τὸ τῶν ἀγίων «Σὸν Ιακώβῳ μέλψωμεν» καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Ἐύφραι-νεσθε, δίκαιοι» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ὅν τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου», β') «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται», Δόξα, τὸ ιδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Ἄιμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλο-

γημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἔφυμνίων αὐτῶν ώς εἰς τὸ Μηναῖον 25 Δεκεμβρίου (ἢ τοι τὸ μὲν β' ἀντίφωνον μὲν ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς...», τὸ δὲ γ' ἀντίφωνον μὲν τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὅμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἵερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζον Ιωσήφ», καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «Νῆφε ἐν πᾶσι» (Β' Τιμ. δ' 5-8). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, «Ἄρχῃ τοῦ εὐαγγελίου Ιησοῦ Χριστοῦ» (Μρ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ είρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχή μου... Μυστήριον ζένον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ τροπάριον «Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ» ἄπαξ. Απόλυσις ώς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

